



Vlaams
Parlement

vergadering **21**
zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 25 januari 2012

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	5
ACTUELE VRAAG van mevrouw Michèle Hostekint tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het nieuwe sociale huurbesluit in opmaak en de taalvoorwaarden die de minister hierin wil opnemen	5
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de verklaringen van de minister betreffende de bijdrage van het beleidsdomein Cultuur aan de aangekondigde nieuwe besparingsoperatie	8
ACTUELE VRAAG van de heer Paul Delva tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over Vlaanderen als gastland op de Frankfurter Buchmesse	12
ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het onderzoek van de denktank Metaforum naar de hervorming van het secundair onderwijs	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Celis tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de mogelijke afschaffing van het B-attest in de eerste drie jaren van het secundair onderwijs	15
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het gebrek aan registratie van zogenaamde gaybashing (verbaal en fysiek geweld gericht tegen holebi's)	20
ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over kinderopvang en onderwijs	22
ACTUELE VRAAG van mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de evolutie van het aantal positieve dopingcontroles bij sporters en maatregelen tegen dopinggebruik in de fitness-sector	25
ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het Vlaams loopbaanakkoord dat de sociale partners hebben bereikt	
ACTUELE VRAAG van de heer Chris Janssens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het Vlaams loopbaanakkoord dat de sociale partners hebben bereikt	
ACTUELE VRAAG van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het Vlaams loopbaanakkoord dat de sociale partners hebben bereikt	29
ACTUELE VRAAG van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de recente evoluties in het dossier van de Hedwigepolder	34

ACTUELE VRAAG van mevrouw Ann Brussee tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over inteelt en erfelijke ziekten bij rashonden	38
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de uitvoering van de overdracht van de kinderbijslag in het kader van de staatshervorming en de verklaringen ter zake van federaal staatssecretaris Philippe Courard	41
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	44
WIJZIGING VAN HET STATUUT VAN HET PERSONEEL VAN HET WETENSCHAPPELIJK SECRETARIAAT VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE	
Bespreking en stemming	44
MOTIE van wantrouwen van de heren Marino Keulen, Lode Vereeck, Hermes Sanctorum, Sas van Rouveroj, Ivan Sabbe en Filip Watteeuw – 1439 (2011-2012) – Nr. 1	
MOTIE van wantrouwen van de heren Felix Strackx en Filip Dewinter – 1436 (2011-2012) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming en intrekking	44
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	59
MOTIE van wantrouwen van de heren Marino Keulen, Lode Vereeck, Hermes Sanctorum, Sas van Rouveroj, Ivan Sabbe en Filip Watteeuw – 1439 (2011-2012) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming (<i>Voortzetting</i>)	59
MOTIE VAN ORDE	
Beroep op het reglement	60
MOTIE van wantrouwen van de heren Marino Keulen, Lode Vereeck, Hermes Sanctorum, Sas van Rouveroj, Ivan Sabbe en Filip Watteeuw – 1439 (2011-2012) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming (<i>Voortzetting</i>)	63
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Eric Van Rompuy, Ward Kennes, Bart Van Malderen, Ludo Sannen, Matthias Diependaele en Kris Van Dijck tot besluit van de op 17 januari 2012 door de heer Eric Van Rompuy in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de steun van de Vlaamse overheid aan Ethias – 1435 (2011-2012) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	63
HULDE	65
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	71
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	74
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	74

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Fientje Moerman, Ludo Sannen, Jurgen Verstrepen: ambtsverplichtingen;

Erik Arckens, Els Robeyns, Christian Van Eyken, Linda Vissers, Ulla Werbrouck: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 60/15*)

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Michèle Hostekint tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het nieuwe sociale huurbesluit in opmaak en de taalvoorwaarden die de minister hierin wil opnemen

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Voorzitter, minister, collega's, we weten allemaal dat samenleven in harmonie niet vanzelfsprekend en gemakkelijk is. Dat is het zeker niet in grote sociale wooncomplexen, waar heel veel mensen met verschillende culturele en vaak sociaal zwakkere achtergronden op een veeleer beperkte oppervlakte samenwonen.

Minister, in tegenstelling tot sommige collega's in het parlement die naar mijn gevoel van de sociale huisvesting een soort getto's willen maken, waar alleen nog de sociaal zwakkeren in terecht kunnen en waar we verder geen omkijken meer naar hebben, blijft mijn fractie wel geloven in een sociale mix, in samenleven in diversiteit. Ik denk dat we het erover eens zijn dat dat samenleven een aantal conventies en regels vraagt, waar we ons moeten aan houden. Als we zeggen dat we ons aan die regels moeten houden, dan is de eerste voorwaarde dat mensen die ook kennen en begrijpen.

Een tweede vaststelling is dat veel mensen die de spelregels wel degelijk kennen en begrijpen, ze gewoon naast zich neerleggen, vaak omdat ze ieder besef of inzicht in wooncultuur ontberen. Minister, u hebt in de pers aangekondigd dat u een aantal bepalingen in het Sociale Huurbesluit wilt heroriënteren om net daaraan tegemoet te komen. Zonder te willen vooruitlopen op de discussie in het parlement, wil ik u toch vragen op welke manier u die heroriëntatie ziet en of u daarover al overleg hebt gepleegd met uw collega's.

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: De essentie van de taalbereidheidsvoorwaarde is toelaten dat burens beter kunnen samenleven en dat de relatie huurder-verhuurder beter kan verlopen, dat men brieven die men ontvangt begrijpt, dat men het huishoudelijk reglement snapt en

weet op welke dagen men het huisvuil moet buitenzetten, dat men een buur kan aanspreken als er een kleine wrevel is, en dat dat zo uitspreekbaar is.

We hebben naar aanleiding van die wijziging van het Kaderbesluit – die wijziging komt er na ruim overleg in de meerderheid – al vormen van input gekregen vanuit de sectoren, zo ook van de Huizen van het Nederlands. Het is ons opgevallen dat we vanuit de sociale huisvesting 7200 mensen, die niet slaagden in de sneltest van de sociale huisvestingssector, hebben doorgestuurd. Uiteindelijk belandt maar een vijfde van die mensen in een traject Nederlands via de Huizen van het Nederlands.

80 procent van de mensen van wie we in de sociale huisvestingssector denken dat ze te weinig Nederlands spreken om goed te kunnen samenleven met de burens of de verhuurder goed te kunnen begrijpen, vallen uit bij de Huizen van het Nederlands omdat men daar zegt dat het niveau van het Nederlands wel voldoende hoog is. Dat betekent dat een belangrijke groep huurders eigenlijk verstoken blijft van een elementaire kennis van de taal, die samenleven op een gezonde manier mogelijk moet maken.

Er zijn verschillende mogelijkheden. Ofwel moeten we – via de ministers Smet en Bourgeois – nagaan of we meer mensen kunnen opnemen in het reguliere traject. Dan moeten we dat meer praktisch toepasbaar kunnen maken op samen leven en wonen. Ofwel moeten we een complementair traject ontwikkelen specifiek voor mensen die in aanmerking komen voor een sociale woning, zodat de uitval minder groot is.

Mevrouw Michèle Hostekint: Minister, het is goed om de taalbereidheidsvoorwaarden – waar in de vorige legislatuur al heel wat om te doen was – te herbekijken. We stellen op het terrein immers vast dat het vaak een lege doos blijft. Aan de praktische kant van de zaak moet nog een en ander gebeuren. Er komen heel wat formaliteiten en administratieve rompslomp bij kijken. We moeten een heroriëntatie doen naar een meer praktische invulling van de taalbereidheidsvoorwaarden.

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Voorzitter, minister, dames en heren, het is inderdaad al verschillende keren gezegd in de commissie: de doelstelling in die woonwijken is een goede mix. Dat is pas mogelijk als de bewoners de taal kennen. Als men de taal kent, begrijpt men ook de cultuur, de cultuur van wonen en van sociaal contact.

Het toeval wil dat ik net aan minister Bourgeois cijfers opgevraagd heb omdat ik weet dat dit effectief een probleem is in verschillende woonwijken. Ik vroeg hoeveel mensen er zich aangediend hebben op voorschrijven van een sociale huisvestingsmaatschappij en die de cursus gevolgd hebben. U hebt er ook naar verwezen: dat zijn er 6000. Slechts 3762 daarvan zijn geslaagd. Dat is net een beetje meer dan de helft. Minister, het stemt me hoopvol dat u daar een vervolgetraject aan wilt breien. Anders krijgen we grote problemen in de sociale woningsector.

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Minister, deze discussie is niet nieuw. De afgelopen twee jaar heeft mijn partij al verschillende keren op dat probleem gehamerd, vooral bij monde van mezelf. *(Gelach)*

Dat is gewoon zo. De N-VA heeft altijd benadrukt dat de kennis van de Nederlandse taal dé sleutel blijft tot integratie, niet zozeer om Nederlandstalige romans te kunnen lezen, maar om de leefbaarheidsproblemen in de sociale woonblokken te kunnen beperken.

Minister, u spreekt in een krantenartikel ook over de aanpak van de sociale fraude in haar totaliteit. Welke fraude gaat u nog aanpakken? Gaat u het ook hebben over de eigendomsvoorwaarde die niet wordt nagekomen? Gaat u het hebben over de domiciliefraude? Misschien kunt u daarover iets meer toelichting geven.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik sluit me aan bij de vraag van mevrouw Hostekint. Wij zijn nooit voorstander geweest van de taalvoorwaarde in de sociale huisvesting. Wij vinden dat het recht op wonen primeert op het kennen van de taal en op alles. Het kennen van de taal is belangrijk om te integreren in onze samenleving en om werk te vinden, maar kan niet als voorwaarde worden gesteld om mensen onder dak te brengen, zeker niet als het gaat om gezinnen met kinderen.

U haalt aan dat de administratieve rompslomp enorm is en dat te weinig mensen slagen in de taalproef. Minister, voor wat het waard is, u hebt onze steun om daar iets aan te doen en de hele regelgeving te herbekijken.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, minister, mocht ik stout zijn, dan zou ik zeggen dat dit een ‘getelefoneerde’ vraag is. Neen, uiteraard niet.

Wij waren van plan om in de commissie dit onderwerp ten gronde aan te pakken. U had trouwens aangekondigd dat u eerlang een grondige evaluatie van het Sociale Huurbesluit aan ons zou presenteren, in exclusiviteit. Er zijn dingen die in de pers uitlekken en natuurlijk springt er een van uw partijgenoten op. Het is haar gegund.

Minister, wij zijn het eens met een aantal van de stellingen die u in dossier inneemt. Uiteraard. Ik denk dat de socialisten wakker aan het worden zijn. Het begrip ‘sociale mix’ is geen taboe meer. Men begint ook in Antwerpen stellingen in te nemen die jarenlang door het Vlaams Belang zijn verdedigd. Ik ben dus blij dat de socialisten onze stellingen beginnen over te nemen.

Ten gronde zijn er nog andere katten te geselen dan wat u aankondigt. Ik hoop dat u ook een antwoord gaat aanreiken aan de sociale huurders hoe ze hun huur betaalbaar kunnen houden. Want dat is aan het ontsporen en ook de huurlasten zijn aan het ontsporen. Ik hoop dat u bij de grondige evaluatie die we binnen dit en een aantal weken mogen verwachten, bijkomend tekst en uitleg zult kunnen geven. Voor de rest mag u op onze steun rekenen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, collega’s, zoals een aantal sprekers hebben beaamd, is taal een belangrijke sleutel tot goed samenleven. Als mensen elkaar begrijpen, zijn ze tot veel in staat. Dat is uiteindelijk de ambitie die we met z’n allen hebben: ervoor zorgen dat mensen beter kunnen samenleven omdat ze elkaar beter begrijpen.

Er is inderdaad al heel veel over gesproken. Mevrouw Vogels heeft bedenkingen en is niet zo’n voorstander van een taalvoorwaarde. Ik denk dat er een belangrijk verschil is tussen taalkennis eisen van de mensen en een resultaatsverbintenis eisen – doen slagen op een test, wat deels te maken heeft met inspanning maar ook met verstandelijke vermogens –, of de bereidheid tonen. We vragen bereidheid, en daar mogen we serieus op toezien. We mogen van de mensen verwachten dat, als de maatschappij in hen investeert, zij ook investeren in de maatschappij en een inspanning doen om elkaar, de verhuurder, het huishoudelijk reglement te begrijpen. Ik vind dat fatsoenlijk in beide richtingen, en ik blijf die bereidheid belangrijk vinden.

De wijze waarop we die mensen meer Nederlands leren, moet natuurlijk een toegevoegde waarde hebben die ook functioneel is voor het samenleven. Er is een belangrijke uitval van mensen die niet in het inburgeringstraject terechtkomen en geen Nederlands leren. Het is mijn ambitie om ervoor te zorgen dat het beter lukt. Ik stel daarvoor redelijk wat pistes open.

In Antwerpen is er in Woonhaven een proefproject bezig dat wordt uitgebreid naar de twee andere huisvestingsmaatschappijen. Groepen bewoners krijgen taalcursussen, specifiek over

het samen leven en samen wonen. Het is een initiatief ondersteund door minister Bourgeois en door de stad Antwerpen. Ik verwacht veel van het initiatief. Het is gestart in 2010 en wordt eind 2012 geëvalueerd. We zullen daaruit kunnen leren op welke heel praktische manier we zowel de huurder die er al is, als de huurder die er aankomt, kunnen helpen de relatie met de verhuurder te verbeteren. Het kan voor iedereen winst betekenen.

Er zijn natuurlijk nog andere katten te geselen. Er zijn er een aantal genoemd: domiciliefraude en eigendomsvoorwaarden gerespecteerd zien. Ik heb overleg gevraagd met de federale overheid. Ik ben zeer blij dat er iemand is aangeduid die niet enkel verantwoordelijk is voor fiscale maar ook voor sociale fraude. Zowel domiciliefraude als eigendomsvoorwaarden moeten op dat niveau worden aangepakt. U weet dat er moeilijkheden zijn om de eigendomsvoorwaarden te controleren in landen waar we niet zomaar toegang hebben tot gegevens. Het parket vindt domiciliefraude geen prioriteit. Mevrouw Homans, ik denk dat ik dat zelfs eens geantwoord heb op een vraag van u. Als we dat alles ernstig willen nemen, hebben we de federale collega's nodig.

Er zijn huisvestingsmaatschappijen die proberen om er iets aan te doen. De piste van de retributies is alvast een stap in de goede richting: mensen factureren wat het heeft gekost om bepaald 'huftergedrag' – dat er helaas hier en daar is – tegen te gaan. Dat moet het samenleven beter maken.

Ik ben op zoek naar eenvoudige manieren om het samenleven te verbeteren. Ik denk dat er in de commissie een vrij grote meerderheid is die er ook naar op zoek is. Ik kijk al uit naar de discussies.

Mevrouw Michèle Hostekint: Minister, ik wil u nogmaals bedanken. Samenleven veronderstelt inderdaad dat we ons aan een aantal regels houden. Het is een voorwaarde dat mensen die regels kennen en begrijpen. Als we mensen kansen geven, moeten mensen hun verantwoordelijkheid nemen en die kansen grijpen.

Mijnheer Penris, u zegt dat wij vandaag niets anders zeggen dan u eerder al hebt gezegd. U zegt dat de socialisten wakker geschoten zijn. Niets belet u om vandaag even wakker te zijn en in te spelen op belangrijke actuele thema's.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de verklaringen van de minister betreffende de bijdrage van het beleidsdomein Cultuur aan de aangekondigde nieuwe besparingsoperatie

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Minister, u hebt deze week op de radio verklaard dat de cultuursector zijn bijdrage aan de besparingen al heeft geleverd: "Als je nu nog fors gaat besparen, snij je echt wel in eigen vlees. Als het van mij afhangt, denk ik dat de cultuursector zijn bijdrage al heeft geleverd."

Het is spijtig dat de minister-president hier nu niet aanwezig is. Niet langer dan een week geleden hebben we een debat gevoerd over besparingen in het algemeen, niet alleen op het vlak van cultuur. De minister-president heeft toen gezegd dat de ministers moeten zwijgen en geen voorafname moeten doen op de besparingen die nog moeten komen. Elke minister zegt nu bijna elke week dat aan zijn budget niet meer mag worden geraakt. Van u mag er geen euro meer worden afgehouden van de 480 miljoen euro die ingeschreven staat. Ik vind dat spijtig. Cultuur is een luxeproduct. Het lijkt mij logisch dat er in tijden van crisis andere basisbehoeften voorrang krijgen en dat er bespaard wordt, zeker op het vlak van cultuur.

In Nederland wordt er op het budget van 900 miljoen euro voor Cultuur 200 miljoen euro bespaard. Meer dan 20 procent van het cultuurbudget sneuvelt dus. Zo hoort het ook in moeilijke tijden.

U zegt dat het zeer moeilijk wordt. Er zijn al voor 150 miljoen euro nieuwe subsidieaanvragen ingediend. Het beschikbaar budget bedraagt echter maar 93 miljoen euro. U zegt dus dat u niet meer kunt besparen.

Minister, ik vind dat bedenkelijk. Ik hoop dat u uw uitspraken zult herroepen of op zijn minst bijsturen. Als dat niet kan, hoop ik dat u ze toch zult duiden. Zo kan iedereen tot het besef komen dat er in de Vlaamse Regering, die uiteindelijk tussen 200 en 500 miljoen euro bijkomend moet besparen, geen taboes mogen bestaan over besparingen bij Cultuur. (*Applaus bij Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Dewinter, uw vraag verbaast mij enigszins. In december, bij de bespreking van de begroting, hebben we een debat gevoerd over eventuele bijkomende besparingen op het vlak van cultuur. Er is toen uitdrukkelijk gezegd dat het niet de bedoeling is om nog verder te besparen op Cultuur.

Ik heb gisteren dus absoluut niets nieuws gezegd, maar ik heb gewoon herhaald wat er in dit parlement in december al werd verklaard. Ik meen dat ook. Het klopt dat er bij de start van deze Vlaamse Regering een aantal algemene afspraken werden gemaakt rond de kaasschaaf. In alle beleidsdomeinen, niet alleen bij Cultuur, zouden er een aantal zaken worden afgetopt. We hebben dat heel minutieus toegepast, ook in Cultuur. Je merkt inderdaad dat het in die sector, die de bedragen rechtstreeks ontvangt, een grote impact heeft. Zij voelen die besparingen heel direct. Ik heb gisteren nogmaals uitdrukkelijk benadrukt dat, als er bijkomend moet worden bespaard op Cultuur, dat effectief grote gevolgen zal hebben voor de werkgelegenheid in die sector, de economische return en de meerwaarde die cultuur betekent.

Ik heb dus niets nieuws gezegd. Ik heb uitdrukkelijk benadrukt dat bijkomende besparingen absoluut niet evident zijn en dat Cultuur al een serieuze bijdrage geleverd heeft aan de budgetten voor Vlaanderen.

De heer Filip Dewinter: Minister, ik ben het niet eens met uw antwoord. Dat antwoord krijgen we van nagenoeg elke minister als het over bijkomende besparingen gaat. De kaasschaafmethode werd toegepast en men wil niet meer extra inleveren. Als iedere minister die redenering poneert, wordt het wel heel moeilijk om aan die 200, 300, 400 of 500 miljoen euro te geraken.

Ik blijf erbij dat Cultuur het eerste domein is waarop kan en moet worden bespaard in tijden van crisis.

De cultuursector, dat zijn cultuurverslaafden. (*Opmerkingen*)

Het zijn cultuurverslaafden, en vooral subsidieverslaafden, misschien wel subsidiejunkies, die het moeten hebben van alsmear meer geld. Dat kan en mag niet de bedoeling zijn. Daar moet u paal en perk aan stellen, en dat doet u spijtig genoeg niet. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Het is juist dat er bespaard moet worden. Daar pleit ook Open Vld voor. De verschillende departementen moeten hun best doen om tot een goede en overzichtelijke besparing te komen.

Ik ga echter niet akkoord met uw redenering, mijnheer Dewinter, dat cultuur enkel voor subsidieverslaafden is en dat cultuur een luxeproduct is. Dat is quatsch, maar dat gebeurt wel meer bij u.

Er is cultuur en de link naar het economische, naar internationale uitstraling, ook nu met de film ‘Rundskop’, die er gekomen is dankzij steun en subsidies. Wij zijn toch maar bij de laatste vijf om een Oscar binnen te rijven vanuit Vlaanderen. De internationale uitstraling die dat geeft, is van enorm belang. De minister en het beleid moeten daar ook de middelen voor hebben.

Wat er bij die besparingen wel moet gebeuren, is dat de minister er op een juiste manier mee omgaat. Ik verwijs naar het Ballet van Vlaanderen, waar in de vorige besparingsronde zaken gebeurd zijn waardoor Kathryn Bennetts nu ontslagen wordt en men totaal geen toekomstvisie heeft.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, ik wil u hartelijk danken voor uw uiteenzettingen in de media. Voor een sector die het water aan de lippen staat, is het belangrijk dat u heel duidelijk stelt dat er voor cultuur geen verdere besparingen komen. Dat is belangrijk omdat er heel wat onrust is. De cultuursector heeft vandaag al voldoende zijn bijdrage geleverd.

We hebben het hier over subsidieverslaafden en cultuurjunkies. Dan kan ik de heer Dewinter alleen maar een cultuurbarbaar noemen.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Voorzitter, collega’s, de minister werd soms verweten dat ze onvoldoende opkomt voor de sector. Met haar verklaringen, die ze ook al voor de nieuwjaarsperiode heeft gedaan, heeft ze duidelijk bewezen dat ze wel degelijk opkomt voor de sector.

De uitlatingen en de kwalificaties van de heer Dewinter – cultuur is een luxeproduct en de gesubsidieerden zijn junkies en verslaafden – zijn andermaal ongenueanceerde uitspraken. Er zullen er misschien wel een aantal tussen zitten, maar wat de N-VA betreft, geven cultuur en cultuurbeleid zuurstof aan de samenleving en bepalen ze de kwaliteit van de samenleving.

Minister, wij denken dat er in cultuur misschien hier en daar nog wat bespaard kan worden, maar het kunnen geen drastische besparingen meer zijn. Als men verder gaat, zal het inderdaad snijden in de spieren zijn. Men moet zich ook realiseren dat daar geen substantiële bedragen meer te vinden zijn. Wij willen zeker en vast geen Britse of Nederlandse toestanden in bezuinigingen in cultuurbeleid.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Minister, ik spreek mij in dezen niet uit over de grond van de zaak, maar verwijzen naar het begrotingsdebat is een tactiek die geen hout snijdt. Dat debat ging immers nog uit van een begrotingsevenwicht en een groei van 1,6 procent. Dat was een virtueel debat. Het was eigenlijk drie dagen gesubsidieerd theater dat wij in dit halfroond hebben gespeeld. *(Opmerkingen)*

U weet dat er uiteindelijk 400 tot 500 miljoen euro extra te kort zal zijn. Dan kan het toch niet anders dat u eens met de regering rond de tafel gaat zitten en dat er geen a priori’s zijn en ook geen taboes. Ik neem aan dat u goede argumenten hebt om te zeggen dat er niet verder mag worden gesneden in het beleidsdomein Cultuur. Maar verwijzen naar het begrotingsdebat van december, dat is geen goed argument.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer Dewinter, tot u spreekt een junkie. Ik zeg dat hardop. Het is ver gekomen. Ik moet mijn respect uitspreken voor de verklaringen van minister Schauvliege en minister-president Peeters vorige week in Terzake. Ik hoop dat de cultuursector en ikzelf een heel klein beetje hebben bijgedragen tot het inzicht dat cultuur essentieel is als bouwsteen van onze beschaving en onze samenleving. Ook voor onze eigen identiteit, mijnheer Dewinter, als u daar even wilt bij stilstaan.

Ik wil u graag twee boeken aanraden: het ene gaat over de terugkeer van de barbaren, geschreven door Alessandro Baricco, en het andere is een boekje dat ik zelf heb geschreven. (*Opmerkingen van de heer Filip Dewinter*)

Neen, niet gesubsidieerd. Gelukkig dat de overheid alleen maar daar moet subsidiëren waar de samenleving dat niet zelf kan.

Mijnheer Vereeck, slecht theater moet je niet subsidiëren. Ik ben ontgoocheld, ik dacht dat u intelligenter was dan dat.

Minister, ik hoop dat u uw standpunt volhoudt en dat u daarin doorzet.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, ik ben verheugd dat de culturele sector bij een volgende ronde niet meer zwaar zal moeten inleveren. Ik ben wel bezorgd als ik de heer Dewinter hoor zeggen dat cultuur een luxeproduct is en zo'n beetje naast de samenleving zou staan. Cultuur staat in het hart van de Vlaamse samenleving. Vlaanderen is vandaag wat het is dankzij een enorme cultuurbeleving. Als Vlaanderen in het buitenland staat waar het vandaag staat, met de uitstraling die we hebben, dan is dat grotendeels te danken aan de culturele sector.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Vereeck, ik heb volledig terecht verwezen naar het debat van december, hier in dit parlement. U weet dat op het einde van het begrotingsdebat, onder andere vanuit uw fractie en door de heer Watteeuw, werd gevraagd of, als er nog bijkomend zou moeten worden bespaard, het domein Cultuur drastisch zou moeten bijdragen. Die vraag is heel expliciet door jullie zelf gesteld, door het parlement, naar aanleiding van het debat over de begroting in december. Daar werd heel neutraal en heel goed op geantwoord. Dat is het enige wat ik gisteren heb herhaald. Wat ik gisterenochtend heb verklaard op Radio 1, is absoluut niet nieuw.

Collega's, ik wil herhalen wat ik hier heb gezegd en wat ook minister-president Peeters hier heeft herhaald: als je nog bijkomend drastisch moet besparen in het beleidsdomein Cultuur, dan zul je drastische keuzes moeten maken. In de begroting staat er 480 miljoen euro ingeschreven.

Mijnheer Dewinter, u verwijst naar Nederland. Dat gaat niet helemaal op. U moet weten dat de 900 miljoen euro die in Nederland is ingeschreven, enkel naar de kunst gaat. Daarin zijn erfgoed en lokaal cultuurbeleid niet inbegrepen. Wij hebben hier een heel andere staatsstructuur. Dat wordt allemaal ook vanuit Vlaanderen gefinancierd. Wilt u dan dat wij daar drastisch in snoeien? Ik heb in elk geval gezegd dat dit voor mij geen keuze is. Ik heb gisterenochtend op de radio ook gezegd dat dit collegiaal, met de volledige regering, zal worden besproken.

Er werden hier enkele concrete voorbeelden aangehaald. Onder andere door de heer De Gucht, die naar het ballet verwijst. Dat is een volledig onterechte vergelijking. Dat heeft niets te maken met besparingen. Er is absoluut niet drastisch bespaard op het ballet. Wij hebben een nieuwe beheersovereenkomst. Er is in een budget van meer dan 5 miljoen euro voorzien om daar absoluut de top van te maken en dat te behouden en de samenwerking met de opera eind dit jaar tot een goed einde te brengen.

Collega's, ik ben blij met de ruime steun in dit parlement. We moeten verder investeren in cultuur. Ook ik ben daar absoluut van overtuigd. Mijnheer Dewinter, het is jammer dat u die vraag vandaag stelt. Morgen is het Gedichtendag. Dan wordt er altijd ook een essay uitgebracht. Het essay dat morgen wordt uitgebracht, is van Erik Spinoy. In zijn betoog verwijst hij naar de dichteres Emily Dickinson. Zij beschrijft waarom cultuur en kunst zo belangrijk zijn.

En ze zegt: "Dichters doen lampen branden". Daarmee bedoelt ze dat kunst en cultuur ingebed zijn in onze samenleving, dat ze maatschappelijk bijzonder belangrijk zijn. Wel,

mijnheer Dewinter, ik hoop dat uw lamp op cultureel vlak binnenkort ook gaat branden. (*Applaus bij CD&V, Open Vld, sp.a, de N-VA, LDD en Groen*)

De heer Filip Dewinter: Minister, ik ben blij dat uw lamp ondertussen brandt, want dat was bij uw aantreden als minister van Cultuur helemaal niet het geval, toen was de lamp helemaal uit. Maar goed, ze brandt ondertussen.

Mijn lamp brandt ook, maar mijn lamp brandt voor een cultuur die leeft bij het volk, voor een cultuur die openstaat voor datgene dat bij de kleine man leeft, voor een cultuur die niet voor 100 procent gesubsidieerd moet worden zoals dat het geval is bij toneelvoorstellingen voor halflege zalen en boeken die uitgegeven worden, maar die niemand leest. Dat is het probleem van de cultuursector op dit moment: hij kan alleen leven en overleven bij de gratie van het geld van de overheid en dus van de belastingbetaler. Dat zijn de cultuurjunkies, de cultuurverslaafden, de subsidieverslaafden die het uiteindelijk alleen maar kunnen dankzij uw steun, dankzij de massale overheidssteun. Daarin moet worden gesnoeid.

Mijnheer De Gucht, u zegt dat ik quatsch vertel, de appel is niet ver van de boom gevallen wat dat betreft. Mag ik alleen maar opmerken dat er in Nederland een liberale staatssecretaris van de VVD is die op dit moment de besparingen die door de gehele cultuursector worden aangevallen, aan het doorvoeren is, en het betreft inderdaad 200 miljoen euro op een budget van 900 miljoen euro. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Paul Delva tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over Vlaanderen als gastland op de Frankfurter Buchmesse

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, minister, collega's, ik was verleden vrijdag aanwezig op de nieuwjaarsreceptie van het Vlaams Fonds voor de Letteren (VFL) in Mechelen. Daar werd ook afscheid genomen van de directeur van het VFL, de heer Carlo Van Baelen, die het instituut meer dan tien jaar geleid heeft.

Minister, u nam er het woord. In uw toespraak sprak u de ambitie uit dat Vlaanderen over enkele jaren als gastland zou moeten kunnen fungeren op de Frankfurter Buchmesse. Dat werd op heel wat enthousiasme onthaald, het enthousiasme – om in de sector te blijven – sprak boekdelen. Dat is niet te verwonderen, want de Frankfurter Buchmesse is wellicht de meest imposante boekenbeurs van de wereld met 280.000 bezoekers, 7000 exploitanten en 12.000 journalisten. Als ik me niet vergis, bent u er vorig jaar, samen met een paar leden van de commissie Cultuur, ook op bezoek geweest.

Minister, uw uitspraak heeft natuurlijk heel wat verwachtingen gecreëerd binnen de sector, maar hoe pakt u het aan? Hoe hoog schat u de kansen in dat Vlaanderen gastland kan zijn op de Frankfurter Buchmesse? U bracht de boodschap, maar zullen we dat kunnen waarmaken? En om zekerheid te kunnen geven aan de sector zelf: wanneer valt de beslissing?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Delva, u merkt terecht op dat we vorig jaar met een aantal parlementsleden een bezoek hebben gebracht aan de Frankfurter Buchmesse. We hebben er zelf kunnen zien wat een bijzonder belangrijke beurs dat is, waar alle belangrijke spelers van over de hele wereld aanwezig zijn.

We hebben ook uitgebreid kunnen spreken met IJsland, dat op dat moment het gastland was van de Frankfurter Buchmesse. IJsland heeft ons uitgelegd wat de enorme culturele, maar ook

economische meerwaarde is van het feit dat men er gastland is. Het zou trouwens niet de eerste keer zijn dat we gastland zijn, we waren het al eens in 1993, samen met Nederland.

Het is belangrijk dat binnen het VFL een goed dossier wordt opgemaakt. De opdracht daartoe is gegeven. Het moet een dossier zijn dat niet alleen vanuit het VFL wordt voorbereid, maar samen met de Vlaamse auteursverenigingen en uitgeversverenigingen, zodat we een goed en sterk dossier opbouwen waarin we bekijken wat de return voor Vlaanderen kan zijn en of er een samenwerking met Nederland moet komen. Ik heb begrepen dat Nederland interesse heeft om er samen met ons aanwezig te zijn als de lage landen.

Er is IJsland ook gevraagd om hun volledig dossier aan ons over te maken. Ze zijn daartoe bereid. De return moet erin worden opgenomen. Er moet ook worden gekeken welke budgetten we nodig hebben. In IJsland kwam een heel belangrijk luik van de investering uit privémiddelen, omdat er een belangrijke return is voor de economie en de volledige boekenbusiness. Al die zaken moeten heel goed worden voorbereid.

Er moet een taskforce of een werkgroep worden opgericht binnen het Vlaams Fonds voor de Letteren, die een goed dossier kan opbouwen, waarmee we naar de Vlaamse Regering kunnen gaan. Dit is niet enkel een zaak van Cultuur, het moet ook mee worden ondersteund vanuit andere beleidsdomeinen, zoals Buitenlands Beleid en Toerisme. In 1993 werd het ook getrokken vanuit verschillende beleidsdomeinen. Ten vroegste vanaf 2015 kunnen we onze kandidatuur indienen en misschien een jaar of twee jaar later.

De heer Paul Delva: Minister, dat u Nederland vermeldt in uw antwoord, is veelzeggend. Er wordt in het parlement, ook in de commissie Cultuur, heel wat gesproken over de samenwerking met Nederland. Enkele collega's en ikzelf vinden dat de samenwerking gereactiveerd zou kunnen worden op een aantal domeinen. Ik heb de indruk dat dit mooie project ons daartoe de kans biedt. Ik hoop dat het fonds zo snel mogelijk contact opneemt met Nederland om te zien of we het samen kunnen doen.

Bij de vraag van de heer Dewinter sprak ik al over het belang van het internationale cultuurbeleid, om Vlaanderen internationaal op de kaart te zetten. Dit project is daarvan een voorbeeld bij uitstek. Ik verwijs naar wat Vlaanderen zo sterk heeft uitgedragen, eeuwenlang. Dit is een uitgelezen moment om dat opnieuw te doen, via de aanwezigheid als gastland op de Frankfurter Buchmesse.

De voorzitter: De heer De Coene heeft het woord.

De heer Philippe De Coene: Minister, u weet ongetwijfeld dat er een voorstel van resolutie in onze commissie ter tafel ligt ter stimulering van het letterenbedrijf. Mijnheer Delva, u bent medeondertekenaar. Een van de punten in het beschikkend gedeelte is precies nagaan of die kandidatuur mogelijk is.

Persoonlijk ben ik de mening toegedaan dat we dat absoluut moeten doen. De kostprijs van het IJslandse project was om en bij 4 miljoen euro, waarvan ongeveer 25 procent werd opgehoest door de private sector. Als ik even een bruggetje mag maken naar het vorige onderwerp: deze investering is het dubbel en dik waard, al was het maar omdat de return enorm is en er in Vlaanderen alleen al 510 werkgevers zijn in deze sector en 10.000 mensen die er hun brood mee verdienen, hetzij als zelfstandige hetzij als loontrekkende. Het is zeker geen junkiegedrag, integendeel. Het is puur een investering van Vlaanderen in Actie.

Minister, is 2015 niet iets te optimistisch? En zouden we het niet alleen durven doen? Het is goed om samen te werken met Nederland, maar Vlaanderen heeft genoeg te bieden om te overwegen om het eventueel alleen te doen.

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Minister, uw verklaring verheugt ons ten zeerste. We kunnen dit initiatief ten volle steunen. Het is belangrijk voor ons cultuurbeleid en de

internationale aanwezigheid van Vlaanderen in Europa en in het buitenland. Het bewijst dat cultuurbeleid nodig is en onze identiteit kan uitdragen in een Europese en mondiale context.

Ik ben ook verheugd, minister, dat u het samen met Toerisme, Buitenlands Beleid en Economie wilt aanpakken, en ook samen met Nederland. U zegt dat die contacten gelegd zullen worden bij de voorbereiding van het dossier. Zijn er al contacten gelegd of in voorbereiding met de andere kabinetten en met Nederland?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik wil dit voorstel graag mee ondersteunen. We zijn in Frankfurt geweest. Collega's, dat is geen boekenbeurs zoals die van Antwerpen. Het is een internationale groothandelboekenbeurs, waar alle spelers zijn, en dus des te belangrijker voor de Vlaamse uitgevermarkt. Ik wil het als een heel goed voorbeeld van een modern cultuurbeleid schetsen. Het is een vorm van marktondersteuning. Je steunt een private uitgeefsector om de titels van hun auteurs internationaal vertaald en verdeeld te krijgen, in vele andere landen van de wereld. Het is én culturele uitstraling én marktondersteuning op een heel interessante manier.

Dat draagt ook bij aan de leefbaarheid van het auteurschap. Wij mogen dus ambitieus zijn. Wij hebben een voorbeeldrol te vervullen, ook voor de literatuur. Laten wij daar maar voluit voor gaan.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Voorzitter, minister, collega's, Open Vld is een voorstander van onze internationale uitstraling, en dit initiatief zou daar kunnen aan bijdragen. Ik ga niet akkoord met de heer De Coene die vindt dat wij alleen moeten optreden. In het kader van de mondialisering moeten wij met anderen samenwerken. De samenwerking met Nederland, en zeker ook de samenwerking met privépartners, is nodig. Wij stellen dus voor dat u daar voluit voor gaat.

Minister Joke Schauvliege: Ik herhaal dat ik vorige vrijdag aan het VFL de opdracht heb gegeven om een goed dossier samen te stellen, met alle mogelijke informatie en denksporen. Op basis daarvan kunnen wij nagaan wat mogelijk is en hoe wij de zaken moeten aanpakken. Mijnheer Dehandschutter, wij zullen in de Vlaamse Regering maar ook met privépartners in Vlaanderen nagaan hoe wij dat moeten doen.

Mijnheer De Coene, ik wil mij niet laten vastpinnen op de datum. De datum is minder belangrijk dan het doel. Wij moeten ook nagaan wanneer het nog kan voor de Frankfurter Buchmesse. In oktober kon men zich voor het jaar 2015 nog kandidaat stellen. Wij moeten nu nagaan of dat nog altijd zo is. Ik heb ook een evaluatie gevraagd van onze deelname in 1993, toen wij op de Frankfurter Buchmesse het gastland waren. Wij moeten nagaan wat de return ervan was. Die evaluatie zal in het dossier worden opgenomen.

Uiteraard is het belangrijk dat in de resolutie van het Vlaams Parlement staat dat daarvan werk moet worden gemaakt. Bij het VFL heb ik dat nog eens benadrukt. Ik vind niet dat het VFL dat helemaal alleen moet aanpakken. Ik vind het belangrijk dat de Vlaamse uitgever en de Vlaamse auteurs erbij worden betrokken, want uiteindelijk zijn zij de eerste betrokkenen van de eventuele return voor Vlaanderen.

Ik laat ook nog in het midden of wij eventueel met Nederland zullen samenwerken. Wij hebben met Nederland zeer goed samengewerkt voor de boekenbeurs in Peking. Wij zullen eens goed moeten nadenken of wij die samenwerking moeten beperken tot belangrijke boekenbeurzen buiten Europa. In elk geval vind ik dat wij het initiatief moeten nemen en het project moeten uitwerken; nadien kan dan eventueel met Nederland contact worden opgenomen.

De heer Paul Delva: Ik dank u voor het antwoord. In tijden van besparingen zijn tekenen van hoop erg welkom. Het is een prachtig dossier. Ik wens het schip een goede vaart toe, met bolle zeilen en veel wind, richting Frankfurt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Boudewijn Bouckaert tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het onderzoek van de denktank Metaforum naar de hervorming van het secundair onderwijs

ACTUELE VRAAG van mevrouw Vera Celis tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de mogelijke afschaffing van het B-attest in de eerste drie jaren van het secundair onderwijs

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, minister, collega's, u zal het ook wel in de pers hebben gelezen: vorige vrijdag heeft Metaforum Leuven, een denkdank van de Leuvense universiteit, een vrij lijvig rapport over de hervorming van het secundair onderwijs gepubliceerd. Het is niet een gewone denktank, maar een interdisciplinair team waarin onderwijskundigen maar ook filosofen, economen en psychologen actief zijn. Ik raad iedereen aan dat werkstuk te lezen, want het is echt wel goed geschreven, en gebaseerd op heel veel empirisch onderzoek.

In dat rapport werkt de denktank een ideaaltypische hervorming van het middelbaar onderwijs uit. De vraag is hoe het in zijn geheel zou kunnen zijn. Dat ideaaltypisch project spoort voor een groot gedeelte samen met de voorstellen van de minister in zijn oriëntatienota 'Mensen doen schitteren'.

So far, so good, maar die wetenschappers en mensen beschikken over een grote dosis realisme. Volgens hen zou een uitvoering van dat ideaaltypisch project een zeer sterke maatschappelijke hervorming vergen. We zouden het onderwijslandschap bijna overhoop moeten gooien. We zouden de mentaliteit van de leraars moeten veranderen. Bovendien zouden we over heel wat budgettaire middelen moeten beschikken om dat alles op een goede manier tot stand te brengen.

Minister, bent u het ermee eens dat we beter voor het tweede door de onderzoekers voorgesteld alternatief kiezen? Moeten we ons beperken tot een afschaffing van het B-attest, de invoering van een technologisch vak, de doorvoering van een gelijk respect voor de verschillende richtingen en meer sociale gelijkheid in het lager onderwijs? Dat zijn allemaal punctuele maatregelen die u nog wel tijdens deze legislatuur kunt nemen.

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Voorzitter, de heer Bouckaert heeft de manier van werken van de Leuvense denktank zeer uitgebreid toegelicht. Ik wil even stilstaan bij het element dat hij op het einde van zijn betoog heeft aangehaald.

Minister, de afschaffing van het B-attest in het eerste, tweede en derde jaar van het secundair onderwijs zou bij de leerlingen van die jaren zeer populair zijn. Zij zouden dat bijzonder graag horen. U hebt om advies gevraagd en dit verslag gekregen. Wilt u, los van de andere elementen die door de denktank naar voren zijn geschoven, dit advies in verband met de afschaffing van het B-attest in het eerste, tweede en derde jaar van het secundair onderwijs overnemen of houdt u er een andere mening op na?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, ik zou de heer Bouckaert willen vragen het rapport eens opnieuw te lezen. Ik denk dat hij niet goed heeft begrepen dat het rapport twee denksporen naar voren schuift. De professoren waren het immers niet eens. Ik raad hem dan ook ten sterkste aan dit eens opnieuw te lezen.

Een denkspoor houdt in dat we tot een grondige hervorming moeten overgaan. We moeten hiervoor een breder kader creëren. Een ander denkspoor houdt het bij kleinere maatregelen. Ik weet dat de betrokkenen sowieso niet blij zijn dat heel hun rapport tot de afschaffing van het B-attest wordt herleid. Dit is voor de professoren niet de essentie van het verhaal dat ze willen brengen. We moeten op dit vlak dan ook voorzichtig zijn.

Ik lees in het rapport dat er veel steun is voor de grote hervorming van het secundair onderwijs. Ik ben blij dat de KU Leuven dit initiatief heeft genomen. De KU Leuven had ons al enkele maanden geleden hiervan op de hoogte gesteld. Ik heb die grote hervorming pas twee weken geleden nog met alle rectoren, alle associatievoorzitters en een delegatie van de hogeronderwijsinstellingen besproken. Ik voel aan dat het momentum bij iedereen aanwezig is.

We zullen tot een grondige hervorming overgaan. Dat zal niet holderdeholder gebeuren. We moeten met alle aspecten rekening houden. We mogen op dit vlak best ambitieus zijn. Er is echter een krant die dit blijkbaar niet goed hoort of niet goed wenst te horen. Ik heb er nooit voor gepleit in 2014 een nieuw systeem in de scholen te hebben. Ik heb er altijd voor gepleit tegen 2014 over een kader voor de lange termijn te beschikken. Alle maatregelen die we nemen en stapjes die we zetten, moeten in dat kader passen.

Als we een grote hervorming doorvoeren, moeten we eerst de hoofdlijnen bepalen. We moeten beslissingen nemen over de bepalingen die hierna verder moeten worden uitgewerkt. Daarna moeten we zien welke concrete stappen we kunnen zetten. Indien we nu op een bepaald terrein al bepaalde stappen zouden zetten, zouden we onszelf hopeloos vastrijden. In dat geval zouden we er niet geraken. Dat lijkt me de boodschap.

Tot slot lees ik in het rapport dat er nogal veel steun voor de oriëntatienota is. Ik merk tegelijkertijd dat de professoren hierover onderling heel wat discussies voeren. Ik wil nu nog niet op de inhoud van de hervorming ingaan. Ik vind dat de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement eerst over de krachtlijnen moeten praten. De Vlaamse Regering moet in maart 2012 een beslissing nemen.

De door mij ingediende oriëntatienota vormt eigenlijk een uitnodiging om het debat te voeren. Dit debat moet ertoe leiden dat we gefundeerde standpunten innemen. Ook in die context hebben we al over de B-attesten gesproken. Het is al langer mijn bedoeling de B-attesten sterk te reduceren of uit te sluiten. Dat idee zit hier, zeker als we met belangstellingsgebieden werken, eigenlijk al in.

Dus, mijnheer Bouckaert, ik stel voor dat u het rapport nog eens heel goed leest. Dan zult u merken dat er eigenlijk twee sporen inzitten.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, ik vind de houding en de stellingen van de minister bijzonder grof en leugenachtig. (*Opmerkingen van minister Pascal Smet*)

Ik kan met citaten uit de tekst bewijzen dat mijn interpretatie van het rapport wel juist is. Het volgende staat er letterlijk in, dames en heren. Ten eerste komt in dat rapport absoluut niet tot uiting dat er geen consensus zou zijn tussen de professoren. Misschien is er achter de schermen over gediscussieerd, maar dat komt er niet in tot uiting. Nochtans beweert de minister dat. Dat is een leugen.

Ten tweede zeggen die professoren zeer duidelijk dat het ideaaltypische project dat ze voorstellen, en waarvan ik toegeef dat het voor een groot deel spoort met uw oriëntatienota, niet haalbaar is, gelet op een aantal moeilijk te wijzigen omstandigheden. Ik heb ze daarnet genoemd. Ze stellen zeer duidelijk voor dat we best terugvallen op een realistische piste, want

er staat een prachtig citaat in: wie vanuit utopieën de maatschappij wil hervormen, belandt in de hel. Dat staat er ook in, minister. Dat zou u eens goed moeten onthouden.

Mevrouw Vera Celis: Minister, ik hoor in uw antwoord dat u toch wel genuanceerder te werk gaat. Het is inderdaad een heel verhaal. De attestering past in de totale hervormingen van het secundair onderwijs. Ik denk dat we inderdaad moeten nadenken over het feit dat we, wat de oriëntatie betreft, vanuit het basisonderwijs moeten voorkomen dat leerlingen in het secundair onderwijs in een afdeling geraken waar ze echt niet thuishoren.

De responsabilisering van ouders is daar een bijzonder waardevol element in. Mensen moeten ervan overtuigd kunnen geraken dat, wanneer iemand instapt in wat we nu tso en bso noemen, dat een keuze wordt die valt of staat met competenties en dat je daar niet naartoe gaat omdat het aso niet geschikt is. Het debat is wel breder dan de attesten B en C alleen.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Het rapport gaat inderdaad over veel meer. Er zijn heel wat stemmen die iets te zeggen hebben over de hervorming van het secundair onderwijs. Het afschaffen van de B-attesten is toch wel een heel concreet en belangrijk voorstel. Ze zeggen dat de B-attesten er voor een groot stuk de oorzaak van zijn dat men niet op een positieve manier kiest voor het technisch of het beroepsonderwijs, terwijl we net dat proberen te bereiken. We hebben daar vorige week nog een discussie over gehad. Ons onderwijs leidt onvoldoende op naar technische beroepen. We zouden daar heel veel kunnen veranderen. Het afschaffen van de B-attesten zou er voor een deel voor kunnen zorgen dat de hiërarchie die er nu is tussen aso, tso en bso, zou kunnen verdwijnen.

Minister, de hervorming van het secundair onderwijs zal inderdaad niet voor 2014 zijn. Is het afschaffen van de B-attesten geen piste die vroeger kan worden gevolgd om deels die hiërarchie te doorbreken en te zorgen voor een positieve keuze voor technisch en beroepsonderwijs?

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Minister, collega's, ik was vrijdag aanwezig op die studiedag. Ik heb met heel veel belangstelling geluisterd naar de presentatie van de wetenschappers. Ik stel vast dat het voorstel van de wetenschappers op een aantal punten gelijk is aan de voorstellen uit het rapport-Monard, maar dat er ook een aantal essentiële verschillen inzitten. Ook ten aanzien van uw rapport zitten er een aantal gelijkenissen in maar ook een aantal ernstige verschilpunten die serieuze consequenties hebben.

Als ik kijk naar de manier waarop het rapport-Monard tot stand is gekomen, is dat mee gegroeid vanuit het onderwijsveld. De wetenschappers bevestigen in hun toelichting dat het enorm belangrijk is om de mensen op het veld mee te hebben in die hervorming. Hoe zult u omgaan met die verschillen? Hoe zult u het onderwijsveld meekrijgen in die hervorming?

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Minister, ik heb het rapport nog niet gelezen, ik weet dan ook niet wat er in staat. Maar ik heb wel de krantenartikels gelezen. Wat mij opvalt, is dat door al die ballonnetjes die worden opgelaten, de rust in het onderwijs zeker niet terugkeert. Iedereen is ongerust. Het ballonnetje dat nu wordt opgelaten, is dat B-attesten moeten worden afgeschaft.

Tijdens de hoorzittingen verklaarden anderen dat die B-attesten absoluut niet mogen worden afgeschaft, maar dat het zittenblijven moet worden afgeschaft. Wat blijft er nog over? Iedereen doorlaten? Dat kan toch ook de bedoeling niet zijn. Het moet de bedoeling zijn om de kwaliteit van ons onderwijs op peil te houden. Over de B-attesten, C-attesten en het al dan niet zittenblijven moet nog eens ernstig worden nagedacht. De enige conclusie die we kunnen trekken, is dat er absoluut nog geen consensus bestaat over de richting die we moeten uitgaan bij de hervorming van het onderwijs.

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Minister, ik sluit me aan bij een aantal opmerkingen van de vorige sprekers. Ik heb de studie grotendeels wel gelezen en ik heb er heel veel interessante elementen in teruggevonden. Die zijn echter niet allemaal eenduidig.

Ik ben het eens met mevrouw Van Steenberge wanneer ze het heeft over de duidelijkheid die dringend moet worden verschaft in het onderwijsveld. Er wordt al een hele tijd gesproken over die hervorming, die toch was aangekondigd voor deze legislatuur. In uw beleidsbrief zegt u dat u een ontwerp wilt voor het einde van deze legislatuur. Ik lees echter in een persmededeling van CD&V dat ze niet verwachten dat de hervormingen nog tijdens deze legislatuur worden goedgekeurd. Dat zorgt voor onrust in het onderwijsveld. Minister, ik raad u dan ook aan spoed te zetten achter de nieuwe nota die is aangekondigd, zodat er knopen kunnen worden doorgehakt.

Minister Pascal Smet: Ik blijf het merkwaardig vinden dat ik in het kader van de actuele vragen, waarbij ik een heel beperkte tijd heb om te antwoorden op iets heel fundamenteels, ad hoc moet antwoorden. Iedereen zegt dat dit een heel belangrijk dossier is en dat we daar de tijd voor moeten nemen. Mevrouw Vanderpoorten zegt echter dat er snel duidelijkheid moet komen. Het is het ene of het andere. Mag ik u eraan herinneren dat men een paar maanden geleden vond dat we te snel gingen? Men verklaarde naar aanleiding van een artikel in een krant dat die hervorming misschien wel te snel ging. Dat is niet het geval. We hebben een heel duidelijk parcours bepaald, dat is begonnen tijdens de vorige legislatuur, met de commissie-Monard.

Ik heb toen gevraagd om een bijkomend vergelijkend onderzoek met het buitenland te maken en een ronde te doen om alle commentaren te verzamelen. Op basis daarvan heb ik die oriëntatienota geschreven en die met opzet niet laten goedkeuren door de Vlaamse Regering om juist het debat mogelijk te maken en het in volle openheid te laten voeren. Dat is op dit moment ook bezig. We zitten op schema. Ik heb een aantal weken of maanden geleden nog gezegd dat de Vlaamse Regering in februari of maart een conceptnota zou goedkeuren die dan opnieuw zal worden besproken door de Vlaamse Onderwijsraad, door de sectoren, door de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen, de cultuurwereld, de KU Leuven en door andere instellingen. Bedoeling is tegen het eind van dit jaar definitief de visienota goed te keuren zodat we in 2013 het ontwerp van decreet kunnen schrijven.

Het is altijd de bedoeling geweest – en dat staat ook in het regeerakkoord – dat het ontwerp van decreet voor het einde van deze legislatuur klaar zou zijn. Ik heb vanaf de eerste dag gezegd dat ik ambitieus ben en wil proberen dat ontwerp van decreet goedgekeurd te krijgen. Als we daar allen aan werken, kunnen we daarin slagen. Ik blijf focussen op een goedkeuring door deze regering tegen 2014 zodat de volgende regering die hervorming op de rails kan zetten. We zijn nu al twintig à dertig jaar over de hervorming van het secundair onderwijs aan het praten en nadenken. Geloof me, het zullen de regering en het parlement zijn die de knopen zullen moeten doorhakken. *(Opmerkingen van mevrouw Gerda Van Steenberge)*

In het onderwijsveld – of het dan de vakbonden zijn, de onderwijsverstrekkers, de CLB's of de pedagogische begeleidingsdiensten – heeft iedereen zijn eigen idee. In een democratie is het dan ook logisch dat een regering en een parlement op een bepaald moment de knopen doorhakken en de krachtlijnen uitzetten.

Als we die fundamentele hervorming willen doen slagen, dan zullen we dat niet doen door die te decreteren: daarmee ben ik het eens. Dan moeten we inderdaad de onderwijssector mee hebben, door een duidelijk kader te geven, maar ook door duidelijk tegen de onderwijsmensen te zeggen dat dit een veranderingstraject is. We moeten die mensen ook ondersteunen. Al die leerkrachten moeten inderdaad worden ondersteund. Een van de redenen waarom het fout is gelopen met het VSO, is dat men daar geen aandacht aan heeft besteed in de lerarenopleiding voor de nieuwe leraren en men is vergeten de bestaande leerkrachten voor

te bereiden en te ondersteunen. Dat zal dus ook heel wat vergen van de onderwijsorganisatie. Er zal nascholing moeten komen, en ondersteuning. Dat betekent ook dat er gevolgen zullen zijn voor het scholenlandschap. Dat betekent ook dat dit over meerdere jaren zal moeten gebeuren, zelfs al voor het bepalen van de richtingen.

Mevrouw Helsen, als u in een persbericht zegt dat dit moet gaan over meer dan over het afschaffen van een aantal studierichtingen, dan ben ik het daar volledig mee eens. Dat is ook mijn standpunt. We moeten een duidelijke totaalvisie hebben, waarin we alles incorporeren. Mevrouw Van Steenberge, als we die visie hebben, dan kan er inderdaad worden gesproken over dat zittenblijven, over dat B-attest, over vele andere dingen.

Ik stel echter ook vast dat er inderdaad discussie is. Neem nu wat in dat rapport staat. Sommigen pleiten ervoor naar een twee-maal-driestructuur te gaan. Dat is terug naar het verleden. Mevrouw Meuleman heeft een tijd geleden gepleit voor een drie-maal-vierstructuur. Anderen pleiten dan weer voor een drie-maal-tweestructuur, en ik denk dat we in het Vlaamse onderwijs nog wel mensen zullen vinden die een andere verdeling maken. Het komt er nu op aan dat allemaal samen te brengen. Dat zijn we aan het doen. We bekijken op welke punten er een consensus is. Op basis van die consensus zullen we de richting geven, om dan het komende jaar nog een jaar lang goed te discussiëren en op het einde van het jaar de knopen door te hakken. We werken dus gestaag door, met een duidelijk schema, en we zijn momenteel op schema. Ik laat me dus ook niet opjagen. Integendeel, ik meen dat we de goede richting uitgaan en dat we het momentum dat we hebben om het secundair onderwijs grondig te hervormen, niet mogen verspillen.

Willen we het secundair onderwijs grondig hervormen, dan zullen we ook moeten bekijken wat er in het basisonderwijs gebeurt. Dat is belangrijk. Ik denk dat het die vrijdag in Leuven ook aan bod is gekomen. Ik was er niet, maar mijn medewerker was er. Meer nog, we zullen ook moeten bekijken wat we doen in ons kleuteronderwijs. Ik kom net terug uit Oslo. Ik kom daar straks nog op terug. Er is heel veel bewijs dat de eerste vijf jaar bij een kind fundamenteel zijn voor de rest van diens loopbaan, ook in het secundair onderwijs. In plaats van de zaken te moeten verhelpen in het secundair en het lager onderwijs, moeten we ervoor zorgen dat al die kleutertjes in het kleuteronderwijs mee zijn. Ook dat zal aan die hervormingen hangen. Dat betekent veel werk, maar daarvoor zijn we er.

De heer Boudewijn Bouckaert: Minister, het is natuurlijk juist dat we in dit plenum niet de hele discussie over de hervorming van het middelbaar onderwijs kunnen gaan voeren. Ik had echter een heel duidelijke vraag naar aanleiding van dat rapport, dat ik wel goed heb gelezen. Zij zeggen heel duidelijk het volgende: ofwel is er sprake van een ideaaltypisch project, waarbij heel de zaak wordt dooreengegoid, ofwel beperkt men zich tot vier krachtige, ingrijpende maar samenhangende maatregelen. Het afschaffen van het B-attest is immers geen geïsoleerde maatregel. Dat hangt samen met het opwaarderen van het tso en het bso, de invoering van technologie en meer sociale gelijkheid in het lager onderwijs.

Zij leggen dus twee mogelijkheden voor. Ik wou van u weten of het niet beter is over te schakelen op die meer realistische mogelijkheid, waarbij men met relatief beperkte hervormingen toch een zeer groot rendement haalt en waardoor we worden behoed voor een nieuw VSO, zoals dat in de jaren 60 en 70 het Vlaamse onderwijs, en zeker ook het gemeenschapsonderwijs, veel schade heeft berokkend. Dat was eigenlijk mijn vraag. Daarop heb ik geen antwoord gekregen.

Mevrouw Vera Celis: Minister, ik dank u voor uw antwoord. We moeten inderdaad verder de weg bewandelen van de brede discussie over die hervorming van het secundair onderwijs, die in de commissie al een paar keer aan bod is gekomen. Ik wil er echter toch op wijzen dat er duidelijkheid moet zijn over het B-attest. We moeten toch een zekere vorm van evaluatie kunnen behouden in ons secundair onderwijs. Het niveau van het onderwijs in ons land is gelukkig nog altijd goed. Er moet over worden gewaakt dat dit zo blijft. Als er geen enkele vorm van attestering meer wordt ingevoerd, dan maak ik me daar toch wel veel zorgen over.

Die duidelijkheid zou u toch op redelijk korte termijn moeten kunnen geven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Roegiers tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het gebrek aan registratie van zogenaamde gaybashing (verbaal en fysiek geweld gericht tegen holebi's)

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, minister, collega's, we kennen allemaal het probleem van gaybashing. Dat is hier al enkele keren aan bod gekomen. Ondanks alle engagementen die we aangaan, blijkt dat het er niet op vooruitgaat en dat we die strijd niet aan het winnen zijn.

Vorige week heeft een middenveldorganisatie, Outrage!, een app ontwikkeld die je op je smartphone kunt downloaden en waar holebi's die het slachtoffer zijn geworden van verbaal of fysiek geweld, dat kunnen melden op een kaartje. In minder dan een week tijd zijn er ongeveer honderd feiten van verbaal en fysiek geweld gemeld.

Niettegenstaande die honderd feiten die via die app werden gemeld, worden ze amper gemeld bij de politiediensten. Dat is natuurlijk een probleem, want als we het gaybashing effectief willen aanpakken en vervolgen, zullen we via politie en justitie moeten werken.

Minister, als holebi's, die het slachtoffer zijn van geweld, er vrij gemakkelijk in slagen een app in te vullen, wat kunnen we dan doen, wat kan de Vlaamse Regering doen om hen ertoe aan te zetten klacht in te dienen bij de politie, zodat we dit met huid en haar kunnen wegtrekken uit onze samenleving?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Het aantal meldingen dat is binnengekomen, is inderdaad opvallend. Toen er een jaar geleden een zwaar incident was, heb ik alle korpschefs en burgemeesters van Antwerpen, Brussel en Gent uitgenodigd om te kijken wat er aan de hand was. Wat ze zeiden, was dat dat in hun steden niet uit de statistieken bleek, en dat er dus een probleem is met de aangifte. Iedereen weet dat er in de meeste politiekorpsen gewerkt is aan de aandacht daarvoor en aan het correct opvangen van de slachtoffers van zo'n feit. Alleen blijkt dat niet uit de cijfers. Vaak gaat het over verbaal geweld of over een begin van fysiek geweld zonder sporen, waardoor mensen dat niet willen aangeven. Ik wil het niet vergelijken met verkeersaggressie, maar ook daar geven mensen dat niet altijd aan. Het betekent toch dat er een ernstig probleem is.

Bij de vorming van de Federale Regering heeft de Vlaamse Regering punten aangegeven. Ik heb er zelf over gewaakt dat in het akkoord over Binnenlandse Zaken en Justitie uitdrukkelijk wordt opgenomen dat de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie ervoor moeten zorgen dat er een beter aangiftebeleid moet worden uitgewerkt. Alles wat te maken heeft met aangifte van feiten is een federale bevoegdheid. Binnenkort zal ik mijn collega's ontmoeten en ik zal dat op de agenda plaatsen.

Daarnaast ben ik zelf bezig op het Vlaamse niveau om pakketten over holebigeweld en de hele genderproblematiek uit te werken voor het onderwijs zodat leerkrachten die daar op een positieve manier aandacht aan willen besteden, dat ook kunnen doen. De beste manier is dat mensen samenleven, dat ze diversiteit aanvaarden. Onderwijs is daar een heel belangrijk middel voor. We gaan daar een aangepast pakket voor ontwikkelen.

We zullen met de federale overheid rond de tafel zitten om op te treden waar het moet, om tot een betere aangifte en desgevallend een aangiftebeleid te komen. Verder werken we het preventieve luik via Onderwijs uit.

De heer Jan Roegiers: Minister, uw antwoord is duidelijk. Zeven of acht maanden geleden was het ook duidelijk. U hebt dat toen ook duidelijk veroordeeld. Ik stel alleen samen met u vast dat spijs alle inspanningen, die registratie nog steeds te wensen overlaat. Ik ben blij dat die app er in elk geval is gekomen. Zo krijgen we er op z'n minst een beetje zicht op, maar ik roep de Vlaamse Regering nadrukkelijk op om waar we kunnen, mensen ertoe aan te zetten om effectief klacht in te dienen bij de politiediensten.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Mijnheer Roegiers, ik ben blij dat u deze actuele vraag stelt. Minister, ik ben blij dat u er zo duidelijk op antwoordt.

Het is een probleem dat we hier in Brussel ook kennen. We moeten een onderscheid maken tussen het echte gaybashing, dat met geweld gepaard gaat, en het uiten van verwensingen. Ook dat laatste is een criminele daad. We moeten aan jongeren duidelijk maken dat er geen verschil is tussen fysiek en verbaal geweld. We mogen geen onderscheid maken tussen die twee. Wie vandaag in staat is om zijn medemens vreselijke verwensingen naar het hoofd te slingeren, is morgen in staat om tot gewelddadige acties over te gaan. We moeten waakzaam blijven en dat continu blijven herhalen in het onderwijs.

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Voorzitter, vorige week stelde ik in de commissie Gelijke Kansen aan de minister een vraag over dit thema en over het tweede Zzzip-onderzoek. Daaruit bleek dat de helft van de ondervraagden gelijke rechten voor holebi's een bedreiging vindt voor de normen en waarden van onze samenleving. Dat deed me nogal de wenkbrauwen fronsen. Voor alle duidelijkheid: homofobie verbaal en ander geweld is onaanvaardbaar en moet worden aangepakt. Uw antwoord verheugt me. Vorige week in de commissie hebt u ook gezegd dat u iets wilt doen aan die pakketten voor het onderwijs. Kunt u daar nog iets over zeggen?

De voorzitter: Mevrouw Zamouri heeft het woord.

Mevrouw Khadija Zamouri: Ik sluit me graag aan bij de ernst van deze zaak. Minister, ik vraag u om de krachten te bundelen om gaybashing te bannen. Dikwijls durven de slachtoffers geen klacht indienen, of ze vinden de feiten net te miniem voor een klacht.

U gaat het initiatief nemen om met uw federale collega's te praten. Ik wil u erop wijzen dat er een voorstel van resolutie voorligt van Nele Lijnen om anonieme klachten mogelijk te maken die dan toch au sérieux worden genomen. Misschien kunt u haar daarin steunen.

Minister Pascal Smet: We werken daaraan samen met de onderwijsverstrekkers, maar ook met de moslimgemeenschap en eventueel met nog andere. Vaak zijn het West-Europese jongeren die verbaal geweld plegen, maar ook Oost-Europese en Arabische jongeren. We moeten samen met die gemeenschappen nagaan hoe we de boodschap het best overbrengen en de problematiek het best benaderen. Het is heel belangrijk om jongeren te doen inzien dat zo'n gedrag onaanvaardbaar is; maar nog belangrijker is het om hen te doen inzien waarom het niet kan. Inzicht leidt tot de beste resultaten. Daarom werken we samen met die gemeenschappen. We gaan trouwens een leerkracht vrijstellen om alle bestaande materiaal te stroomlijnen en de leerkrachten te ondersteunen.

Ik heb federaal minister van Justitie Turtelboom twee weken geleden ontmoet in Den Oudaan, de politietoren in Antwerpen, in de panoramazaal, met het mooie uitzicht op de stad. De politiechef had zijn zaal ter beschikking gesteld van çavaria om de homofobie- en de homofobieprijs uit te reiken. Symbolisch was het heel sterk dat de politie van Antwerpen dat wou doen en dat de korpschef daar aanwezig was. We moeten inderdaad de krachten bundelen. Het heeft geen zin dat politici elk op hun eigen eilandje werken. België, Vlaanderen, Wallonië en Brussel kunnen op dat vlak samenwerken.

Er is in Brussel al een campagne gevoerd door staatssecretaris De Lille, samen met de politie, om ervoor te zorgen dat er meer aangifte wordt gedaan. Campagnes op zich halen niet veel uit. Dat moet gebeuren, maar het is niet voldoende. Ze moeten passen in een beleid. We moeten daar nog aan werken. U zult daarvoor in mij een partner vinden. Ik zal dat samen met de federale collega's en de andere gemeenschappen doen, binnen mijn bevoegdheid voor Onderwijs. Jong geleerd is oud gedaan. We moeten kinderen laten inzien wat ze moeten en niet moeten doen. We moeten onze leerkrachten daarin ondersteunen en versterken. Ook zij weten vaak niet hoe ze daarmee moeten omgaan.

De heer Jan Roegiers: Dank u, minister. Ik wil ook de collega's bedanken voor hun steun. Ik wil me uitdrukkelijk richten tot alle collega's en tot alle mensen die veel bezig zijn met taal, ook journalisten. De heer Van Der Taelen heeft er een allusie op gemaakt.

Al te vaak hoor ik mensen – ook onder ons – als men iets negatief over iemand wil zeggen, spreken over die 'zonnebankjanet' of die 'strandjanet'. Laat dit woordgebruik achterwege. We spreken ook niet over 'wijven' als we het over vrouwen hebben. We spreken ook niet over 'bognouls' als we het over allochtonen hebben. Dit soort woordgebruik begint bij onszelf en als wij er niet mee opletten, dan zullen we dagelijks worden geconfronteerd met collega's die het niet de moeite vinden om andere mensen te respecteren. (*Applaus*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over kinderopvang en onderwijs

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Voorzitter, minister, collega's, vanmorgen is de commissie Welzijn de bespreking van het ontwerp van decreet Kinderopvang begonnen. Minister, u zult zich afvragen wat dat met u te maken heeft. Wel, dat heeft veel met u te maken, want het ontwerp van decreet is een absoluut gemiste kans. Een gemiste kans om onderwijs en kinderopvang te laten samenwerken.

Minister, is het niet absurd dat een kind van 2,5 jaar in de kinderopvang zit met een begeleider per 7 kindjes, maar dat het, wanneer het 2 jaar en 6 maanden is, in een kleuterklas komt met misschien wel 30 kindjes? Is het niet absurd dat een kindje van 2,5 jaar een bepaald aantal vierkante meter oppervlakte per kind moet hebben, maar dat het vanaf 2,5 jaar in een kleuterklas kan komen waar er maar stoeltjes worden bijgezet omdat er een capaciteitsprobleem is? Is het niet absurd dat een kinderverzorgster die in de kinderopvang werkt, niet in het onderwijs terecht kan om een kleuterjuf te ondersteunen en omgekeerd, dat diezelfde kinderverzorgster niet in de kinderopvang terecht kan? Met andere woorden: ook het personeelsbeleid is niet op elkaar afgestemd.

Minister, dat is bijzonder jammer. De mensen in het veld zeggen dat ook. Zij beginnen met allerlei initiatieven om wel zo goed mogelijk te kunnen samenwerken. Een kindje van 2 jaar en 4 maanden kan soms in de voormiddag naar de klas gaan, maar heeft nood aan een slaapje 's middags. Het kindje van 2 jaar en 6 maanden zal dat misschien ook nodig hebben, maar op dit moment is er nog niet veel mogelijk omdat er zoveel drempels zijn op het vlak van personeel, van infrastructuur, van regels en normering.

Dat we moeten samenwerken met Welzijn zeg ik niet alleen: u zegt dat ook in uw beleidsnota, de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) zegt dat, de Europese Commissie zegt dat, UNICEF zegt dat, de Europese ministers van Onderwijs zeggen dat – u was trouwens ook op hun overleg.

Minister, hoe komt het dat dat ontwerp van decreet er is? Hebt u overleg gepleegd met minister Vandeurzen? Hebt u hem aangesproken? Waarom ligt het decreet er zoals het er ligt? Wat hebt u gedaan om de afstemming te verzorgen?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, collega's, mevrouw Meuleman, ik ben vanmorgen in Oslo in Noorwegen heel vroeg opgestaan om op uw vragen te kunnen antwoorden. En raad eens wat ik in Oslo ben gaan doen? Ik ben naar een ministeriële OESO-conferentie gegaan over kinderopvang en 'early childhood education and care' (ECEC). We hebben daar twee dagen over gepraat.

Wat blijkt nu, mevrouw Meuleman? Dat Vlaanderen het grote voorbeeld voor de rest van de wereld is omdat kleuters in Vlaanderen een participatiegraad van bijna 99 procent in het onderwijs hebben. Heel veel landen kijken naar ons systeem en hoe we van zorg naar onderwijs overstappen. Het is heel belangrijk dat kleuters onderwijs krijgen en niet in een zorgsfeer blijven hangen. Dat is het eerste punt.

Ten tweede vind ik uiteraard ook dat er argumenten zijn om ervoor te pleiten dat alles wat betreft kinderopvang en kleuteronderwijs één zou. Je zou echter ook argumenten kunnen vinden om de huidige situatie te behouden. We hebben afgesproken dat we tussen Onderwijs en Welzijn heel nauw gaan samenwerken. Laat u mij twee concrete voorbeelden geven van waar we dat doen.

Eerst en vooral zijn we erin geslaagd om de participatiegraad van de kleuters van 93 procent naar 99 procent te brengen, precies doordat Onderwijs heel nauw samenwerkt met Kind en Gezin om ervoor te zorgen dat ouders hun kinderen effectief naar het kleuteronderwijs brengen. Bovendien, als u de talennota goed gelezen hebt, zult u merken dat we het inhoudelijke beleid dat Kind en Gezin wil voeren rond het omgaan met anderstalige kleuters, perfect doortrekken in het onderwijs.

En ja, er moet nog meer gebeuren. Daar zullen we de komende maanden ook aan werken. Alleen hebben we bij de vorming van deze regering niet afgesproken dat we naar een grondige hervorming van heel de sector van de kleuter- en kinderopvang zullen gaan door het bij één minister of in een structuur onder te brengen. Dat debat is nog niet rijp. We werken echter wel degelijk samen.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Minister, laat mij u nog een voorbeeld geven. In Gooik was er een bepaald initiatief voor buitenschoolse opvang (IBO), waar men kindjes na schooltijd opvangt. Op een bepaald moment was er echter een omleiding, waardoor die kinderen meer dan 50 minuten op de bus zaten. Vaak stonden de moeders hun kinderen al op te wachten wanneer ze toekwamen in het IBO. De burgemeester wilde die opvang tijdelijk organiseren in een school die een stuk centraler lag. Na heel wat overleg, was men tot een akkoord gekomen. De naschoolse opvang kon in die school worden georganiseerd. Kind en Gezin heeft dat echter afgekeurd om verschillende redenen. Zo hingen de toiletten niet aan de muur, maar stonden ze op de grond. De deuren waren verder niet breed genoeg en de school was niet brandveilig genoeg.

In diezelfde gebouwen lopen kinderen van 2,5 jaar nochtans school van 9 tot 16 uur. Van 16 uur tot 18 uur mogen ze daar van Kind en Gezin echter niet worden opgevangen. Het is ongelooflijk dat zo iets kan gebeuren en dat dat niet werd rechtgezet in het decreet Kinderopvang.

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Voorzitter, minister, collega's, vanochtend was er inderdaad een hoorzitting over het ontwerp van decreet houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters. Spijtig genoeg, mevrouw Meuleman, was u daar niet op aanwezig.

Dat ontwerp van decreet gaat over de opvang van kinderen tot de leeftijd van 2,5 jaar.

Er bestaat nog geen regelgeving voor de IBO's waar u naar verwijst. Het is net de intentie van de minister van Welzijn om zo'n regelgeving te ontwikkelen. We merken dat het nog wat moet rijpen bij u, minister Smet, bevoegd voor het onderwijs. We nodigen u bij dezen dan ook uit om de schotten tussen onderwijs en welzijn op te heffen, niet zozeer voor het ontwerp van decreet houdende de organisatie van kinderopvang van baby's en peuters tot 2,5 jaar, maar vooral voor de opvang van kinderen vanaf 2,5 jaar. De infrastructuur moet zoveel mogelijk gezamenlijk worden gebruikt voor de opvang.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Mevrouw Meuleman, ik vind dit echt een absurde vraag. Ik begrijp niet goed waar u naartoe wilt. Welke maatschappij wil nu regelgeving invoeren om te zien op welke plaats, op hoeveel vierkante meter wij onze kinderen van 2,5 of bijna 3 jaar na schooltijd willen brengen?

Minister Smet verwees naar Oslo. In Noorwegen buigen ze zich over de vraag hoe arbeid en gezin het best kunnen worden gecombineerd en niet over het aantal vierkante meter dat nodig is voor de opvang van onze kinderen. Wij moeten uitzoeken hoe ouders hun arbeid zo goed mogelijk kunnen combineren met hun kinderen. Ik vind uw vraag over het aantal vierkante meter dat nodig is voor de opvang van een kind na 16 uur absurd.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borgh heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borgh: Mevrouw Van Steenberge, ik sluit mij wel aan bij de vraag van mevrouw Meuleman. Ik ben het met u eens dat het kaderdecreet Kinderopvang moet vertrekken vanuit de combinatie arbeid en kinderopvang. Anderzijds ben ik het eens met mevrouw Meuleman. Ik begrijp ook niet goed dat de opvang van een kind tot 2,5 jaar wordt onderworpen aan enorme regels en dat er vanaf de kleuterschool totaal geen rekening wordt gehouden met die regels.

Minister, het ontwerp van decreet werd door de Vlaamse Regering besproken. Ik ga ervan uit dat u dat grondig hebt gelezen. Ik vind het deels toch wel een gemiste kans. Ik hoor u graag zeggen dat u daar met uw collega wilt over nadenken. Tijdens de hoorzitting werd gezegd dat dit kaderdecreet de visie is voor de komende tien, vijftien, twintig jaar. Het is dan ook heel belangrijk dat het een goed decreet is.

Dan zou het misschien niet slecht zijn om een tweede lezing te doen en te bekijken of er meer afspraken kunnen zijn tussen onderwijs en voorschoolse kinderopvang.

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: Ik heb een beetje de indruk dat hier een debat wordt gevoerd ten aanzien van een verkeerde minister. Bij mijn weten is de minister van Onderwijs nog steeds niet bevoegd voor de kinderopvang. Hij heeft in zijn beleidsnota inderdaad gesteld dat hij wil samenwerken met de minister van Welzijn om de dingen te optimaliseren. Dat gebeurt ook.

Minister, de pedagogische en sociale functie van de kinderopvang wordt steeds belangrijker. We willen graag dat zelfs al op heel jonge leeftijd gewerkt wordt aan het bevorderen van gelijke kansen. Daarvoor hebben we in de kinderopvang zeer goed kwalitatief personeel nodig. U hebt gezegd dat u inziet dat daar steeds meer kwaliteitsvereisten nodig zijn en dat u daarvoor in flexibele opleidingstrajecten zou voorzien. Ik denk dat dat wel een onderdeel is van uw winkel. Ik zou dan ook graag vernemen hoever u daar al mee staat.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, ik heb een raar gevoel bij dit debat. Als ik mevrouw Van der Borgh en mevrouw Meuleman hoor, verwijt men mij dat de normen van Kind en Gezin te streng zijn. *(Opmerkingen)*

Au fond zeggen jullie dat de normen van Kind en Gezin te streng zijn en dat Onderwijs soepeler normen heeft. Dan zit je bij de verkeerde minister.

We zitten natuurlijk in een college van leden in die regering, en natuurlijk bespreken we die ontwerpen van decreet. Alleen hebben we niet afgesproken dat we heel de organisatie van de kinderopvang en onderwijs in één instantie gaan samenbrengen, zoals mevrouw Meuleman in haar vraag heeft gesteld. Dat is een enorme ingrijpende verandering in ons landschap van kinderopvang en van de organisatie van onderwijs. In alle eerlijkheid denk ik ook dat, maatschappelijk gezien, het debat niet rijp is om dat nu te beslechten.

Natuurlijk moeten we meer samenwerken. Dat doen we in de praktijk ook veel meer. Ik heb het over de talennota. Ik heb het over de filosofie om kinderen – zowel in kinderopvang als thuis – via Kind en Gezin ertoe aan te zetten om naar school te gaan. Minister Vandeurzen en ikzelf werken veel meer samen. Ook in de toekomst: als we nieuwe scholen moeten bouwen, hoop ik dat we op dezelfde locatie kinderopvang in scholen kunnen inrichten.

Mag ik dit parlement er nog even aan herinneren dat ik amper een paar maanden geleden kritische vragen kreeg over het feit dat aan een school ook kinderopvang zou worden verbonden? Ik vind dat dat moet kunnen, scholen bouwen met kinderopvang. Ook in het verhaal van de brede school vind ik dat die schoollokalen inderdaad gebruikt moeten kunnen worden.

Voer het debat over de normen van de kinderopvang waar het hoort, namelijk bij minister Vandeurzen. Ik zou het ook niet leuk vinden mocht hij antwoorden over Onderwijs geven. Ik neem aan dat hij het ook niet leuk zou vinden mocht ik in zijn plaats antwoorden beginnen te geven over Welzijn. We zijn er beiden van overtuigd dat er meer moet worden samengewerkt. Dat doen we ook in de feiten. In deze regering heeft dat een extra stroomversnelling gekregen.

Mocht u erbij zijn geweest in Oslo, mevrouw Meuleman, zou u gemerkt hebben dat ons model daar als voorbeeld wordt bekeken, bijvoorbeeld op het vlak van de participatiegraad en hoe we met die kinderen omgaan. U moet dus niet van alles bijzondere problemen maken. De resultaten zijn er. We kunnen nog beter en we zullen nog beter werken.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Ik vind dat wel een bijzonder probleem, minister. Er is een veelheid aan wetenschappelijk onderzoek dat zegt dat je de opvoeding van het jonge kind moet bekijken van 0 tot 6 jaar. Je begint het best met heel veel zorg, die je dan geleidelijk aan afbouwt, om dan pedagogisch steeds meer dingen toe te voegen. Dat is een lijn van 0 tot 6.

Mevrouw Coppé zegt: “U weet niet waarover u spreekt, want waar wij mee bezig zijn, is van 0 tot 2,5 jaar.” U zegt dan weer dat ik de vraag aan de verkeerde minister stel. U bevestigt dus eigenlijk wat ik net probeer aan te kaarten, namelijk dat er geen overleg is geweest en dat de drempels voor samenwerking niet zijn weggenomen in het ontwerp van decreet. Men heeft er blijkbaar zelfs niet over nagedacht om eens samen te zitten. Ik blijf erbij dat dat een ongelooflijke gemiste kans is in het ontwerp van decreet. (*Applaus bij Open Vld en Groen*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de evolutie van het aantal positieve dopingcontroles bij sporters en maatregelen tegen dopinggebruik in de fitness-sector

De voorzitter: Mevrouw Godderis heeft het woord.

Mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck: Minister, in de Gazet Van Antwerpen en Het Belang Van Limburg konden we deze week lezen dat er vorig jaar maar 3,6 procent van de sporters doping hadden gebruikt. Dat is de helft minder dan het jaar ervoor. Er werden 2401 dopingcontroles uitgevoerd. 142, of 6 procent van de sporters, hadden een atypisch resultaat. 73 sporters hadden echt doping gebruikt.

Dat is goed nieuws, maar Het Belang Van Limburg nuanceert: “Dopingzondaars zijn erg inventief. Een product kunnen we pas opsporen als het al in omloop is. We lopen altijd een meter achter.”

Volgens het rapport loopt het helemaal fout in de fitnesscenters. Bij 106 controles werd daar één op de vijf positief bevonden. Dat is ongeveer 20 procent. Dat is heel veel.

Minister, hebt u een verklaring voor wat er in die fitnesscentra misloopt? Wat zult u ondernemen? Als er daar controles gebeuren, dan is het in samenwerking met de politie omdat de controleurs er gevaar lopen. Vaak worden daar middelen verhandeld die niet zouden mogen worden verhandeld.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik wil eerst ook benadrukken dat het resultaat heel positief is. Ik ben daar blij om. Het heeft te maken met het gevoerde beleid. We mogen natuurlijk geen victorie kraaien: het vorige beste resultaat dateert van 2002. 2003 was een slecht jaar. Dit betekent dus dat we niet op onze lauweren zullen rusten. Wij zullen de controles voortzetten.

Er is wel een uniek gegeven. Vlaanderen is een van de weinige landen waar zowel de elitesporters als de breedtesporters, zoals in de fitnesscentra, worden gecontroleerd. De fitnesscentra bevinden zich in een heel speciale situatie. Ze zijn in veel gevallen nog niet aangesloten bij de federaties. Het antidopingbeleid, ook de sensibilisering en de acties, wordt vooral via de federaties gevoerd. De fitnesscentra zijn in veel gevallen nog maar weinig georganiseerd. Dit brengt een moeilijkheid met zich mee.

Ondertussen werken wij samen met de federale politie om ervoor te zorgen dat we gerichte controles doen, dat we vooral daar gaan zoeken waar we het vermoeden hebben dat er doping wordt gebruikt of verhandeld. Een meer gerichte controle geeft hogere overtredingscijfers. Dat verklaart die 20 procent.

We zijn al meer aan het samenwerken met de federaties. Samen met hen brengen we in kaart waar juist de problemen zich voordoen. We zorgen ook voor een nieuw antidopingdecreet. Daarin zullen uitdrukkelijk ook voor de clubs die niet zijn aangesloten bij een erkende federatie een aantal verplichtingen inzake medisch verantwoord sporten worden ingeschreven. Op Europees vlak ten slotte wordt een tekst voorbereid over de breedtesport. Wij werken daar heel uitdrukkelijk aan mee met de federaties.

Mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck: Minister, dank u voor uw duidelijke antwoord. Ik ben blij dat de sportfederaties daaraan zullen meewerken.

Ik keek gisteren op het internet. Ik schrok van de hoeveelheid producten die je er kunt kopen. Wie het vandaag bestelt, krijgt het morgen. En dan zit er nog een stappenplan bij. De mensen weten niet welke risico's ze lopen. Ze kunnen nierblokkeringen of kanker krijgen, of hun karakter verandert door het innemen van al die anabolen. Er zou nog veel meer moeten worden gecontroleerd.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, ik heb bijna een jaar geleden in de commissie een gelijkaardige vraag gesteld en ik wil daar nog even de aandacht op vestigen. De kritieke sectoren zijn duidelijk gekend. Bij bodybuilding test tussen 44 en 80 procent van de gecontroleerde sporters positief. De tweede risicogroep betreft de vechtsporten zoals boksen, kickboksen en karate.

Minister, u hebt toen gezegd dat u zou samenwerken met de politie. U hebt die stap gezet, we waarderen dat. Ik zou u nog willen vragen om extra in te zetten op die sporten, hoe klein ze soms ook zijn, want het zijn de slechte haarden voor dopinghandel en -gebruik.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, minister, de cijfers over doping in fitnesscentra zijn inderdaad heel verrassend. De heer Caron merkt terecht op dat we al wisten dat de cijfers in middens van bodybuilding en vechtsporten al relatief hoog waren, maar 20 procent in de fitnesscentra is een heel hoog en verrassend resultaat.

In Nederland ondersteunt het Mulier Instituut de strijd tegen doping in fitnesscentra. Het doet er ook onderzoek naar. Op het internet las ik over dat onderzoek: “Doelgroepen van het onderzoek zijn fitnessmanagers, fitnessinstructeurs en fitnessers. Aan de hand van de kennis die opgedaan wordt, kan nieuw beleid worden ontwikkeld om dopinggebruik in de fitnessbranche in te dammen.” Toen ik dat las, vroeg ik me af of er in Vlaanderen gelijkaardige initiatieven bestaan. Vandaar deze bijkomende vraag.

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Minister, het is inderdaad zo dat we in het algemeen een goed resultaat hebben behaald met onze dopingbestrijding. Nu gaat het specifiek over fitness. Dat daar een probleem is, dat is duidelijk. We weten dat natuurlijk al langer, het kwam ook in de commissie al aan bod.

Ik wil gewoon even verwijzen naar een onderzoek van de European Health & Fitness Association (EHFA). Dat onderzoek is heel interessant, we moeten het eens van naderbij bekijken. We weten ook dat de fitnesssector vragende partij is om mee te werken aan de bestrijding aan de bestrijding van doping. Ik denk dat we samen met de sector van gedachten moeten wisselen, positief en preventief, om een betere score te krijgen in de fitnesssport. Er zijn heel veel percentages, maar wat raar is, is dat uit dat onderzoek blijkt dat het Europese gemiddelde is dat 2,5 procent van de respondenten in de fitnesscentra zeggen en toegeven doping en/of illegale producten te gebruiken. Dat is een heel ander percentage. Er is nog heel veel werk te doen op het vlak van voedingssupplementen; die zijn niet zo goed gekend door die centra. Vandaar mijn vraag om over dat Europese onderzoek in de commissie van gedachten te wisselen, om dan een beter resultaat te kunnen boeken.

De voorzitter: De heer D’Hulster heeft het woord.

De heer Steve D’Hulster: Minister, ik denk dat we het er unaniem over eens zijn dat de daling een heel positieve zaak is. Wat ik ook heel positief vond, was de reactie van de beroepsorganisatie van de fitnesscentra. Gisteren gaf die het sterke signaal hier meer werk van te willen maken, onder meer met de creatie van een label voor dopingvrije clubs. Worden u, uw kabinet of de administratie daarbij betrokken? Wordt daarover overleg gepleegd?

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, minister, ik kan u geruststellen, ik zal het domein Sport niet opvolgen, maar ik spreek in naam van mijn zieke collega, mevrouw Werbrouck. Zij wilde graag een aantal kritische opmerkingen maken bij deze, op het eerste gezicht positieve, cijfers over de dopinggevallen.

Het is niet onlogisch dat je betere cijfers krijgt wanneer je meer gaat controleren op minder dopinggevoelige sporten zoals voetbal en basketbal en je minder gaat controleren op de echte dopinggevoelige sporten zoals wushu, boksen en bodybuilding.

Onze fractie pleit nogmaals voor een meer evenredige verdeling van het aantal uitgevoerde controles in functie van de dopinggevoeligheid van de sporttak. Onze fractie steunt wel de stijging van het aantal uitgevoerde controles bij de fitnesscentra, omdat dat al jaren een probleem is. Onze fractie vraagt u, minister, om dit verder te zetten en nadat u het nieuwe Antidopingdecreet hebt afgerond, werk te maken van het restdecreet inzake het medisch en ethisch verantwoord sporten en de bepalingen in dat decreet open te trekken naar de niet-erkende sportfederaties. Zoals u weet, is dat een deel van het probleem. Mevrouw Werbrouck vraagt of u dit restdecreet zult opentrekken, zodat ook de niet-erkende federaties worden bereikt.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Vereeck, ik begrijp dat u het van mevrouw Werbrouck overneemt, maar anders had u zeker gehoord dat in het ‘restdecreet’, zoals u het ook noemt, heel specifiek juist ook de clubs vervat zitten die niet zijn aangesloten bij erkende federaties. Dat heb ik gezegd in mijn antwoord. Natuurlijk, ik kan maar voorstellen, het parlement beslist. Het zal aan jullie zijn om uiteindelijk de beslissing te nemen.

Mijnheer D’Hulster en mijnheer Gysbrechts, de samenwerking met de sector hebben we versterkt, zoals ik ook in mijn antwoord naar voren heb gebracht. We willen zulke zaken samen met de sector doen. Heel het antidopingbeleid tot nu toe is vooral gericht op de sector. In het restdecreet gaan we dat uitbreiden door clubs die niet bij een erkende federatie zijn aangesloten toch ook te dwingen tot een aantal antidopingmaatregelen. Daar zitten we goed.

Mijnheer Gysbrechts, ik stel voor dat u aan de heer De Coene voorstelt of we dat Europees werk in de commissie kunnen bespreken. Ik ben er altijd toe bereid om samen met jullie te kijken wat we daarvan kunnen leren. Dat initiatief ligt bij u.

Mijnheer Deckmyn, ik heb die 20 procent wat gekaderd. Als je willekeurig naar verschillende fitnesscentra gaat, haal je nooit 20 procent. Maar als je samenwerkt met de federale politie en gaat waar er een vermoeden is, heb je veel meer kans. Dan vind ik 20 procent zelfs laag: in slechts één op de vijf gevallen wordt het vermoeden bevestigd. Dat is een heel andere context. Toch is 20 procent te hoog en moeten we er iets aan doen. Daar ben ik het helemaal mee eens. Wat uw voorstel over de fitnesscoaches betreft, werken wij opnieuw vooral met de federatie, die contacten heeft met de coaches. Dat zit dus goed.

We hebben al een rondetafelgesprek gehad met alle vechtsporten. Dat is zeer goed verlopen. De mensen waren enthousiast. Het is een weinig georganiseerde sector. Door ze met elkaar in contact te brengen, leren ze elkaar kennen en zien ze misschien ook dat bepaalde vechtsporten dichter bij elkaar aanleunen dan gedacht. Dat is de filosofie.

Samen met minister Vandeurzen maken we een gezondheidsplan op. Dat zit goed. Wij zullen dat uiteraard naar de commissie brengen voor verdere bespreking.

In dat plan moeten we ook kijken naar het kopen op het internet. Toen ik nog voorzitter was van de Europese Commissie Sport, was ik ook vertegenwoordigd in het World Anti-Doping Agency (WADA), waar uiteenzettingen zijn gegeven. Kopen via het internet is uiteraard een internationale zaak. Je kunt op het internet dopingproducten kopen van overal ter wereld. Die controle is enorm moeilijk. Ja, wij blijven altijd een meter achter, zoals in het artikel staat, want die sector is enorm vindingrijk om altijd met nieuwe producten te komen, die moeilijk detecteerbaar zijn. Wij ondervinden telkens dat er iets nieuws komt en moeten dat dan controleren. Dat is echt heel moeilijk. Er is al samenwerking bij Interpol, zodat we de landsgrenzen effectief kunnen overschrijden en zo een antidopingbeleid kunnen voeren.

Ik vat samen. Zoals ik al zei, moeten wij goed beseffen dat de cijfers tijdelijke cijfers zijn. Wij moeten natuurlijk ons dopingbeleid voortzetten. Wij zijn helemaal niet euforisch. De cijfers over dopinggebruik in de fitnesssector zijn ten dele verklaarbaar. Toch moeten wij daaraan remediëren, samen met de sector. In het nieuwe decreet zullen wij ook de clubs vatten die niet bij de sector zijn aangesloten.

Mevrouw Danielle Godderis-T’Jonck: Ik dank u voor het antwoord. Ik ben tevreden dat u met minister Vandeurzen zult overleggen om samen een gezondheidsplan uit te werken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het Vlaams loopbaanakkoord dat de sociale partners hebben bereikt

ACTUELE VRAAG van de heer Chris Janssens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het Vlaams loopbaanakkoord dat de sociale partners hebben bereikt

ACTUELE VRAAG van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het Vlaams loopbaanakkoord dat de sociale partners hebben bereikt

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, minister, collega's, ik ben eigenlijk vrij blij, want de cd die ik vorige week aan de minister-president heb gegeven, heeft erg goed geholpen. U kreeg die cd op woensdag, en op vrijdag al was er een loopbaanakkoord. Tussen wat u aankondigt en wat u doet, is er doorgaans 'many a slip between the cup and the lip', dus het was niet zeker dat het zou lopen zoals u had voorzien. Het werd tijd dat er eens een positieve boodschap kwam, en dus zijn wij blij dat er leven in de brouwerij komt.

Ik moet dit optimisme evenwel snel in de kiem smoren. U zegt dat u zult optreden, en dat is heel goed. Maar in de periode april-juni zaten er ongeveer 34.000 mensen in de categorie van 50- tot 55-jarigen. In dezelfde periode is men erin geslaagd om ongeveer 1900 mensen te activeren. Alleen de instromers werden geactiveerd, en niet de mensen die al jaren in het systeem zitten. Ik dring er al lang op aan om echt efficiënt op te treden en de hele groep te activeren. U zet dus een kleine stap, maar doet niet wat echt nodig is.

Een ander punt dat bizar is, zijn de streefcijfers. Vlaanderen, dat lijdt aan acute regulitis, stelt streefcijfers op. Nadien worden die streefcijfers regelgeving, enzovoort. Wanneer zult u iedereen in die categorie activeren? Wat is uw mening over de streefcijfers?

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Voorzitter, minister, collega's, de Vlaamse sociale partners zijn het eens geworden over het Vlaams loopbaanakkoord voor de periode 2012-2013. Een aantal concrete acties moeten ertoe leiden dat er meer 50-plussers aan het werk worden gehouden of worden aangeworven. Op 1 april 2011 is de activering uitgebreid tot en met de 55-jarigen. Vandaag wordt de betrokken leeftijdscategorie uitgebreid tot de 58-jarigen.

Voorts worden maatregelen genomen om jongeren zonder diploma en jongeren met andere moeilijkheden om op de arbeidsmarkt aan de slag te geraken meer opleidingen of werkstages te laten volgen. Als zij weigeren, kan het dossier aan de RVA worden overgemaakt, die dan eventueel een schorsing als ultieme sanctie kan opleggen.

De sociale partners hebben het loopbaanakkoord afgesloten en kijken nu naar de Vlaamse Regering. Wat is uw reactie, als minister van Werk?

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, minister, collega's, wellicht bent u opgelucht dat er geen vragen over mails zijn geagendeerd, maar wel over de inhoud van het beleid. Wellicht ligt dat u beter.

Ik heb dit weekend ook 'oef' gezegd. Er is eindelijk een loopbaanakkoord. Dat is al een tijdje geleden aangekondigd. Het lijkt me absoluut belangrijk dat er een Vlaams loopbaanakkoord is. De wereld staat immers niet stil. Dit geldt zeker voor de arbeidsmarkt.

De vorige sprekers hebben al een aantal pertinente vragen gesteld. Ik wil me daar graag bij aansluiten. Ik denk dat het akkoord goede klemtonen bevat. Er is aandacht voor de ongekwalificeerde uitstroom, voor de 50-plussers met daarbij voldoende differentiatie tussen

mensen ouder en jonger dan 55 jaar en voor de uitbreiding van de sluitende aanpak tot de leeftijd van 58 jaar. Dat lijken me de juiste klemtonen.

Daarnaast is er nog de methodiek. Ik vraag me of hoe de minister die streefcijfers concreet wil invullen. Dat lijkt me een terechte vraag. Verder is er nog de timing. We hebben een tijdje op dit loopbaanakkoord moeten wachten. Ik zou dan ook willen vragen hier snel werk van te maken. Welke concrete timing heeft de minister in verband met de uitvoering van het loopbaanakkoord voor ogen?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, ik wil eerst en vooral zeggen dat de sociale partners een akkoord hebben bereikt. Dat betekent niet dat er al een werkgelegenheidsakkoord is. De heer Janssens heeft dat al opgemerkt. De sociale partners hebben vrijdag de punten voorgesteld waarover zij het eens over zijn.

Dat komt natuurlijk niet als een verrassing. Ik heb in het verleden al verklaard dat er nauw contact tussen mezelf en de voorzitter van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) is geweest. Ik heb bovendien een duidelijk kader gegeven.

Dat kader omvat een aantal elementen, zoals de talenten en competenties. De ongekwalificeerde uitstroom maakt daar deel van uit. Er komt ook meer maatwerk. Ik heb altijd verklaard dat een toename van het maatwerk niet in een enkele keer kan. Dat zal een geleidelijk proces zijn. Verder is er de optrekking tot de leeftijd van 58 jaar. Ik wil toch even vermelden dat voor 2006 tot de leeftijd van 48 jaar werd geactiveerd. Tussen 2006 en 2010 is dit 52 jaar geworden. In 2010 is het 55 jaar geworden. Nu is het al 58 jaar. Dat gaat uiteraard over de instroom. Op de andere punten kom ik dadelijk terug. Ik heb de sociale partners gevraagd ook naar de specifieke problematiek van de steden te kijken. Binnen dit kader konden de sociale partners dan voorstellen in verband met een werkgelegenheidsakkoord formuleren.

Wat die voorstellen betreft, geef ik even een voorbeeld. De sociale partners willen de tewerkstellingpremie 50+ meer differentiëren in functie van de leeftijd, met een andere premie voor mensen van 50 of 52 jaar, en in functie van de duurtijd van de werkloosheid. Op dat vlak is er al een instrument. Voor mensen die al langer van de arbeidsmarkt weg zijn, zou de premie stijgen. Dat is het voorstel van de sociale partners. De afstand van de arbeidsmarkt wordt meer op maat benaderd. Hiervoor worden de leeftijd en de werkloosheidsduur gebruikt.

Vorige vrijdag heb ik met de sociale partners vergaderd. Een actiedomein dat in mijn ogen echt ontbrak, was de loopbaanbegeleiding. Iedereen weet dat ik het belangrijk vind een manier te vinden om dit in het akkoord op te nemen.

Bovendien was er nood aan wat verduidelijking. Dit brengt me specifiek bij het punt van de streefcijfers. In de kranten zijn cijfers en modaliteiten vermeld die ik in de teksten niet heb teruggevonden en waarover ik tijdens de toelichting van afgelopen vrijdag ook niets heb gehoord.

Ik heb mijn kabinet dan ook gevraagd contact met de sociale partners en met de SERV op te nemen. Ik wil hierover toch wat verduidelijking krijgen. Zodra de Vlaamse Regering die verduidelijking heeft ontvangen, zullen we verder overleg plegen. We zullen op zo kort mogelijke termijn tot een definitief akkoord komen. Daar zal ook een budget aan worden verbonden.

De afspraken moeten dan natuurlijk worden geconcretiseerd. Dit zou slechts enkele weken mogen kosten. Volgens mij zal de basis in overeenstemming zijn met de afspraken waarom ik had verzocht. Dit is de stand van zaken in verband met het Vlaams werkgelegenheidsakkoord.

De heer Ivan Sabbe: We zitten natuurlijk nog met een aantal problemen. Eerst en vooral levert een quotum of een streefcijfers altijd het risico op dat er premiejagers op afkomen. Ik wil dit aan de minister melden omdat hij het akkoord uiteindelijk moet finaliseren. Die premiejagers zullen gericht op die banen afkomen. Dat is niet de uiteindelijke bedoeling.

Er zijn nog andere problemen. Het ene probleem kan de minister onmiddellijk aanpakken. Het andere probleem kan hij misschien minder snel oplossen. Het gaat om de aanmoedigingspremie voor tijdscrediet. Dat is een probleem. Enerzijds geven we een premie om 50-plussers aan te werven. Anderzijds laten we de premie voor diezelfde groep bestaan om tijdscrediet te nemen. Uiteindelijk geven we geld aan bedrijven om mensen van die categorie aan te werven, maar behouden we het systeem dat hen stimuleert om niet te werken.

Dit is een contradictie en een slechte aanwending van middelen. We moeten minstens die tegenstelling uit de wereld helpen. Ik heb hier al meermaals gevraagd niemand te betalen om niet te werken.

De heer Chris Janssens: Minister, u hebt al een aantal dingen gezegd. U hebt gezegd wat er volgens u ontbreekt in het akkoord. Wat ik mis in uw antwoord is of u wat al is voorgesteld in het akkoord, waarvan u de tekst gelezen hebt, integraal steunt.

Over die streefcijfers spreekt u zich niet zo direct uit. Ik verwijs naar een debat dat we hebben gevoerd in januari 2011. Toen hebt u naar aanleiding van een actuele vraag van mevrouw Peeters gezegd over aan het werk houden of het aanwerven van 50-plussers: “We willen een sensibilisatieactie voeren, want dat kunnen we in Vlaanderen doen. Ik zal geen verplichtingen opleggen, want dat zou een verkeerde manier van werken zijn.” Staat u daar nog achter? Steunt u dus ook niet het opleggen van streefcijfers en quota aan bedrijven?

De heer Koen Van den Heuvel: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik denk dat het een goed akkoord is, zeker met de aanvulling die u terecht geeft. Een loopbaan is er natuurlijk niet alleen vanaf 50 jaar, maar vanaf het begin. Ik denk dat we aan een goed loopbaanbeleid moeten doen en aan werkbare jobs. De basis is goed. Ik zou nu dus zeggen: actie!

Federaal staan de zaken niet stil. Eindelijk, zou ik zeggen. Ik denk dat we op Vlaams niveau toch enige dynamiek in ons arbeidsmarktbeleid moeten brengen. De laatste maanden was het wat stilletjes. U hebt nu een goed akkoord. Aan de slag ermee! Laten we niet alleen over verandering praten maar het ook effectief in uitvoering brengen. We zijn bondgenoten. We steunen u volop om aan dit loopbaanakkoord een heel mooie uitvoering te geven.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, ik wil in eerste instantie de collega's bedanken voor deze vraag. Ik heb hieromtrent ook al een vraag om uitleg opgesteld omdat er reeds eerder was aangekondigd dat daaromtrent een debat in de commissie zou komen, zeker specifiek wat betreft de evaluatie van de eerste uitbreiding tot de 55-plussers van de systematische aanpak, die in april vorig jaar werd doorgevoerd.

Toen heeft onze fractie er al sterk op aangedrongen om de uitbreiding tot 55-jarigen en in een latere fase tot de 58-jarigen van de systematische aanpak, niet te beperken tot alleen de instroom van de nieuwe werklozen maar dat bij uitbreiding ook mee op te nemen voor alle werkloze 50-plussers. De heer Sabbe heeft dat daarstraks ook specifiek gevraagd. Daar hoor ik nu niet concreet een positief antwoord op. Daarom stel ik opnieuw de vraag: wanneer gaat men werk maken van een systematische aanpak van alle 50-plussers? We weten dat we daar nog altijd op een werkzaamheidsgraad zitten van maar 37 procent, terwijl die dringend een heel pak hoger moet zijn.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Minister, we zijn uiteraard allemaal heel blij dat we een loopbaanakkoord hebben van de sociale partners. Ik ben uiteraard benieuwd naar de reactie

van de regering. Zoals mevrouw Peeters al heeft gezegd, zullen we dat uitvoerig bespreken in de commissie.

Voor zover ik heb kunnen vernemen uit de media, zijn er twee doelgroepen waar adviezen over worden verleend. U hebt terecht gezegd dat u hebt vastgesteld dat de loopbaanbegeleiding daar niet in was opgenomen. Dat was ook mijn grote bezorgdheid. Het is goed dat we gaan inzetten op de 50-plussers, ook tot 58 jaar, en hen activeren. We mogen niet vergeten dat we ook werk moeten maken van werkbaar werk en dat de mensen ook fysiek in staat moeten zijn om hun werkzaamheden na een bepaalde leeftijd uit te voeren. Werk, maar aangepast werk.

Ik ben ook heel blij dat u de nadruk hebt gelegd op steden. Wat betreft de jongeren heb ik amper iets gehoord, ook wat betreft het activerend optreden. We mogen niet vergeten de sector mee te hebben om die jongeren kansen te bieden, stageplaatsen te bieden en ervaringen te laten opdoen.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: We zullen in de commissie nog de kans hebben om het volledige loopbaanakkoord in al zijn details te bespreken. Het is in elk geval goed dat we op de goede weg zitten. Er wordt aan doorgewerkt. Binnenkort kunnen we dat afronden.

Wat u nu naar voren brengt, is al een goede zaak, binnen de bevoegdheden die wij hebben natuurlijk. De heer Sabbe verwijst naar andere zaken die moeten gebeuren. Op bepaalde vlakken kunnen we het daarover eens zijn, maar we hebben natuurlijk nog altijd niet alle bevoegdheden daarvoor.

Die streefcijfers zijn natuurlijk geen verplichting. De heer Janssens twijfelt daar een beetje aan. Wat wel goed is, is dat bij het sociaal overleg aan beide kanten, ook bij de werkgevers, het besef groeit dat we er samen aan moeten werken. Dat is precies het basisprincipe van ons sociaal overlegmodel. We zitten daar op de goede weg.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister, het minste wat we kunnen zeggen, is dat dit loopbaanakkoord interessante mogelijkheden bevat. Het is goed dat onder meer de klemtoon wordt gelegd op de jongeren, op het maatwerk dat men nastreeft en op de begeleiding. Ik weet dat u daar verder aan zult werken.

De streefcijfers voor de 50-plussers vormen een belangrijk gegeven. Ik heb vroeger al meermaals gezegd dat het gemakkelijk is om te pleiten voor activering langs onze zijde maar dat de werkgevers natuurlijk ook hun engagement moeten aangaan. En dan komt een ander aspect aan bod dat minder wordt belicht en waar mevrouw Turan naar verwezen heeft, namelijk werkbaar werk. U kunt pleiten voor een activering en streefcijfers opleggen, maar de vraag is hoe u er samen met de sociale partners voor zult zorgen dat we op dat vlak beter scoren. We scoren op dat vlak niet goed, en ik heb het dan niet alleen over de werknemers maar ook over de zelfstandigen. We moeten nog hard werken aan dat werkbaar werk.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Watteeuw, u zei daarnet dat u hoopt dat ik dat zal voortzetten. Dat zal straks blijken.

De heer Filip Watteeuw: We zullen zien.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Sabbe, mijnheer Janssens, u hebt het over die streefcijfers. Ik heb toen al gezegd en ik herhaal ook nu dat quota geen systeem zijn. Ik zal aan de voorzitter van de SERV vragen wat hij met dat streefcijfer van 2000 of 1500 bedoelt. Ik zie dat niet staan in de tekst. Ik heb dat cijfer ook niet gehoord tijdens de uiteenzetting vorige vrijdag. Voor mij is dat onduidelijk. Ik wil daar wel wat duidelijkheid over.

Ik ben geen voorstander van quota. Ik zou ook niet weten hoe we die moeten opleggen aan bedrijven. Ik moet daar wat meer informatie over hebben.

Een streefcijfer is geen vaste limiet. Het kan gaan om een streefcijfer waar alle sectoren zich samen met UNIZO, Voka en de vakbonden achter scharen en waarbij zij acties voeren en mee sensibiliseren en monitoren. Dat lijkt me een goede manier van werken.

Het tijdscrediet is vaak verankerd in cao's. De sociale partners kunnen daar op federaal vlak maatregelen over nemen.

Mijnheer Janssens, ik ben het volledig eens met de tekst. Als ik nog verduidelijkingen nodig heb, betekent dat dat voor mij niet alles duidelijk is, bijvoorbeeld wanneer het gaat over die streefcijfers. Ik vind dat daar iets ontbreekt. Er is een toevoeging nodig. We wachten af wat de uitleg is van de sociale partners over de technische vragen die ikzelf en een aantal van mijn collega's hebben gesteld. Vervolgens kunnen we tot een akkoord komen. Men heeft echter, zoals ik al eerder zei, het kader dat ik naar voren heb geschoven, helemaal gerespecteerd.

Mevrouw Peeters, er is geen systematische aanpak voor alle 50-plussers. Dat staat niet in het akkoord. De activering kan wel vrijwillig gebeuren voor alle 50-plussers. Er zijn onder meer met de 50 pluspremies in de voorstellen een aantal maatregelen en stimulansen opgenomen die maken dat ook langdurig werkloze 50-plussers aantrekkelijker kunnen worden voor de werkgevers. Dat is een goede zaak. We zullen samen met de VDAB ook die mensen activeren indien zij die stap willen zetten. Wij willen ons vandaag inzetten voor diegenen die uitstromen en die het snelst opnieuw aan het werk geraken. Wij blijven echter ook inzetten op die andere, via goede instrumenten.

Wat de jongeren betreft, richt de ongekwalificeerde uitstroom zich specifiek op jongeren die geen diploma hebben. De sociale partners stellen voor een aantal acties te bespreken met minister Smet. Wie dan toch nog ongekwalificeerd uitstroomt, krijgt een warme opvang bij de VDAB.

Ik bedoel daarmee dat we ervoor moeten zorgen dat we daar onmiddellijk in trajectwerking mee gaan. We moeten bekijken op welke manier we hun toch bijvoorbeeld een werkervaring kunnen geven. Dat is een van de goede instrumenten.

Mijnheer Watteuw, samen met mevrouw Turan hebt u het gehad over dat werkbaar werk. In dat akkoord staan er absoluut ook elementen met betrekking tot werkbaar werk. We moeten daar verder over discussiëren. Het akkoord zal nadien – maar zo gaat dat met een akkoord – ook verder moeten worden gespecificeerd en geconcretiseerd. Wat onmiddellijk kan worden uitgevoerd, zullen we echter ook onmiddellijk uitvoeren. Dat vergt wat tijd. Ik heb gezien dat de sociale partners, die ook lid zijn van de raad van bestuur van de VDAB, bijvoorbeeld voorstellen die uitbreiding van de activering van 50-plussers naar 58 jaar vanaf juni te doen. Blijkbaar is dat voorgesteld na overleg met de VDAB, en om ervoor te zorgen dat de capaciteit aanwezig is bij de VDAB, zodat die daar meteen ten volle aan kan werken. Goed, ik zal met hen bekijken of juni daarvoor daadwerkelijk de goede datum is. Wat we kunnen doen, zullen we doen, maar geef ons nu eerst de kans om met de collega's en met de sociale partners verder de onduidelijkheden weg te nemen en te bekijken hoe dat concreet kan worden gemaakt.

De heer Ivan Sabbe: Minister, ik dank u voor uw uitvoerige uitleg, maar ik dacht dat deze Vlaamse Regering op initiatief en onder leiding van de N-VA buiten de lijntjes zou kleuren. Deze aanmoedigingspremie is echt contradictorisch: ze druist in tegen het activeren van 50-plussers. Die worden immers gestimuleerd om niet te werken. Er is nog een ander aspect, dat in het regeerakkoord staat en ook vatbaar is voor een interpretatie buiten de lijntjes. Dan heb ik het over de outplacement. Wie vandaag een werknemer van 45 jaar of ouder in dienst neemt, is verplicht die werknemer outplacement te betalen als hij hem ontslaat. Dat is dus een enorme rem in dit land op het in dienst nemen van 45-plussers. Als die samenwerking niet productief is, heeft die werkgever een bepaald bedrag voor outplacement aan zijn been. Niet alleen is er dus die aanmoedigingspremie voor tijdscrediet, er zijn ook de kosten voor de

outplacement voor die categorie. Ik dacht dat we zouden proberen ook wat dat betreft buiten de lijntjes te kleuren en die twee zaken weg te nemen. Wat voor zin heeft het immers om geld te besteden aan het in dienst nemen van 50-plussers, als men weet dat daar tegelijk betalingen tegenover staan die net het tegenovergestelde bereiken?

De heer Chris Janssens: Minister, we zullen met spanning de verdere ontwikkelingen en onderhandelingen, ook met u als minister van Werk, blijven volgen. Voor ons is het duidelijk: als we in Vlaanderen de arbeidsmarkt efficiënt en effectief willen sturen, dan heeft Vlaanderen nood aan twee dingen. Het heeft nood aan de volledige overheveling van het arbeidsmarktbeleid en niet aan het morrelen in de marge zoals dat nu gebeurt, mijnheer Van den Heuvel.

Het heeft eveneens nood aan overleg. Zowel de werkgevers als de werknemers hebben alleen maar baat bij constructieve voorstellen, en niet bij het platleggen van de economie, zoals dat bijvoorbeeld komende maandag gebeurt met een algemene staking, een staking die er bovendien komt onder druk van de Waalse socialistische vleugel. Daardoor wordt Vlaanderen eens te meer het slachtoffer van het dictaat van de Waalse socialisten.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer Janssens, ik wil even reageren op wat u hebt gezegd over dat morrelen in de marge. Ik zag immers ook onze minister instemmend knikken. De heer Van Hauthem heeft de fiscale autonomie enkele maanden geleden een lege doos genoemd. Hij stelde dat de transfers blijven stijgen. Vorige week was er een studie ter zake. Volgens die twee professoren nemen de transfers duidelijk af.

Gisteren heb ik een onverdachte bron, de heer Dewinter, de fractieleider van het Vlaams Belang, het volgende horen zeggen. Mijnheer Van Dijck, wat heeft hij gezegd? Hij heeft gezegd dat het belangrijke pakket aan fiscale autonomie dat naar Vlaanderen komt, goed moet worden ingevuld. Mijnheer Janssens, ik ben er dus nogal gerust op dat het pakket met betrekking tot het arbeidsmarktbeleid dat overkomt, ook wezenlijk is.

Minister, ik wil u vragen daar ook werk van te maken. Vanaf volgend jaar zijn wij bevoegd voor de controle: bereid daar de VDAB ook op voor. Het is belangrijk dat de bevoegdheden die overkomen ook effectief en op de juiste manier worden uitgevoerd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de recente evoluties in het dossier van de Hedwigepolder

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Minister-president, ik weet niet of u het gekookte kikkersyndroom kent. Als men een kikker in heet water smijt, zal hij niet weten hoe snel hij er terug uit moet springen, maar als men een kikker in een pot lauw Scheldewater op een zacht vuurtje zet, zal hij langzaam doodkoken.

Minister-president, ik wil u absoluut niet vergelijken met een of andere padachtige, maar u gaat wel stilaan in dezelfde richting, vrees ik. Een citaat van u is: “Nederland gaat een alternatief naar voren schuiven voor de ontpoldering van de Hedwigepolder. We zullen afwachten wat dat alternatief is.”

Uiteindelijk komt dat alternatief er, maar het trekt op niet veel, doch we zullen in goed nabuurschap afwachten wat de reactie van de Europese Commissie is. De Europese Commissie reageert erg kritisch en vernietigend, en u zegt dat u in goed nabuurschap zult afwachten wat de reactie is van Nederland op de reactie van de Europese Commissie.

Ondertussen is die reactie van Nederland er. Het zal u niet verbazen dat Nederland heeft beslist, na het consulteren van twee illustere proffen, ditmaal niet uit Rotterdam, maar uit Hamburg – of dat goed is voor de objectiviteit weet ik niet –, geen centimeter af te wijken van de oorspronkelijke plannen.

De heer Bleker heeft een brief teruggeschreven naar Europees commissaris Potočnik, waarin hij zegt: “De Europese Unie is geen partij bij dit verdrag. Nederland en Vlaanderen zijn op grond van Europese verplichtingen niet gehouden tot een integrale aanpak van de Westerschelde. Het verdrag tussen Nederland en Vlaanderen betreffende de uitvoering van de ontwikkelingsschets zal daartoe aangepast worden. Van Vlaamse zijde is hiertoe bereidheid getoond.”

De voorzitter: Mevrouw De Ridder, uw vraag luidt?

Mevrouw Annick De Ridder: Voorzitter, ik werd onderbroken.

Mijn vraag luidt: minister-president, gaat u op het moment dat u vaststelt dat uw brief van 16 januari weinig heeft uitgehaald, en dat Nederland vasthoudt aan zijn standpunt, eindelijk over tot het nemen van stappen tegen Nederland en tot het in gebreke stellen en opstarten van de procedure zoals bepaald in de verdragteksten?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw De Ridder, u hebt ooit de mosseloorlog uitgeroepen, waar iedereen natuurlijk nog altijd over spreekt. Wat mij betreft, is het het resultaat dat telt. We hebben toen de Schelde uitgediept en dat is heel belangrijk. Dat ook de andere aspecten van de akkoorden en verdragen moeten worden uitgevoerd, is heel concreet. Pacta sunt servanda: dat kent nu iedereen, en dat is nog altijd wat wij daarin verdedigen.

Ik citeer uit de brief die ikzelf heb geschreven op 19 januari en waar u naar verwijst. Mocht het parlement daarvoor interesse hebben, dan kan ik die overmaken. “Ik ga er dan ook van uit dat u thans concrete uitvoering gaat geven aan wat Nederland en Vlaanderen in de goedgekeurde en geratificeerde Scheldevrdragen betreffende uitvoering van de ontwikkelingsschets van het Schelde-estuarium 2010, afgesproken hebben. Mag ik u vragen spoedig mij te berichten over uw intenties?”

Ik denk dat dat duidelijke taal is voor Nederland. Op 20 januari heeft Henk Bleker een brief geschreven naar de Europese Commissie, zeggende dat hun alternatief en de studie van dat alternatief verder moet worden bekeken. Ik heb in het verleden naar aanleiding van vragen van de heer Penris de stelling ingenomen dat Nederland de zaken moet uitvoeren zoals afgesproken. We dringen daarop aan. Maar als er een alternatief is dat van de Europese Commissie het licht op groen krijgt, dan zullen wij dat met Nederland bespreken.

Mevrouw De Ridder, u hebt al gevraagd hoe lang ik zal wachten en hoe lang mijn geduld zal duren. Dit gaat nu in de laatste fase, maar het is wel belangrijk dat de Europese commissaris duidelijkheid moet geven. Dat heb ik ook in mijn brief meegegeven. Ik ga ervan uit dat het niet meer zo lang zal duren voor de Europese Commissie dat ook zal zeggen.

Mevrouw Annick De Ridder: Minister-president, 300 jaar geleden zou dergelijk gedrag van een buurland tot oorlog hebben geleid. Ik hoop dat u dat beseft.

Ik ben zeer tevreden, minister-president, dat de maatschappijen en de burgers geëvolueerd zijn en dat er tegenwoordig vreedzame manieren zijn om geschillen op te lossen, begrijp me niet verkeerd. Maar u maakt geen gebruik van die manieren! U blijft stilzitten. U gaat niet naar voren. U zet nu geen stappen vooruit. U doet niets om de belangen van de natuur en de haven, die hier wonderbaarlijk en prachtig gelijklopen, te verdedigen. U doet niets om Nederland in gebreke te stellen.

Ze lachen met uw brief. Dat was een stap in de goede richting maar wordt weggelachen. U doet niets om de houding van Vlaanderen bekend te maken bij Europa. Ja, als u of de

Vlaamse Regering niets doet, zal ik als burger het heft in eigen handen moeten nemen. U moet daar niet lacherig over doen. Misschien kent u het volkrechtelijke principe van de diplomatieke bescherming. Ik beroep mij als burger van dit land op de diplomatieke bescherming ten aanzien van Vlaanderen. Ik vraag aan u om stappen te ondernemen tegen de Nederlandse staat, en daarnaast zal ik zelf rechtstreeks aan de Europese Commissie vragen om de procedure van de ingebrekestelling op te starten ten aanzien van Nederland.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw De Ridder, u gaat er echt wel aan voorbij dat het essentiële onderdeel allang geregeld is: de Schelde is verdiept.

Wat hier gaande is, zijn pure achterhoedegevechten, maar dit verdrag moet worden uitgevoerd. Ik heb er alle begrip voor dat Nederland met sommige punten problemen heeft. Maar het kan niet anders dan dat het uiteindelijk zal worden uitgevoerd.

Ik zie dat u nu aan een nieuwe oorlog begint. Ooit was er de Keteloorlog, het enige gevecht dat er ooit geweest is met één slag in een ketel. U hebt dan de mosseloorlog uitgeroepen en nu begint u aan de kikkeroorlog. Ik wens u veel succes, maar ik denk dat de normale procedures ertoe zullen leiden dat het verdrag integraal wordt uitgevoerd.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: De Keteloorlog hebben we verloren. De oorlog met de Nederlanders naar aanleiding van de opera De Stomme van Portici hebben we ook verloren. Ik hoop dat we mevrouw De Ridder niet op oorlogzuchtige gedachten brengen, maar ik begrijp haar redenering niet meer helemaal.

Mevrouw De Ridder, we hebben een bilateraal akkoord. De Nederlanders zijn hun verplichtingen ten aanzien van Vlaanderen en de Vlaamse havens nagekomen. Ik blijf het herhalen – want dit is een *déjà vu*, we hebben dit dossier in vier maanden tijd al vier keer behandeld – of de fuut, de kluut en de rosse grutto nu moeten kweken en broeden in Walcheren dan wel in Schouwen-Duiveland, maakt voor die vogel geen enkel verschil. Voor de Zeeuwen maakt dit wel uit: ze zijn zeer gevoelig voor dit onderwerp. Ik hou de Zeeuwen graag als goede burens. Uw partijgenoot en onze collega van Rouveroij heeft vorige week in de commissie, voorzitter, zeer terecht een lans gebroken voor de haven van Gent. Hij heeft erop aangedrongen dat er met Nederland correcte en concrete afspraken worden gemaakt rond de sluis in Terneuzen. Als we die willen honoreren, dan moeten we de Zeeuwen te vriend houden. *(Opmerkingen van mevrouw Annick De Ridder)*

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, ik denk niet dat hier achterhoedegevechten worden gevoerd. De gevolgen van het niet uitvoeren van het natuurgedeelte kunnen zeer verregaand zijn, ook wat betreft de toegankelijkheid van de Antwerpse haven. Het betekent immers dat de vergunningen voor het onderhoudsbaggerwerk die binnen een paar jaar moeten worden hernieuwd, op losse schroeven komen te staan en wellicht door de Nederlandse autoriteiten zullen worden geweigerd. Dit zijn geen achterhoedegevechten.

Ik vind dat we van Nederland moeten eisen dat de afgesloten verdragen volledig worden uitgevoerd. Minister-president, in uw brief van 16 januari slaat u de juiste toon aan. U schrijft dat we het alternatief een kans hebben gegeven. U spreekt over het groen licht van de Europese Commissie. Dat is er niet gekomen, integendeel, de Europese Commissie wijst het alternatief af. Ik denk dat we voet bij stuk moeten houden en aan Nederland duidelijk moeten maken dat moet worden uitgevoerd wat is afgesproken.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, de pers meldde vorige week dat de Vlaamse overheid een schadeclaim zou voorbereiden. Dat stond in een vertrouwelijke nota die uitlekte.

Het ging om een claim van 800 miljoen euro. Ik weet niet of dat klopt, maar wat me vandaag vooral interesseert, is het bezoek van premier Di Rupo aan zijn Nederlandse collega Rutte. Daar zou gesproken zijn over de IJzeren Rijn en over de ontpoldering. Weet u daarvan? Is daar terugkoppeling geweest? In welke richting gaat dat?

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, collega's, het was zelfs veel specifieker wat de Nederlandse zender RTL vertelde. De Nederlandse zender RTL zei letterlijk dat ze een vertrouwelijke nota van de Vlaamse Regering heeft kunnen inkijken waarin duidelijk de berekeningen van de schadeclaim stonden en waaruit bleek dat Vlaanderen tussen de 250 en 785 miljoen euro dreigde mis te lopen.

Minister-president, bestaat die vertrouwelijke nota van de Vlaamse Regering, waar blijkbaar de Nederlandse pers sneller aan geraakt dan de Vlaamse?

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, minister-president, u zegt dat het resultaat telt, en dat is inderdaad correct. Het is belangrijk dat het resultaat telt, maar het resultaat dat we voor ogen hadden in verband met de Scheldeverdieping, bestond uit drie luiken: economie, ecologie en veiligheid. Ik hoor zowel uit uw mond als uit de mond van uw fractieleider: "De Schelde is toch verdiept." Alsof de andere twee minder belangrijk zouden zijn.

Ik verwijs naar de woorden van de schepen van Antwerpen, Marc Van Peel, die toch uitdrukkelijk heeft gewezen op het feit dat ook de natuurcompensaties in het kader van Natura 2000 moeten worden uitgevoerd, al was het maar om als bestuur vertrouwenwekkend over te komen en het geheel economie-ecologie in de Antwerpse haven gestalte te geven.

Minister-president, ik zou u met aandrang willen vragen: zet ook nu door. Laat dit niet passeren. Maak van uw houding een sterke houding. We hebben Europa mee en niet tegen, zoals in andere dossiers. Ga ervoor en verplicht de Nederlanders, desnoods met schadeclaim, om hun verbintenissen uit te voeren.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik begin met de laatste vraag van de heer Peeters. Begrijp me niet verkeerd: ik heb verwezen naar de oorlogsverklaring van mevrouw De Ridder inzake de mosselen met als resultaat dat de Schelde is uitgediept. Ik ben het met u eens dat ook de natuurpijler moet worden uitgevoerd. Pacta sunt servanda: dat geldt voor de drie pijlers, toegankelijkheid, veiligheid en natuur.

Mijnheer Reekmans, er is geen document van de Vlaamse Regering waar de schadeclaim is geformuleerd. In het verleden zijn er mensen geweest die publiekelijk uitspraken hebben gedaan over een mogelijke schadeclaim, maar noch door mezelf noch door Hilde Crevits is er een document gevalideerd waarin de schadeclaim, ten belope van 200 tot 800 miljoen euro volgens de pers, zou geformuleerd staan.

Mijnheer Vandaele, u weet dat Elio Di Rupo af en toe met mij informele contacten heeft, via de telefoon of op een ander moment. Voor hij naar Nederland ging, heeft hij mij gebeld om te vragen of de Scheldeproblematiek en de Hedwigepolder aan bod konden komen. Ik heb hem alle informatie gegeven. Ik heb hem ook informatie gegeven over de IJzeren Rijn en een aantal andere dossiers. De premier heeft er in het gesprek correct melding van gemaakt. De reactie van de heer Rutte kenden wij al: we hebben een alternatief dat we bij Europa zullen verdedigen en als dat aanvaard wordt, zullen wij daarmee verder gaan. Als het niet wordt aanvaard, zal Nederland moeten uitvoeren wat in het verdrag is opgenomen.

Mevrouw De Ridder zegt dat ze een nieuwe oorlog met Nederland gaat ontketenen. Dat is haar volste recht. Ik kan haar ook niet tegenhouden, denk ik. De brief van 16 januari is zeer duidelijk. In diplomatieke termen vertaald, is dit een belangrijk signaal. Europa heeft de brief van 20 januari van staatssecretaris Bleker ontvangen. Ik ga ervan uit dat Europa zeer snel duidelijkheid zal geven.

Dat is een juiste manier van handelen vanuit Vlaanderen naar Nederland. Diegenen die zeggen dat we niet voortvarend zijn en er niet de nodige aandacht aan besteden, vergissen zich. Ik wil wel diegenen die oorlogen verklaren aan buurlanden, waarschuwen: het zal niet het resultaat opleveren dat we allemaal beogen.

Mevrouw Annick De Ridder: Minister-president, mijnheer Caluwé, die nota bestaat en is niet van de Groen-fractie, noch van de Open Vld, maar van uw eigen administratie, die dat al dan niet met uw dekking doet. Ik zal de nota bezorgen aan de parlementsleden en aan de voorzitter. In die nota wordt gewaarschuwd voor claims tot maar liefst 785 miljoen euro indien Antwerpen imagoschade oploopt, de komende jaren niet kan baggeren en indien we met de Scheldeverdieping terug op het niveau van de jaren 90 komen.

Ik zal de procedure aanmelden bij Europa. Ik zal hen een brief sturen en vragen de verdragsrechtelijke schending te onderzoeken en een procedure op te starten tegen Nederland. Ik zal dat ook ten aanzien van u doen. Ik lanceer op eigen initiatief de website www.havenvanantwerpeningevaar.be. Daar roep ik alle Vlamingen en Antwerpenaren op om samen met mij die documenten in te dienen en op te sturen. Ik hoop dat Nederland op een vreedzame manier kan worden gedwongen om zijn verdragsrechtelijke verplichtingen na te komen.

Pacta sunt servanda: niet meer of niet minder.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Ann Brusseel tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over inteelt en erfelijke ziekten bij rashonden

De voorzitter: Mevrouw Brusseel heeft het woord.

Mevrouw Ann Brusseel: Minister-president, collega's, door het doorgedreven fokken van rashonden en door inteelt lijdt 40 procent van de rashonden aan erfelijke aandoeningen, met veel problemen en leed als gevolg. (*Rumoer. Imitatie van geblaf. Gelach*)

90 procent van de King Charles Spaniëls heeft een te kleine schedel. Daardoor ligt er een enorme druk op de hersenen, die duwen op het ruggenmerg, met een aantal zenuw-aandoeningen en pijn tot gevolg.

Uiteraard is het niet enkel voor de King Charles Spaniël een probleem, maar ook voor andere hondenrassen waarbij aan inteelt wordt gedaan om een schoonheidsideaal te bereiken en om snel veel geld te verdienen met de kweek van populaire honden.

Minister-president, we hebben het er al vaak over gehad in de commissie. Het probleem ligt veel mensen na aan het hart. Ook al lachen verschillende collega's zich hier een breuk, voor sommige mensen is het wel een bron van verdriet.

U hebt daarvoor twee werkgroepen in het leven geroepen. Ten eerste is er de wetenschappelijke werkgroep waarvan ik betwijfel dat ze snel het verhoopte resultaat zal boeken, aangezien er geen eensgezindheid is binnen die werkgroep, noch over de te onderzoeken hondenrassen, noch over de te halen timing. In de werkgroep Consortium is er ook weinig eensgezindheid en constructieve samenwerking.

Minister-president, aangezien die werkgroepen niet zoveel vooruitgang boeken, wil ik heel graag weten wat u zult ondernemen om dit probleem alsnog uit de wereld te helpen, veel mensen en dieren uit hun leed te verlossen en hun welzijn te garanderen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, dit is een probleem dat we vanuit Landbouw al een tijdje opvolgen, niettegenstaande dierenwelzijn tot nader order nog altijd een federale materie is. We hopen dat dat op een bepaald moment ook een Vlaamse materie wordt.

In mijn beleidsbrief is ook al melding gemaakt van de problematiek die mevrouw Brusseel terecht aankaart. Ik heb 50.000 euro uitgetrokken voor het wetenschappelijk onderzoek aan de KU Leuven. Mevrouw Brusseel maakt zich zorgen dat het te lang zou duren. Ik ga ervan uit dat de studie zal worden opgeleverd tegen 30 juni 2012.

Daarnaast zijn er heel wat stamboekverenigingen actief, en die zijn zich niet allemaal in dezelfde richting aan het oriënteren. Daarom hebben we een consortium in het leven geroepen om daar wat meer dynamiek in te krijgen. Dat gaat stap voor stap.

Tot slot is er een centraal meldpunt voor die erfelijke aandoeningen, waar men zich kan aanmelden als er een probleem is.

Voorzitter, collega's, dit probleem moet worden aangepakt. We pakken het op een goede manier aan door enerzijds wetenschappelijk onderzoek en anderzijds door de sector zelf in beweging te proberen krijgen. Dat vraagt wat tijd. Ik zou het ook liever vandaag dan morgen opgelost zien, maar het is beter om het draagvlak – zijnde al die stamboekverenigingen – maximaal te stimuleren, dan wel daar met force tegenaan te gaan, met een averechts effect. Ik vraag dus wat geduld, maar we zijn ermee bezig.

Mevrouw Ann Brusseel: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik weet dat u ermee begaan bent en ben daar zeer blij mee. Ik wou toch mijn ongerustheid uiten, want als het partieel blijkt te zijn, zal het niet voor alle verhoopte resultaten zorgen, en er moet nu eenmaal gesensibiliseerd worden ten aanzien van kopers en eigenaars.

Ik wil ook nog wijzen op een ander aspect van dit dossier, dat we nog niet behandeld hebben, omdat we nog in de fase van het onderzoek zitten, namelijk dat heel wat mensen die betrokken zijn bij die kweek, zowel hier als in Oost-Europa, waar heel veel hondjes vandaan komen – het gaat jaarlijks over de kweek van zo'n 150.000 pups – niet altijd begaan zijn met de ethische kant van de zaak en dat men hondjes kweekt op een manier die hun gezondheid schaadt, ethisch niet goed bezig is en in de plaats van eerlijke handel te bedrijven, fraudeert. Dat moeten we aanpakken. Daarvoor reken ik op u.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister-president, collega's, op 6 oktober 2010 heeft mevrouw Eerlingen in de commissie Landbouw al een vraag gesteld over dit onderwerp. Op 12 januari vorig jaar had ook de heer Peeters er al een vraag over gesteld. Wij hebben toen geleerd, minister-president, dat u volop met die materie bezig bent, maar dat het vandaag nog grotendeels federale materie is.

Op het moment dat deze materie zal worden overgeheveld naar Vlaanderen, mogen we er dan van uitgaan dat de minister van Landbouw de volledige bevoegdheid voor dierenwelzijn zal krijgen, zowel voor landbouwhuisdieren als voor gezelschapsdieren?

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Zoals de heer De Meyer al aanhaalde, is het thema al enkele keren besproken in de commissie. Inteelt bij rashonden kan aanleiding geven tot gezondheidsproblemen, maar ook tot gedragsproblemen. Ik ben blij, minister-president, dat u aangeeft dat er al vooruitgang is geboekt en dat in juni de studie wordt opgeleverd.

Enerzijds is er onderzoek, anderzijds een meldpunt voor problemen. Is er geen mogelijkheid om consumenten al voor de aanschaf van een rashond te sensibiliseren dat er mogelijke problemen kunnen zijn, zodat ze vooraf kunnen uitkijken voor signalen dat de hond die ze zich willen aanschaffen, problemen zou kunnen krijgen?

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, ik verwonder mij erover welke actuele vragen soms deze zitting halen. Alsof de actualiteit buiten dit halfroond geen andere prangende problemen heeft.

Mevrouw Brusseel, alles wat met honden en de rassenproblematiek te maken heeft, is nog altijd federale bevoegdheid. Ik heb even de verslagen en notulen van de bevoegde Kamercommissie nagelezen, en heb daar geen vragen van uw partij gevonden. Dus zou ik u aanraden om de vragen op het juiste niveau te laten stellen. U zit daar in de regering. De honden zullen dan wel gered worden, als dat een van de strijdpunten van uw partij wordt. *(Opmerkingen van mevrouw Ann Brusseel)*

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, om het in hondentaal te zeggen: ik zal een tandje bijsteken. Minister-president, u wijst op het federale bevoegdheidspakket maar ook op het gebrek aan overleg. Daaraan moeten we het gebrek aan controle toevoegen. Daar loopt een en ander fout. Aansluitend bij de vraag van de heer De Meyer zou ik willen voorstellen om, wanneer de bevoegdheid naar het Vlaamse Gewest overkomt, ze niet bij Landbouw te steken. Dat is voor mij echt niet vanzelfsprekend. Ik verwijs daarvoor naar uw antwoord op mijn schriftelijke vraag: “De fokkerij van gezelschapsdieren en de handel in gezelschapsdieren is immers geen landbouwmaterie en is bijgevolg in alle redelijkheid geen landbouwbevoegdheid van de gewesten.”

Minister-president, is uw antwoord van destijds nog geldig? Betekent dat, wanneer dierenwelzijn overkomt naar de gewesten, dat dit niet automatisch naar het beleidsdomein Landbouw komt? Dat hopen wij.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Peeters, wat u citeert, is een volledig ander antwoord in de gegeven omstandigheden. Het is dus geen antwoord voor de vraag of, wanneer de bevoegdheid dierenwelzijn overkomt, dat dan bij Landbouw zou kunnen. Ik weet niet waar u het wel onder zou steken. Daar bent u niet op ingegaan. Op 15 februari krijgen wij het rapport van de administratie. Wij hebben in de regering afgesproken dat wij ons daarna over zulke materies zullen buigen in de schoot van de Vlaamse Regering. Het is niet direct mijn grootste zorg welke bevoegdheid bij welke minister zal komen. We moeten eerst inhoudelijk discussiëren hoe we het zullen aanpakken. Ik begrijp dat ‘Groen-zonder-uitroepteken’ zich daar al zorgen over maakt. *(Opmerkingen)*

Het is toch juist dat het uitroepteken weg is?

We moeten sensibiliseren en voorlichtingscampagnes doen. Er heeft een symposium plaatsgevonden in Gent. Nu zullen we een aantal workshops organiseren voor rasverenigingen en keurmeesters. Daar zal de problematiek in detail worden toegelicht. Mijnheer van Rouveroj, u was daar ook. Ik herinner mij dat nog. Wij zullen daar verdere stappen zetten.

Voorzitter, in afwachting van het moment dat wij daarover de bevoegdheid hebben, nemen wij ook dit probleem ter harte. Dit is een goed voorbeeld van hoe wij proactief werken met betrekking tot een problematiek die terecht door mevrouw Brusseel is aangekaart.

Mevrouw Ann Brusseel: Wat de bevoegdheidsverdeling betreft: het hangt ervan af hoe men dit probleem bekijkt. We hebben daarover al meerdere keren van gedachten gewisseld in de commissie. Je kunt ervan uitgaan dat preventie eerder een Vlaamse aangelegenheid is. De meeste hondjes worden geïmporteerd – is import een Vlaamse of federale materie? Voor diegenen die echt aan kommaneukerij willen doen: consumentenzaken, dat is misschien een federale materie.

Mijnheer Reekmans, ik wil u geruststellen: mijn collega Ine Somers is daar in de Kamer wel mee bezig. Misschien moet u dat nog eens goed nakijken. Ik ben alleszins blij dat andere collega's met mij deze zorg delen. Ik ben zeer tevreden dat ik de vraag wel mag stellen,

mijnheer Reekmans. Misschien staat u een beetje verder van uw kiezers af, maar als volksvertegenwoordiger weet ik mij wel in te leven in de problematiek waarover veel burgers bezorgd zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de uitvoering van de overdracht van de kinderbijslag in het kader van de staatshervorming en de verklaringen ter zake van federaal staatssecretaris Philippe Courard

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, minister, collega's, toen het communautair akkoord op het federale niveau door de Vlaamse en de Franstalige onderhandelaars werd afgesloten, klonken er nogal wat hoerakreten, met name voor wat betreft het pakket bevoegdheidsoverdracht. Dat zou gepaard gaan met een overdracht van 17 miljard euro middelen, waaronder 5,8 of 5,9 miljard euro voor kinderbijslag.

Minister, wij hebben dat toen gerelativeerd – wij waren overigens niet alleen. Wij hebben ons toen afgevraagd of we nu gewoon een loket worden. Of wordt dat een beleidsinstrument? Minister-president Peeters heeft op 12 oktober 2011 in dit parlement gezegd dat wij ons gezinsbeleid dankzij de overheveling van de bevoegdheid voor kinderbijslag kunnen bijsturen. Ook de heer van Rouveroj had het over “de bevoegdheid ten gronde” die overkomt.

We hebben altijd al gevreesd dat alleen de middelen zouden overkomen en niet de regelgeving. En dus blijft mijn vraag of dit nu een beleidsinstrument wordt of niet. Staatssecretaris Courard heeft bevestigd dat alles eigenlijk bij het oude blijft.

Minister, mijn eerste vraag is of u het ermee eens bent dat het alleen maar een overdracht van middelen is waarbij de regels op voorhand federaal vastgelegd blijven. In dat geval zijn wij alleen een doorgeefloket, maar is het geen beleidsinstrument.

Als dat het geval is, komt natuurlijk ook de kindpremie opnieuw ter sprake. De Vlaamse Regering heeft er een soort voorafname op gedaan in 2009. Er zou een kindpremie worden ingevoerd om het gezinsbeleid te kunnen sturen, en sturen betekent onder meer differentiëren, en om in elk geval zelf te kunnen beslissen over de wijze waarop een en ander wordt georganiseerd.

Samengevat, ik heb twee vragen. Is het een lege doos of niet en wordt het een beleidsinstrument? En wat, in die context, met de kindpremie?

De voorzitter: Minister Vandeurzen heeft het woord.

Minister Jo Vandeurzen: Voorzitter, mijnheer Van Hauthem, ik denk dat u een wat verkeerde lezing geeft van wat de staatssecretaris heeft gezegd. Hij heeft letterlijk het federaal regeerakkoord geciteerd. Dat regeerakkoord zegt dat tijdens de overgangperiode de gemeenschappen en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) desgewenst een beroep kunnen doen op de huidige betalingsinstellingen om tegen betaling het administratieve beheer en de uitbetaling van de kinderbijlagen te blijven verzekeren.

De reden waarom dat in het federaal regeerakkoord is opgenomen – het is trouwens facultatief, we moeten er niet op ingaan – is een bezorgdheid die wij delen, namelijk dat we alles op een heel zorgvuldige manier moeten organiseren. Ik verwijst naar de commotie die is ontstaan toen het ging over de fiscale aftrek voor hypothecaire leningen. Het is duidelijk dat – en we moeten dat ook zo aan de mensen zeggen – wanneer er bevoegdheden overkomen, dat uiteraard betekent dat we daarvoor bevoegd worden, maar we moeten alles ook op een heel

zorgvuldige manier kunnen doen. Als die mogelijkheid er is, moeten we er ons over beraden of we een beroep zullen doen op een aantal beschikbare instrumenten. Ik denk dat u het met mij eens zult zijn dat het ten behoeve van degenen die recht hebben op kinderbijslag, belangrijk is om dat zorgvuldig te organiseren. We hebben er absoluut nog geen uitspraak over gedaan, het debat moet uiteraard nog ten volle gevoerd worden. Het is duidelijk dat we inderdaad bevoegdheden zullen krijgen binnen de contouren die in het federale regeerakkoord zijn afgesproken.

De kindpremie is uiteraard een deel van het Vlaams regeerakkoord. Bevoegdheidsmatig baseren we ons hiervoor op onze bevoegdheid ‘bijstand aan personen’ en ook op onze bevoegdheid inzake de gezondheidspromotie. De kinderbijslagen zullen waarschijnlijk – als het federaal regeerakkoord goed gelezen is – gebaseerd worden op een grondwettelijk recht. Het zal wat de kinderbijslagen betreft zo zijn dat je uiteraard zit met een dotatie waarover allicht ook met de sociale partners gesprekken zullen moeten worden gevoerd. Net zoals de minister-president zopas zei in antwoord op de vraag over het dierenwelzijn, geldt ook hier dat we de aanpak ervan in Vlaanderen en de integratie ervan in het totale gezinsbeleid, zullen bespreken aan de hand van de nota, van het dossier dat ter zake zal worden opgemaakt.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, ik ben het met één ding eens. We moeten natuurlijk effectief aan de mensen garanderen dat de kinderbijslag blijft komen. Maar mijn vraag was – en daar bent u handig omheen gefietst – of men in Vlaanderen ook de bevoegdheid ten gronde zal krijgen. Kinderbijslag mag met andere woorden geen dotatie zijn die we gewoon moeten doorgeven als loket – wij zijn trouwens niet de enigen die dit zeggen. Kan het een echt beleidsinstrument worden? Zo ja, hoe situeert de kindpremie zich daarin? Ik heb begrepen dat u daarover zwijgt. Dat u over de kindpremie in het algemene akkoord over de kinderbijslag, geen uitspraak wilt doen. Ik vind dat u nogal vaag blijft – om het zacht uit te drukken.

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Voorzitter, minister, de overdracht van bevoegdheden kan inderdaad maar zinvol zijn als daar inderdaad een eigen beleid tegenover kan staan dat afgestemd is op het Vlaamse beleid. Voor ons moet het met andere woorden gaan over het doelmatig inzetten van de middelen ten aanzien van de kinderen.

Een doel kan bijvoorbeeld een vereenvoudiging van de verschillende kinderbijslagen zijn. Een goed voorbeeld van hoe we dat op Vlaams niveau op een betere manier kunnen doen, is de afschaffing van de rang van het kind.

Nu gezinnen niet meer zo klassiek zijn samengesteld, zou dat bijvoorbeeld een goede oefening kunnen zijn. Dat is één voorbeeld, zo zijn er waarschijnlijk nog. Minister, bent u bereid om in die zin de oefening te maken, zodat het niet gewoon een overdracht van de kas is en verder uitbetalen?

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Minister, ik merk dat deze regering werkt naar een nieuwe D-day. Half februari komt er duidelijkheid over de hypothecaire aftrek, dierenwelzijn, nu ook kinderwelzijn. Dat zit blijkbaar allemaal in één grote nota, dé nota die u zult ontvangen van uw administratie. Het is niet toevallig dat die half februari komt, minister, waarschijnlijk net voor de volgende besparingsronde die u met deze Vlaamse Regering gaat doen. Ah, de minister-president wordt ook wakker als hij iets over besparingen hoort.

Het ene hangt niet toevallig samen met het andere, en dat is ook logisch. Ik maak gebruik van de gelegenheid om mijn oproep aan u te herhalen: als u op D-day over de bijkomende overdrachten debatteert, denk dan aan de strijd van de Vlaamse Regering tegen kinderarmoede en durf ook uw kindpremie opnieuw in vraag te stellen.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: Mijnheer Van Hauthem, ik moet u danken voor uw vraag, want u doet mij een heel groot plezier. Ik heb namelijk dit weekend in een nieuwjaarstoespraak voorspeld dat deze discussie zou volgen. De volgende heb ik ook al voorspeld: over de bijdrage voor de rust- en verzorgingstehuizen. Het is zo voorspelbaar dat u probeert wat onrust te zaaien.

Dit debat kunnen we pas echt voeren binnen twee jaar. Laat ons blij zijn met de extra middelen en bevoegdheden. We zorgen ervoor dat er continuïteit is. De mensen moeten niet onzeker zijn over de kinderbijslag. Zodra we die bevoegdheid hebben, moeten wij allemaal nadenken, zoals steeds in nauw overleg met zeer veel actoren, over welke accenten wij willen leggen. Wij zijn blij dat we die discussie gaan kunnen voeren.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: We zijn zeker tevreden dat er een volledige bevoegdheidsoverheveling is voor de kinderbijslag. Uw partij ook, denk ik, mijnheer Van Hauthem. Niet? Ik pleit ervoor dat er geen ongerustheid mag worden gewekt, zoals de afgelopen weken is gebeurd op federaal niveau over de fiscale aftrekbaarheid van hypothecaire kredieten. We mogen geen paniek zaaien. Het wordt verder bekeken binnen de Vlaamse Regering.

Wat de kindpremie betreft, weet u ook, mijnheer Van Hauthem, dat er aan de overdracht van de kinderbijslag voorwaarden zijn gesteld: het grondwettelijk verankeren, het gelijkschakelen van zelfstandigen en loontrekkenden. Ik ken de timing daarvoor niet, dus laat ons ondertussen verder werken aan onze kindpremie, en dan zullen we zien wanneer de volledige overdracht wordt gerealiseerd.

Minister Jo Vandeuren: Ik dank u voor uw bezorgdheden en standpunten, collega's. Ook als het recht op kinderbijslag grondwettelijk wordt verankerd, zal er beleidsruimte zijn die op het Vlaamse niveau kan worden ingevuld. Het is een belangrijk en interessant debat dat we op een bepaald moment zullen voeren.

Mevrouw Vogels, ik ga uw verwachtingen met betrekking tot dat document van de administratie wat 'downsizen'. Midden februari komt het antwoord op de vraag om een technische stand van zaken te maken van wat er op ons afkomt, maar dat is geen antwoord op de beleidskeuzes die moeten worden gemaakt. In de schoot van de regering moeten we op dat moment kijken hoe we ermee omgaan en hoe we het debat aanpakken. Het is een omvangrijk debat.

Mevrouw Jans, wat u zegt, is ook waar. Voor de overdracht is er een prealabele in het federale regeerakkoord, dat er eerst een gelijkschakeling moet komen van de stelsels van zelfstandigen en werknemers. Dat moet zich eerst op het federale niveau voltrekken, alvorens die bevoegdheid effectief kan worden overgedragen.

U bent het uiteraard met me eens om te stellen dat het kinderbijslagstelsel erg complex is. Wij moeten dat dossier zeer zorgvuldig aanpakken. Het gaat over belangrijke bedragen. Dit dossier zal van het Vlaams Parlement, de Vlaamse Regering, de technici en de sociale partners heel wat werk en overleg vergen om een eigen Vlaamse aanpak te kunnen ontwikkelen.

De heer Joris Van Hauthem: Mijn bekommernis is niet zozeer wanneer de overdracht gebeurt. Ik weet ook dat dit niet van vandaag op morgen kan. Na de aankondiging van de staatssecretaris vroeg ik me af of wij ten gronde wel bevoegd zouden worden, dan wel of enkel de geldkas zou worden overgedragen. Ik dacht dat ook de N-VA die analyse maakte, maar hier heb ik iets anders gehoord, mevrouw Jans. Wij zullen zien hoe het met de kindpremie zit. Ik ga er in elk geval van uit dat u vindt dat niet enkel de kas moet worden overgedragen, maar ook het beleid zelf, en dat wij daarover dan hier zullen kunnen beslissen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.53 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 16.57 uur.*

■

WIJZIGING VAN HET STATUUT VAN HET PERSONEEL VAN HET WETENSCHAPPELIJK SECRETARIAAT VAN HET VLAAMS INSTITUUT VOOR VREDE EN GEWELDPREVENTIE**Bespreking en stemming**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de wijziging van het statuut van het personeel van het Wetenschappelijk Secretariaat van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie.

De bespreking is geopend.

De heer Keulen, secretaris, heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Voorzitter, collega's, eergisteren heeft het Uitgebreid Bureau beslist om op voorstel van de raad van bestuur van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie een aantal wijzigingen aan zijn personeelsstatuut aan de plenaire vergadering voor te leggen. Het gaat over aanpassingen die tot doel hebben om het statuut van de personeelsleden zo nauw mogelijk te laten aansluiten bij dat van het personeel van het Algemeen Secretariaat. Namens het Uitgebreid Bureau is mij gevraagd om de plenaire vergadering te verzoeken die wijzigingen goed te keuren.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de wijziging van het statuut van het personeel van het Wetenschappelijk Secretariaat van het Vlaams Instituut voor Vrede en Geweldpreventie eenparig is aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

■

MOTIE van wantrouwen van de heren Marino Keulen, Lode Vereeck, Hermes Sanctorum, Sas van Rouveroij, Ivan Sabbe en Filip Watteeuw

– 1439 (2011-2012) – Nr. 1

MOTIE van wantrouwen van de heren Felix Strackx en Filip Dewinter

– 1436 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming en intrekking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde zijn de hoofdelijke stemmingen over de moties van wantrouwen van de heren Marino Keulen, Lode Vereeck, Hermes Sanctorum, Sas van Rouveroij, Ivan Sabbe en Filip Watteeuw en van de heren Felix Strackx en Filip Dewinter.

Ik stel voor om de voorafgaande tussenkomsten betreffende beide moties samen te voegen. Is het parlement het hiermee eens? (*Instemming*)

Voor de duidelijkheid wil ik nog het volgende zeggen. Aangezien de moties van wantrouwen zijn ingediend naar aanleiding van een interpellatie van de heer Keulen, krijgen eerst de indieners van de motie mede-ingediend door de heer Keulen het woord. Daarna krijgen de

indieners van de andere motie het woord. Per motie bedraagt de spreektijd maximaal 10 minuten per indiener. Daarna mag één spreker van elke fractie maximaal 5 minuten spreken. Ten slotte is het ook zo dat op basis van artikel 15 van het bijzonder decreet van 7 juli 2006 over de Vlaamse instellingen het woord steeds moet worden verleend aan de ministers wanneer zij dat vragen.

Het Uitgebreid Bureau van 23 januari heeft eenparig beslist dat de stemming hoofdelijk en openbaar is. De heer van Rouveroj zal daarover straks het woord vragen. Als daarover een betwisting ontstaat, dan zal ik, als voorzitter, de nodige stappen ondernemen, conform het reglement. Bij de stemming wordt geen onderscheid gemaakt tussen de gemeenschap en het gewest, want dat is niet van toepassing. Na het begin van de stemming is geen schorsing mogelijk. Wij hebben daarmee ooit eens een probleem gehad – tijdens een nachtelijke vergadering – en ik heb daar een trauma aan overgehouden. Dat zal dus niet meer gebeuren. *(Gelach)*

Inzake het quorum zijn de gewone regels van toepassing. De vereiste meerderheid voor aanneming bedraagt minimum 63 ja-stemmen.

Indien de eerste motie wordt aangenomen, is de tweede motie uiteraard automatisch verworpen. Maar dat zien we in de voortgang van dit dossier. Is dat voor iedereen duidelijk?

De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt ze wel. Voorzitter, leden van de regering, collega's, die gedachte kwam spontaan bij me op toen ik kennis kreeg van de volgende mail, die ik zal voorlezen. "Geachte" – dan komt de naam van die persoon – "ik kan alleen bevestigen wat" – en dan komt de naam van een kabinets-medewerker – "u reeds mailde. De datum van inwerkingtreding is door het parlement verschoven naar 1 maart 2012. Ook wij betreuren dat, niet in het minst omdat we zo goed als zeker zijn dat het parlement geen enkele inhoudelijke wijziging aan de formule zal doorvoeren. Het is bijzonder jammer, maar u en wij zijn het slachtoffer van een politiek spel, gespeeld door Open Vld, Groen! en LDD." Dit werd getekend door de woordvoerder van de minister, eigenlijk het gezicht en de stem van de minister.

Uit die mail blijken twee dingen. Eén: een grote minachting ten aanzien van het parlement. Wij zijn formeel de eerste macht van dit land en wij bepalen de inhoud van de wetgeving. De minister is maar minister omdat hij zijn legitimiteit puurt uit het parlement. Twee: een flagrante leugen, want uiteraard is die vertraging niet te wijten aan de verenigde oppositie. Die is te wijten aan het feit dat de minister en de meerderheid laattijdig met dit ontwerp van decreet naar het parlement zijn gekomen, op de laatste commissievergadering voor het kerstreces. Het was technisch totaal onmogelijk om het ontwerp van decreet in verband met de nieuwe belasting op de inverkeerstelling (BIV), voor nieuwe en occasievoertuigen, nog goedgekeurd te krijgen voor de jaarwisseling. De meerderheid heeft dat meteen gesnapt en zelf een amendement ingediend om de invoering te verdagen naar 1 maart van dit jaar. Dan hebben de oppositie en de meerderheid samen hoorzittingen gevraagd, zoals we dat gebruikelijk doen als er belangrijk wetgevend werk op de plank ligt, om het middenveld en de sector te horen om de kwaliteit van de wetgeving te bevorderen.

Minister, wat mij opvalt, is dat u drie keer op rij flagrant liegt. Ten eerste is er de mail, geschreven door uw woordvoerder – uw gezicht en uw stem. Dat is liegen dat het gedrukt staat. Je kunt zoiets nog verbaal uiten, en dan kan er betwisting over bestaan. Maar hier zet u dat op papier en verstuurt u dat naar een aantal mensen.

Ten tweede is er de reactie daarop in de krant toen de mail bekend raakte. Ik citeer opnieuw het kabinet: "Het uitstel komt er omdat de oppositie hoorzittingen vroeg. Had ze dat niet gedaan, was de nieuwe BIV-regeling nu al ingevoerd."

Als klap op de vuurpijl: de dag nadien had u een interview met het programma ‘De ochtend’ op Radio 1. Ik werd daar ook geïnterviewd. Ik citeer u woordelijk uit de transcriptie van dat telefonisch interview: “En oké, de mail, euh, misschien is dat, euh, ik zou zelfs niet zeggen dat het verkeerd geformuleerd is. Maar, euh euh, laat ons, euh, laat ons dat, euh, nu voortdoen.” Minister, driemaal op rij volhardt u dus in de boosheid.

Wat betreft de minachtende toon aan het adres van het parlement, hebt u zich verontschuldigd in de commissie. Dat vond ik eerder bleek, maar u hebt dat achteraf voluit gedaan in reacties in de media, want u zag toen de bui al hangen. De valse beschuldigingen aan het adres van de oppositie zijn nog altijd open, want daarvoor hebt u zich nooit verontschuldigd. Ik nodig alle collega’s uit om het commissieverslag grondig na te lezen. U zult die verontschuldigungen niet vinden.

Ik kom nu tot de motie van wantrouwen, want we hebben maar tien minuten spreektijd gekregen. Minister, als men alles op een rij zet, hebt u toch wel vaker een probleem met het begrip waarheid en het op een correcte manier hanteren van voorschriften en procedures waarin een minister een voorbeeldfunctie heeft, want hij moet de wet handhaven ten aanzien van de burgers van Vlaanderen.

U hebt niet uw beste week niet achter de rug maar dat hebt u uitsluitend aan uzelf te danken. Ik vond het ook wat minnetjes toen uw partij zei dat we u dat aandoen omdat u lid bent van de N-VA, die op dit moment goed scoort in de opiniepeilingen.

Er was de mail van uw woordvoerder over de BIV, waar we al uitvoerig op zijn ingegaan. Er is de andere mail, die gisteren is behandeld in de commissie Financiën en Begroting. Een medewerker, die uzelf kwalificeert als “een crème van een medewerker”, heeft het over het feit dat u hebt gelogen, dat de onderbenutting is geraamd met de grove borstel en dat de rapporten niet zullen worden vrijgegeven. Tegelijkertijd, collega’s van de meerderheid, moet u het stellen met de kwalificatie “lullo’s”. U mag straks de minister wel redden. Een andere collega van de oppositie is “een triestigaard” en de mensen van Onderwijs zijn “smeerlappen”. Dat komt niet uit de mond of uit de pen van de oppositie, maar van uw kabinet. En het kabinet en de minister zijn één.

Minister, wie liegt, is niet geloofwaardig. Voor elke parlementaire democratie in dit deel van de wereld zou u zich moeten hebben rechtvaardigen en zou u een motie van wantrouwen aan uw been krijgen. Ook in dit land bestaan twee duidelijke houdingen. Een aantal jaar geleden is de toenmalige federale staatssecretaris voor Welzijn op het Werk, Anissa Tamsamani, 72 dagen in functie geweest in de Federale Regering. Zij moest opstappen omdat ze had gelogen over haar diploma. Er is ook een andere houding, die van la Belgique à papa. Begin jaren 90 zei Mark Eyskens dat hij, indien hij in het buitenland minister zou zijn, al lang ontslag had genomen, maar niet in België dus, dat volgens hem een kippenren was. Hij bleef dan ook zitten. Het ging toen om een visumaanvraag voor een Palestijns terrorist, Walid Khaled. Minister, ik heb de indruk dat u veeleer aansluit bij die laatste thesis.

Minister-president, ik heb ook een boodschap aan uw adres. Ik wil het hebben over de omgangsvormen onder de meerderheid. Ik wil specifiek ingaan op het mailverkeer. Een hele tijd geleden was er de uitgelekte mail waarin de collega’s uit de regering door minister Lieten werden omschreven als “uit teflon en beton opgetrokken”. Toen was het minister Muylers, en hij alleen, die zich afvroeg of de auteur wel in functie kon blijven en of zij zichzelf nog in staat achtte om te functioneren. Sommige mensen zien makkelijker de splinter in andermans oog dan de balk in eigen oog.

En dan zijn er nu die twee mails. Wanneer we kijken naar de inhoud, dan zien we duidelijk de neerbuigende houding ten aanzien van het parlement, de leugenachtigheid over de eventuele schuld van de oppositie, de kwalificaties zoals “lullo’s”, “triestigaard” en “smeerlappen van Onderwijs”. Al die zaken gebeuren in uw meerderheid en in uw regering, minister-president. Wanneer we dat allemaal op een rijtje zetten, dan stellen we vast dat de menselijke

verhoudingen zich ergens onder het vriespunt bevinden. De omgangsvormen zijn grof en ongeleefd.

Minister Muylers, een minister die liegt, is niet geloofwaardig. Een minister die niet geloofwaardig is, kan geen deel uitmaken van de regering. Wij vragen dan ook uw vervanging. Wij stellen iemand voor uit uw eigen fractie. Ik heb intussen ook de kwakkel gelezen in bepaalde media dat Open Vld dit incident zou willen gebruiken als een hefboom om in te breken in de Vlaamse Regering. Niets is minder waar, want dan hadden we wel een collega uit de Open Vld-fractie voorgesteld. Wij stellen mevrouw Homans voor als vervangster van Philippe Muylers in de Vlaamse Regering. (*Applaus bij Open Vld en het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, leden van de regering, geachte collega's, respect voor de spelregels van het parlement is de basis voor een gezonde en sterke democratie. Minachting voor het parlement, 'contempt of parliament', is dan ook een ernstige zaak, en onaanvaardbaar. Dat is wat voorligt in deze motie van wantrouwen. Ik ben me ervan bewust dat de burger meer wakker ligt van andere onderwerpen: zijn baan, zijn pensioen, zijn woonlening, de hypothecaire aftrek, de oplopende benzine- en energieprijzen, veiligheid op straat en in zijn eigen huis. Ook het politieke systeem moet echter betrouwbaar, eerlijk en berekenbaar zijn.

De feiten zijn dat de minister herhaaldelijk leugenachtige verklaring heeft afgelegd, waarbij er een spanning is tussen wat hij vertelt aan het parlement en wat hij vertelt aan de burgers. Voor alle duidelijkheid: wanneer ik spreek over de minister, dan bedoel ik de minister of zijn kabinet. Als een burger een brief of een e-mail ontvangt van de minister, dan is de kans natuurlijk klein dat de minister die eigenhandig heeft geschreven, maar voor de burger is het natuurlijk wel de minister die spreekt. In het geval van de topsportschool voor handbal in Hasselt was er de flagrante tegenstelling tussen de e-mail aan een ouder, waarin werd meegedeeld dat de school definitief sloot, en de verklaring in het parlement dat de beslissing nog niet was genomen en de discussie in het parlement – op basis van een evaluatierapport – nog moest beginnen. In het geval van de nieuwe, groenere belasting op de inverkeerstelling was er de flagrante tegenstelling tussen enerzijds de e-mail aan een burger waarin werd meegedeeld dat de vertraging van de invoering te wijten was aan de oppositie, die hoorzittingen had gevraagd, en anderzijds het feit dat de vertraging van het dossier aan de regering zelf te wijten is en dat die hoorzittingen ook door de meerderheidspartijen waren gevraagd. Bovendien beweerde de minister dat de hoorzittingen in het parlement toch maar nodeloos tijdsverlies waren, want er zouden toch geen veranderingen worden doorgevoerd. Collega's, dat is echt minachting voor het parlement. Komt dat door een gebrek aan ervaring van de minister of zijn medewerkers? Hopelijk, maar dat maakt eigenlijk niet veel uit. De vraag rijst of men na 2,5 jaar nog onervaren is. Of is er sprake van een structureel probleem?

Collega's, dit soort gedrag vind ik niet terug bij andere regeringsleden. Nadat ik zware kritiek had geuit op het beleid van minister Lieten en op de vzw I-Cleantech, heb ik hoorzittingen gevraagd, waarover de meerderheid bij monde van de fractieleider heeft toegegeven dat ze nuttig waren. Het decreet is daarop gewijzigd. Ook met betrekking tot het Vlaams Energiebedrijf heb ik hoorzittingen gevraagd, die bijzonder nuttig zijn gebleken. Mijn kritiek op Spartacuslijn 1 is ook bekend. De discussie daarover wordt gevoerd met cijfers geleverd door minister Crevits.

Minister, u zit met een probleem. Het gaat om het probleem, niet om uw persoon of uw partij. Het gaat om de bal en niet om de man. Of de minister nu Philippe Muylers heet, of Joske Vermeulen, of Fred Astaire, dat maakt me niets uit. Vlaanderen is een gezonde democratie. LDD zit in de oppositie in de Kamer en het Vlaams Parlement en controleert daar de regering. In de Kamer gebeurt dat mét de N-VA tegen de regering-Di Rupo. In het Vlaams Parlement gebeurt dat tegen de regering-Peters II, een regering met de N-VA. Woorden als

“nuttige idioten”, “smeerlappen”, “gewond kieken” en “drama queen” komen niet uit mijn mond. Uit mijn mond komen feiten en cijfers. Dan gaat het over dossiers zoals Aquafin, waarbij tweemaal wordt betaald voor een grond die de Vlaamse overheid al had, een sale-and-buy-backoperatie die ons 600 miljoen euro zal kosten. Er is Ethias Finance, een obligatielening te risicovol voor de Vlaamse overheid, maar blijkbaar niet voor Vlaamse instellingen zoals ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) of de Limburgse ReconversieMaatschappij (LRM). Er is de begroting 2012, die gebaseerd is op een groei van 1,6 procent, waardoor er nu al een tekort is van 350 à 700 miljoen euro en iedereen zich in december afvroeg waar die begrotingsbesprekingen eigenlijk over gingen. Al die dossiers getuigen van een ondermaats Vlaams begrotingsbeleid.

Mijnheer De Wever, het is uiteraard gemakkelijker om op de boodschapper te schieten. Uw afleidingsmanoeuvre in Terzake van afgelopen vrijdag was goed geprobeerd, maar echt een doorzichtig manoeuvre om de aandacht af te leiden van het geknoei van het kabinet Begroting.

Minister, excuses volstaan voor onbeschofte woorden zoals “smeerlappen” of “lullo’s”. Excuses volstaan echter níet voor de minachting voor het parlement. Daar moeten maatregelen tegenover staan. Ofwel vangt u de klap op en treedt u af, ofwel schuift u de schuld door naar uw kabinet en voert u daar een grondige sanering en reorganisatie door.

Het antwoord dat u dat intern gaat regelen met die medewerkers, volstaat niet. Dit is een aangelegenheid geworden die heel Vlaanderen en het parlement in het bijzonder aanbelangt. Zolang een kok lekker eten bereidt en niemand ziek wordt, is er niks aan de hand. Maar zodra er slechte gerechten worden geserveerd, moet er een inspectie en controle volgen in zijn keuken.

Minister, dit gezegd zijnde, brengt mij dat toch bij uw functioneren als minister. Kunt u nog functioneren als minister? Uiteraard bent u intellectueel bekwaam. Dat u een intelligent man bent, staat buiten kijf. Maar u bent maar zo sterk als uw kabinet. En daarom bent u als minister onbekwaam.

Gisteren bespraken we nog een voorval uit 2009. Ondertussen zijn we 2012. En nog steeds gebeuren er accidenten zoals de e-mail over de belasting op de inverkeerstelling (BIV). Ik vraag mij ook af, minister, waarom u zo emotioneel hebt gereageerd, tot tranen toe, over een voorval dat uw eigen partij als een bagatel beschouwt of dat u wegloopt bij een kwinkslag. Dan is het duidelijk dat u niet uit het juiste hout gesneden bent als politicus en als minister. Dat is geen schande. Uw fractieleider, Kris Van Dijck, zei het in De Zevende Dag: “Mijnheer Muyters heeft de politiek niet nodig.” Een duidelijke hint.

U bewijst uzelf geen dienst met hier nog 2,5 jaar te blijven zitten. De enige die u hiermee een dienst bewijst, is Bart De Wever. Uw vertrek zou een ferme deuk zijn in zijn blazoens omdat hij u als een wit konijn in een ministerzetel heeft gehesen over de hoofden van bekwame N-VA-parlementariërs die graag minister wilden worden.

Minister, de hele oppositie vertrouwt u niet meer: de twee V-partijen, LDD en het Vlaams Belang, de twee liberale partijen, Open Vld en LDD, de ecologisten. Van links tot rechts in dit parlement wil men dat u opstapt. De oppositie is niet over één nacht ijs gegaan. Er zijn verschillende incidenten, opgelijst in de motie van wantrouwen, en er is nog geen enkele maatregel voorgesteld die ons vertrouwen zou herstellen.

Nochtans, indien u niet enkel excuses had aangeboden, maar ook uw verantwoordelijkheid had opgenomen, dan had dit debat waarschijnlijk niet plaatsgevonden. Zo simpel is dat. In de eerste twee jaar hebt u geprobeerd alle schuld op uw voorganger te schuiven. Nu treft blijkbaar uw kabinetsmedewerker of de oppositie alle schuld. Wat gaat u de volgende twee jaar doen? Gaat u alle schuld in de schoenen schuiven van uw opvolger? Wat mijn fractie betreft, mag deze opvolger, Liesbeth Homans, vandaag nog aantreden. Ik dank u. (*Applaus bij de oppositie*)

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Bart De Wever, voorzitter van de N-VA, vraagt excuses van de oppositie omdat wij een motie van wantrouwen hebben ingediend. Het is de oppositie die excuses moet aanbieden, niet de minister. Waarom? Omdat we met die motie van wantrouwen blijkbaar met een kanon op een mug schieten, omdat dat als middel te zwaar is, omdat dat het parlement onwaardig is.

Ik wil wel even nagaan of er genoeg elementen zijn om de motie van wantrouwen, de vraag tot ontslag, te rechtvaardigen. Is er tegenspraak tussen de minister en zijn entourage? Is dat voldoende? Neerbuigend taalgebruik, is dat voldoende? Goochelen met begrotingscijfers, is dat voldoende? De minister-president knikt nee. Halve waarheden, is dat voldoende? Vage communicatie, is dat voldoende? Zijn die elementen voldoende?

Ik heb een persbericht van de N-VA uit het jaar 2005 of 2006 opgesnord: “Patrick De Grootte” – Kamerlid voor N-VA – “heeft genoeg van liegende minister en vraagt ontslag van Van den Bossche”, die ten andere ook Vlaams minister is. Alle vijf de elementen die ik heb opgesomd – tegenspraak tussen de minister en haar entourage, neerbuigend taalgebruik, goochelen met begrotingscijfers, halve waarheden, vage communicatie – komen in dit persbericht naar voren. Kamerlid Patrick De Grootte over mevrouw Van den Bossche.

De oppositie heeft geen lessen te leren van de N-VA over het vragen van ontslag. Minister Van den Bossche heeft het al meegemaakt, maar ook de heer Wathelet, mevrouw Huytebroeck, minister Daerden, minister De Gucht en minister Reynders. Dan zijn er nog Noël Slangen, de directeur en het bestuur van de Vlaamse Opera enzovoort. Als u durft te beweren dat de oppositie lichtzinnig omgaat met de vraag om ontslag, wat moeten we daar dan van denken?

Als u per se excuses wilt vragen, moet u ze misschien vragen aan de heer Van Rompuy. Hij heeft zijn kritiek niet ingehouden. Minister Muylers liet wat tranen en de heer Van Rompuy noemde hem een drama queen. Als er iets is wat ik niet erg vond, dan waren het wel die emoties. Mijnheer De Wever, u moet de excuses aan iemand anders vragen. Hij zegt over u nog: De Wever buit de zaak politiek uit, De Wever mag iedereen beledigen en de les lezen. Hij zegt ook nog: de steun van de voorzitter is voor minister Muylers een teken van zwakte. De motie van wantrouwen is niet zomaar een middel dat de oppositie inzet, het is een gerechtvaardigd middel.

Wij ondersteunen deze motie om verschillende redenen, namelijk een combinatie van een aarzelend en kwakkelend beleid, een gebrekkig informeren van het parlement en een verkeerde en ongelukkige communicatie. Het eerste element, het aarzelende en kwakkelend beleid, is natuurlijk altijd een politieke afweging. Gedeeltelijk is dat inderdaad zo, maar er zijn toch wel elementen die tot nadenken stemmen.

Het ontwerp van decreet over de belasting op de inverkeerstelling kwam te laat, de vergroening zit er niet in en met de opmerkingen van het middenveld wordt geen rekening gehouden. En dan was er de begroting 2012. De oppositie heeft tot vervelens toe herhaald dat de begroting 2012 een virtuele begroting is, maar de minister deed verder, er was geen vuiltje aan de lucht. Op het einde van het jaar, op 30 december kwam hij zelf aankondigen dat de begroting 2011 een overschot had, tot hij teruggefloten werd door de minister-president die hem terug met de voetjes op de grond zette op 2 januari.

Dan waren er de opleidingscheques. De opleidingsverstrekkingen waren volop bezig met de voorbereiding van het opleidingsjaar. Het zou binnenkort van start gaan. Op 1 augustus 2010 verandert de toepassing van de cheques en één week voordien verandert de minister het systeem! Dat getuigt toch niet van grote doortastendheid.

Het tweede element is de gebrekkige informatie. Dit staat in de motie van wantrouwen vermeld. Bij de begrotingscontrole 2010 kregen we de lijst van geblokkeerde kredieten – voor een bedrag van 190 miljoen euro – niet te zien. Slechts na een interventie van de

parlementsvoorzitter werd de lijst ter beschikking gesteld van de oppositie. De commercial paper van 40 miljoen euro kwam niet naar het parlement. Het Rekenhof kreeg niet alle informatie over de begroting 2011. Dit is gewoon minachting van het parlement.

Derde element is de ongelukkige communicatie. Moet ik daar nog iets over zeggen? Er is al zoveel over gezegd. Ik denk dat het nu voldoende duidelijk is die op zijn minst ongelukkig is. Men zou haast beginnen denken dat er meer achter zit. Dit is voor mij voldoende.

We hebben nu daadkracht nodig in plaats van een kwakkelend beleid. We hebben transparantie nodig in plaats van onvoldoende informatie. We hebben duidelijkheid nodig en we krijgen alleen maar ongelukkige communicatie.

Ik zal een besluit geven dat ik niet zelf geformuleerd heb. Ik zal de woorden aanhalen van Patrick De Groot, Kamerlid voor de N-VA, over minister Van den Bossche. “Of de minister nu bewust liegt of gewoon onbekwaam is, doet eigenlijk niet eens meer ter zake. Feit is dat de minister de voorbije maanden duidelijk bewezen heeft niet in staat te zijn het zware departement Begroting te leiden.” Dat zijn ook de woorden van deze oppositie voor deze minister. (*Applaus bij de oppositie*)

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Voorzitter, minister, collega's, wat we zelf doen, doen we beter. Dat was ooit het motto van de Vlaamse Regering. De praktijk van de jongste dagen en weken doet echter anders vermoeden.

De voorbije weken waren een rampzalige periode voor deze Vlaamse Regering. Blunders en communicatiefouten stapelden zich op. Het zou fout zijn om hiervoor alleen minister Muylers de schuld te geven en hem verantwoordelijk te maken voor alles wat verkeerd loopt in de Vlaamse Regering. De jongste dagen lijkt het wel een partijtje Muylersbashen en ik doe daar niet aan mee, al was het maar omdat ik zeer goed beseft dat dit alleen maar Muylers en de N-VA ten goede komt.

De blunders van Muylers zijn slechts een symptoom. De echte ziekte is de falende Vlaamse Regering. Muylers vangt de meeste wind omdat hij als minister van Financiën en Begroting nu eenmaal verantwoordelijk is voor een aantal dossiers die de voorbije weken en maanden helemaal de mist in gingen.

Het begon met de virtuele begroting 2012 die niet in overeenstemming was met de realiteit, wat toch bewezen wordt door het feit dat we afstevenen op een tekort van 200 tot 500 miljoen euro. Daarna kwam het dossier van de belasting op de inverkeerstelling (BIV), waarbij de regering probeerde om het eigen falen in de schoenen van de oppositie te schuiven. Uiteindelijk was er de miscommunicatie in verband met de aftrek van de hypotheekleningen die aanleiding gaf tot ongerustheid bij de bevolking. Inderdaad, de druppel die de emmer deed overlopen, was de fameuze “Is gelogen ☺”-mail, waarin een kabinetsmedewerker van minister Muylers de minister beschuldigt van leugens over de informatie die hij verstrekte aan het parlement.

Meerderheidspartijen proberen het falen van Muylers en van de Vlaamse Regering in het algemeen nu te reduceren – een bekende techniek – tot een debat over die ene “Is gelogen ☺”-mail. Iedereen weet echter dat het over veel meer gaat dan dat alleen. Mijn fractie heeft overigens een motie van wantrouwen ingediend vooraleer we nog maar weet hadden van die fameuze uitgelekte mail. Deze mail bevestigt wat we al wisten. ‘Adding insult to injury’, zouden de Engelsen zeggen.

Voorzitter, de motie van wantrouwen tegen minister Muylers is in feite een motie van wantrouwen tegen de hele Vlaamse Regering. Muylers is slechts een symptoom, de echte ziekte is de falende Vlaamse Regering.

Het verwondert mij overigens in hoge mate dat de Vlaamse Regering geen eigen motie van vertrouwen indient. Officieel heet het dat men het nut van een dergelijke motie niet inziet. Ik

heb een andere interpretatie. Zou het niet kunnen dat de sp.a geweigerd heeft, nadat de N-VA hen voor smeerlappen uitmaakte, om zo'n motie te ondertekenen? Zou het niet kunnen dat de regering absoluut niet zeker was dat alle leden van de meerderheid – ook de sp.a'ers – de motie van vertrouwen zouden goedkeuren? Zou dat niet de juiste interpretatie kunnen zijn van het feit dat er vandaag geen motie van vertrouwen is ingediend door deze regering? (*Applaus bij Vlaams Belang. Opmerkingen van minister Ingrid Lieten*)

De voorzitter: Ik stel voor dat de heer Dewinter eerst zijn verhaal afmaakt. Nadien kunt u het woord krijgen.

De heer Filip Dewinter: Voorzitter, ik dacht dat de interpellant kan beslissen of iemand het woord kan nemen of niet. Ik heb geen bezwaar dat de dame in het rood gehuld, minister Lieten, het woord voert.

U mag niet, mevrouw. Misschien wil de N-VA uw interpretatie helemaal niet horen, dat zou ook kunnen.

Voorzitter, collega's, de minister-president en de woordvoerders van de meerderheidspartijen laten het uitschijnen alsof de oppositie met een kanon op een mug schiet. Niets is minder waar. Minister Muylers wantrouwt niet alleen het parlement, minacht het parlement en liegt, tenminste als ik zijn eigen kabinetsmedewerker mag geloven, het parlement voor.

De N-VA heeft in haar rol van federale oppositiepartij – dat is hier al gezegd door andere collega's – al voor veel minder het ontslag van federale ministers van verschillende pluimage geëist.

Minister Muylers heeft ondertussen inderdaad het geweer – of in dit geval het kanon – van schouder veranderd. De tranen hebben plaatsgemaakt voor een nieuwe zakelijkheid. De tranen van de minister in de eerste dagen hebben me absoluut niet overtuigd. Ze hebben me integendeel nog wantrouwer gemaakt. Dat de minister het nodig vond om een 'Anciauxke' te doen heeft de wenkbrauwen doen fronsen bij heel wat Vlamingen. Als de minister zich wentelt in zelfbeklag en zijn job niet aankan, houdt hij de eer beter aan zichzelf. Dan is er zelfs geen motie van wantrouwen nodig en neemt hij beter ontslag. Minister, 'if you can't stand the heat, stay out of the kitchen'. Aan calimero's hebben we in de Vlaamse politiek geen nood, aan efficiënte ministers des te meer.

Voorzitter, collega's, de meerderheid vindt de motie van wantrouwen tegen minister Muylers het Vlaams Parlement onwaardig. Deze middag heeft de heer De Wever in het radiojournaal zelfs gesteld "dat iedereen die minister Muylers achtervolgt, zich nu maar moet excuseren". Blijkbaar heeft de N-VA het monopolie op het politieke protest en de morele verontwaardiging. Ik ben al 25 jaar parlementslid. Ik vind het mijn taak erop te wijzen dat het in een normaal functionerende democratie de verantwoordelijkheid, de verdomde plicht is van de oppositie om de meerderheid het vuur aan de schenen te leggen. Daarvoor zitten wij hier als oppositie. Daarvoor worden wij uiteindelijk betaald. Daarvoor zijn wij verkozen.

De oppositie moet de kuitenbijter van de regering zijn. Wij zijn de bewakers van de democratie en het is onze taak en onze verdomde plicht om als oppositie alle democratische middelen aan te wenden om de regering te bevragen, te controleren en desnoods zelfs onderuit te halen. Dat is het democratische spel. Daar is niets fouts aan, mijnheer De Wever, integendeel.

Al te dikwijls heeft de meerderheid in dit Vlaams Parlement de voorbije jaren geprobeerd om de oppositie in het Vlaams Parlement in slaap te wiegen. Zolang de oppositie braaf, slaafs en onderdanig is, is de meerderheid tevreden en krijgt de oppositie schouderklopjes. Wanneer de oppositie van zich afbijt en terugvecht, zijn we niet meer sympathiek, zijn we geen toffe jongens meer en is het kot te klein. Dan heet het dat er op de man gespeeld wordt, dat de ministers gebasht en gestalkt worden, dat het spel niet correct gespeeld wordt. Wij doen wat de oppositie moet doen, immers 'the duty of the opposition is to oppose', minister-president.

Voorzitter, ik sluit af met de zin waarmee ik mijn betoog begonnen ben: ‘Wat we zelf doen, doen we niet beter.’ Deze regering blundert en faalt. De minister van Begroting, Financiën, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport – de opsomming van de bevoegdheden alleen al toont aan dat de werklust bijzonder groot is voor een nieuwbakken minister zonder politieke ervaring – belichaamt de blunders en het falen van de regering, ook al is dat niet alleen zijn persoonlijke verantwoordelijkheid. Daarom deze motie van wantrouwen: wantrouwen in een minister, zeker, maar vooral wantrouwen in de Vlaamse Regering.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, er werden zware verwijten geuit, ook ten aanzien van mijn persoon. Ik ga uiteraard niet in op het feit dat ik emoties toon. Dat is mijn eigen zaak.

Ik weet één ding duidelijk: ik lieg niet. Ik zal de aantijgingen uit de motie van wantrouwen ook weerleggen aan de hand van een aantal dossiers die door de sprekers werden aangehaald.

Ik zal niet ingaan op wat er verweten wordt aan de N-VA of de Vlaamse Regering. Ik zal mij concentreren op de verwijten die aan mij werden gericht. De motie van wantrouwen is tegen mij gericht.

Mijnheer Vereeck, we hebben de sluiting van de topsportschool handbal uitvoerig besproken in de commissie van 16 juni 2011. Ik vind dat er bij de inspraak die het Vlaams Parlement heeft gekregen in heel het dossier van de topsportscholen, een goede samenwerking is geweest tussen de commissie en de uiteindelijke beslissing die daarover werd genomen.

Ik had een wetenschappelijk gefundeerd rapport van Bloso over de evaluatie van de topsportscholen in februari 2011. Ik vraag aan Bloso dat zij verder overleg organiseren, om ook een draagvlak te krijgen, zowel bij de wetenschappers, de topsportscholen als het kabinet Onderwijs. Door de wetenschappelijke onderbouwing blijkt duidelijk dat we naar een afbouwscenario gaan van de topsportschool voor handbal, maar dat over de modaliteiten nog niet beslist is. Zo is het ook gemeld aan de ouders.

Met het finale voorstel van Bloso, dat ik pas op 14 juni kreeg en dat na overleg niet gewijzigd bleek, ben ik naar de commissie gekomen. Op basis van de input van de commissie heb ik mij niet akkoord verklaard met het voorstel van Bloso. Ik wilde een ander uitvoerscenario en eiste een volwaardig alternatief.

Ik ben met een wetenschappelijk document en na overleg met de stakeholders naar de commissie gekomen. Door de inspraak van de commissie is het voorstel gewijzigd. Er is dus geen sprake van bewust foutief informeren. Integendeel, de volle betrokkenheid van het parlement heeft hier gespeeld en wij volgen vandaag nog uitvoerig de uitvoering die het parlement mij heeft gevraagd, op.

Ik kom tot de geblokkeerde kredieten, mijnheer Watteuw. Ik vind dat u de brief van voorzitter Peumans op een rare manier leest. Ik heb nooit geweigerd om een lijst van de verschillende blokkeringen te geven. Ik heb wel gezegd dat u het moest vragen aan de verschillende vakministers, omdat zij de blokkering bepaalden. De minister-president en ikzelf hebben toegezegd dat alle collega's de lijst ter beschikking zouden stellen. Ik heb de brief van Jan Peumans gelezen. Hij herinnert ons alleen aan die afspraak. Het was geen initiatief om dit af te dwingen. De minister-president, alle collega's en ikzelf bezorgden het parlement de documenten dus conform de afspraken. Er is geen weigering om informatie te bezorgen aan het parlement.

U spreekt ook over het feit dat het Rekenhof te weinig inzage kreeg in stukken van mij, mijnheer Watteuw. Ik wil er even op wijzen dat er geen vaste traditie bestaat van wat ministers van Financiën en Begroting aan het Rekenhof geven. Als ik kijk naar wat Wivina Demeester gaf, is dat iets anders dan wat Patrick Dewael gaf en iets anders dan wat Dirk Van

Mechelen gaf. Als ik de stukken in de commissies lees, is er altijd wel discussie geweest tussen de minister en het Rekenhof.

We hebben nu een afspraak gemaakt met voorzitter Peumans en commissievoorzitter Van Rompuy over welke documenten we moeten overmaken aan het Rekenhof, zodat zij hun taak naar behoren kunnen vervullen. Die afspraak is ook bevestigd met het Rekenhof. Misschien heb ik nu wel een traditie in gang gezet van overleg en afspraken met het Rekenhof. In elk geval krijgt het Rekenhof de nodige stukken om zijn taak uit te voeren. Er is geen sprake van bemoeilijking van de parlementaire controle.

Mijnheer Watteeuw, u haalt de commercial paper van de Gemeentelijke Holding aan. Dat is uitvoerig besproken op 6 december. De commercial paper is een kortlopende lening om de tijdelijke betalingsproblemen van de Gemeentelijke Holding te overbruggen. Zo kon de Vlaamse Regering de Gemeentelijke Holding en Dexia vrijwaren. Voor een overbruggingskrediet hoeft de Vlaamse Regering geen machtiging te vragen van het parlement. Er is dus geen negatie van decretale verplichtingen.

Toen bleek dat de commercial paper niet langer het karakter van een kortlopende lening had, hebben wij zelf een brief gestuurd naar het Rekenhof. Het Rekenhof heeft ons in oktober geantwoord dat het als een kapitaaldeelname moest worden beschouwd. Ik wil u erop wijzen dat we ook voor de kapitaaldeelname een machtiging hadden. Vanuit de filosofie van transparantie hebben we de regularisatie wel gedaan via een bijblad. We hebben ons dus binnen ons mandaat gehouden en transparant gehandeld ten aanzien van het Rekenhof en het parlement.

Dan kom ik bij de beruchte en zware mail rond de BIV. Ik heb duidelijk begrepen dat de mail de indruk wekt dat ik de parlementaire werking in vraag stel. Ik wil niet dat burgers die indruk krijgen. Ik wil niet dat iemand de indruk krijgt dat een ontwerpdecreet in het parlement niet meer kan worden aangepast. Daar zit de mail compleet fout. Ik heb mij daarvoor geëxcuseerd en doe het hierbij nog eens.

Ik ben ook na vandaag een pleitbezorger voor een goede, degelijke parlementaire werking en een doorgedreven parlementaire controle.

Ik wil voor iedereen de context waarin deze mail werd verstuurd, duidelijk schetsen, zonder daarmee deze mail goed te praten. Binnen de Vlaamse Regering is zowel door mijn kabinet als door het kabinet Leefmilieu hard gewerkt aan de vergunning van de BIV. Er zijn talrijke formules geweest. Men heeft ze getest en men heeft onderzocht wat daarvan het effect was op het wagenpark. Er is zeer ruim advies gevraagd. Aan die adviezen en de kritieken hebben wij het ontwerp aangepast.

Mijn administratie werkte een online rekenmodule uit zodat de burgers op voorhand konden nagaan wat de eventuele impact zou zijn. Bij die module stond ook duidelijk en correct vermeld dat het ontwerp nog in behandeling was en dat er dus eventueel nog wijzigingen aan konden gebeuren. Dat is de juiste situatie: het parlement beslist wat uiteindelijk wordt goedgekeurd.

Intussen waren er ook voorbereidingen aan de bekendmaking van de vergroening van de BIV en was er een communicatie voor het Autosalon nakend. Dat de datum van inwerkingtreding uiteindelijk niet werd gehaald, was voor de betrokken medewerker een grote teleurstelling. Hij heeft die teleurstelling foutief geventileerd ten aanzien van de vraagsteller, die zich bij het kabinet beklaagde. Het uitstel kon bij de betrokken burger een financiële consequentie veroorzaken.

Ik wil nogmaals duidelijk stellen dat die teleurstelling niet rechtvaardigt dat mijn medewerker dergelijke mails verstuurt. Toen niet, nu niet en in de toekomst niet. Ook beschuldigingen waren daarin niet gepast. Er is een fout gebeurd, een menselijke fout. Maar ik heb alle respect voor de werking van het parlement.

Ik zal niet te lang stilstaan bij de begroting 2009. Ik heb hierop gisteren zeer uitvoerig geantwoord in de commissie. Ik denk dat het daar goed aan bod is gekomen. Opnieuw: de terminologie in de mail kan niet. Maar ik heb met het monitoringrapport van december aangetoond dat ik geen indicatie had dat er een overschrijding zou zijn van het vooropgestelde tekort van 1 miljard euro. Ik heb aangetoond dat de overschrijding te maken had met het vastleggen en het betalen van instellingen gedurende de laatste veertien dagen van 2009. Ik wil er nogmaals op wijzen dat de lijst van die instellingen al begin 2010 buiten het monitoringrapport van december is overgemaakt. Ik heb aangetoond hoe die onderbenutting onderbouwd was. Ik heb dus niet gelogen.

Voor wie dit onvoldoende zou zijn, is er ook nog wat we in de wiskunde ‘het bewijs uit het ongerijmde’ noemen. Het zou onverstandig zijn om midden december te melden dat we op koers zaten als ik wist dat het tekort eind december veel groter zou uitvallen. Wat zou ik daarmee bereiken? En als ik dacht dat de begroting ging ontsporen, waarom nam ik dan in november maatregelen en in december niet meer? Zou het niet erg eigenaardig zijn om de waarheid niet te spreken en toch het monitoringrapport te bezorgen aan de leden van de commissie, terwijl ik mij perfect kan verschuilen achter de traditie dat tussentijdse monitoringrapporten nooit werden vrijgegeven?

Ik besluit dit punt: de bewoordingen in de mail zijn compleet fout, maar ik heb niet gelogen. Ik heb geen informatie achtergehouden voor het parlement, en ik heb ook geen verkeerde informatie gegeven.

Ik zeg nog heel kort iets over de begroting 2012. Dit parlement vraagt dat we bij de Septembeer verklaring weten wat de grote lijnen zijn van de begroting. Ik kan op dat moment alleen rekening houden met de cijfers die op dat moment zijn bekendgemaakt. Dat zijn de cijfers van het Planbureau van begin september. Wij, de minister-president en ikzelf, hebben in december aangekondigd dat we in februari 2012 een monitoring of een eerste budgetcontrole zullen doen, dat wij daarbij een bijblad zullen geven, en dat we dat zullen komen voorstellen in de commissie.

Toen ik eind december de resultaten bekendmaakte, heb ik onmiddellijk gezegd dat we geen euforie moeten kraaien, mijnheer Watteeuw. Ik heb toen zelf naar voren gebracht dat we in 2012 voor een zware opdracht zouden staan. Ik heb in de pers de sensitiviteitsanalyse voor elk tiende van een procent groei weergegeven. Ik denk dus niet dat minister-president Peeters mij op 2 januari 2012 met de voetjes op de grond heeft gezet. Ik ben mij daar zelf compleet van bewust. Het is zelfs zo dat we nu al de voorbereidingen treffen voor die monitoring of die eerste budgetcontrole.

Ik concludeer, beste collega's. Ik denk dat ik opnieuw heb aangetoond dat wat in de motie verzameld werd tegen mij, perfect kan worden weerlegd. De zaken zijn in het verleden uitvoerig besproken in de commissies en ik heb mijn beleid hieromtrent meermaals verantwoord in de plenaire vergadering. De beschuldigingen van bewust of onbewust fout informeren, het weigeren van het bezorgen van informatie, het bemoeilijken van de parlementaire controle, het negeren van decretale verplichtingen en het inconsistente beleid zijn weerlegd of zijn minstens in een juiste context geplaatst, zoals in het geval van de onbewuste foute informatie.

Blijven over de toon en de terminologie in de twee mails, waarvoor ik mij verontschuldigd en waarvoor de betrokkenen een sanctie hebben gekregen. Ik weiger echter om terug te keren naar de middeleeuwen en om mijn medewerkers publiekelijk aan de schandpaal te nagelen. Die sanctie is iets dat ik tussen mij, als werkgever, en de werknemer zal regelen.

Ik vraag u om het volledige dossier op zijn werkelijke waarde te beoordelen en in mij uw vertrouwen te herbevestigen als meerderheid of te geven als oppositie. Ik dank u. (*Applaus bij de N-VA en bij CD&V*)

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Voorzitter, leden van de regering, waarde collega's, voorafgaandelijk heb ik twee opmerkingen. We betreuren de bewoordingen van de eerste mail. Het bewuste decreet over de BIV werd ingediend op 22 november, en dan mag men niet verlangen dat het parlement het zou goedkeuren voor 1 januari, dan mag men niet zeggen dat wanneer dit niet gebeurt, wanneer het een vertraging oploopt, dat de schuld is van het parlement of van de oppositie.

We werden ook geconfronteerd met een tweede mail waarin toch een aantal termen werden gebruikt die minstens de wenkbrauwen doen fronsen. Maar goed, het is al eerder gezegd dat het natuurlijk over een mailconversatie tussen een paar jongens gaat. Ik wil er toch voor waarschuwen dat we moet opletten voor het woordgebruik, ook wanneer we soms publiek gaan. We moeten ervoor zorgen dat onze politieke discussie een inhoudelijke discussie is en het niveau van een scheldpartij overstijgt.

Maar, collega's, ondervraagt de oppositie wanneer die daarmee geconfronteerd wordt, terecht de minister? Ja. We hebben in het Bureau volmondig en zonder enig probleem, deze interpellatieverzoeken goedgekeurd. Hier moet inderdaad duidelijkheid over komen.

Maar is het, wanneer men antwoorden en verontschuldigingen krijgt en wanneer het zoals gisteren duidelijk is geworden dat de leugen met een kleine smiley erbij, eigenlijk op niets is gebaseerd, dat de grote bom helemaal niet is ontploft, dat er perfecte verklaringen voor zijn gekomen, terecht dat men met het wapen van de motie van wantrouwen komt? Dit is voor het eerst in de geschiedenis van het Vlaams Parlement, het is nooit eerder gebeurd. Nu gebeurt het op basis van twee mails – de motie was zelfs al ingediend bij de eerste mail. Is dit toch niet de devaluatie van wat we als parlement betekenen? We beschikken over een aantal instrumenten. We moeten daar toch op een zorgvuldige manier mee omspringen. Als men daar al mee begint te zwaaien wegens het taalgebruik en verkeerde bewoordingen, wat zal er dan gebeuren als er in Vlaanderen zoiets gebeurt als het Heizeldrama? Ik hoop dat het nooit gebeurt, maar wat als er slachtoffers vallen ten gevolge van tekortkomingen in het beleid? Ik ben er zeker van dat dit niet zal gebeuren tijdens deze legislatuur, maar wat als men ooit geconfronteerd wordt met het feit dat er op kabinetten of bij ministers geld aan vingers blijft plakken? Met welke wapens zal men dan afkomen als men voor zo'n bagatel al een motie van wantrouwen indient?

Ik zou de oppositie toch willen uitnodigen om zich daar grondig over te beraden. Het is niet nieuw. Ook bij andere dingen hebben we moeten vaststellen dat de oppositie de proportie soms niet in de gaten houdt.

Mag ik even herinneren aan de gebeurtenissen van enkele maanden geleden? De minister-president was in het kader van zijn bevoegdheid Buitenlandse Handel op reis in Brazilië. De week ervoor had hij een interview gegeven aan La Libre Belgique. Er waren enkele Franstaligen die het er niet mee eens waren, heel vreemd. Ten gevolge van die reacties eiste een deel van de oppositie – niet iedereen – dat de minister-president in allerijl terugkwam uit Brazilië. Het kon niet wachten. Hij mocht niet de week nadien antwoorden op wat er aan de hand was en op de reacties op dat interview. Hij moest sito presto het vliegtuig nemen om zich zo snel mogelijk in de plenaire vergadering te verantwoorden.

Op hetzelfde moment dat de minister-president hier stond om uitleg te geven over dat interview, stond Vlaanderen in Brazilië met rode kaken, want er vond net een ontmoeting plaats van een aantal Vlaamse stadionbouwers, aanleggers van graspleinen en Vlaamse mediabedrijven met de Braziliaanse staatssecretaris voor Sport, die verantwoordelijk is voor de organisatie van het Wereldkampioenschap Voetbal van 2014 en de Olympische Spelen van 2016. Men had die kunnen strikken, omdat de Vlaamse minister-president er ook was. Maar wie verscheen er niet omdat hij op vraag van een deel van de oppositie moest terugkeren naar het Vlaams Parlement? De Vlaamse minister-president. En Vlaanderen stond met rode kaken.

Oppositie, herpak u. Hervind de proportie. Het is nog niet te laat: trek deze moties van wantrouwen weer in. (*Applaus bij CD&V, sp.a en de N-VA*)

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Minister-president, leden van de regering, voorzitter, collega's, in de voorbereiding van dit debat vond ik een tekst op de website van een denktank, Liberales genaamd, niet onbekend voor velen onder u. Ik vond er de boekbespreking van een werk van Mark Elchardus: 'Anatomie en oorzaken van het wantrouwen'.

Volgende zinnen zijn blijven hangen: "De reden van wantrouwen is niet zozeer een kwestie van geleverde prestaties, maar eerder de manier waarop instellingen in het nieuws komen. Deze manier vertaalt zich in positieve of negatieve percepties van de bekwaamheid, de zorgzaamheid en andere relevante eigenschappen. Een andere belangrijke factor voor meer of minder vertrouwen is het gezag dat instellingen afdwingen. Instellingen die gezagsvol zijn en boven de 'mêlée' en de verdeeldheid staan, krijgen veel vertrouwen."

Collega's, met die zinnen in het achterhoofd, denk ik dat deze week een slechte week is geweest: een slechte week voor de ministers, maar ook – laat ons eerlijk zijn – voor dit Vlaams Parlement en voor de politiek in het algemeen. Bij die vaststelling blijven vooral vragen hangen, waar ik een beetje mee zit.

Zijn de mails en in het bijzonder de mail die aanleiding gaf tot de motie van wantrouwen feitelijk fout? Het antwoord is ja. Dat heeft de minister net ook al aangegeven. Het is niet de schuld van de oppositie dat de nieuwe BIV niet kon ingaan op 1 januari en wel op 1 maart en het is niet zo dat het parlement geen wijzigingen zou kunnen aanbrengen aan het voorliggende ontwerp van decreet. Is het taalgebruik in de mail lomp? Ja. Is die manier van aanpakken dom? Ja. Maar heb ik nu vandaag in de opmerkingen van de oppositie iets nieuws gehoord? Neen. Zo kom ik tot de basisvraag die ik eigenlijk al een week stel: wordt Vlaanderen beter, worden 6 miljoen Vlamingen beter, als de post van één minister van bezitter verandert?

Onze fractie zit minister Muylers achter de veren en zal dat blijven doen in een hele resem dossiers. 38.000 hectare natuurgebied moet worden omgezet. Overstromingsgebieden mogen niet meer worden bebouwd. Iedereen, inclusief de oppositie, heeft vandaag gevraagd dat het werkgelegenheidsakkoord wordt uitgevoerd door deze minister. De begrotingscontrole is een enorme opdracht waar hij voor staat.

Gaan elk van die dossiers erop vooruit wanneer minister Muylers moet opstappen? Het antwoord is neen. Dus zegt onze fractie dat deze minister aan de slag moet om die dossiers af te werken. Maar hij moet ook in zijn kabinet orde op zaken zetten. Het is immers niet de oppositie die de oorzaak van dit debat is. De oppositie is evenwel verantwoordelijk voor de gekozen middelen. Ik wil mij dan ook aansluiten bij de oproep van de vorige spreker om heel goed na te denken over de handhaving van de motie van wantrouwen – wat de eerste keer in de geschiedenis van dit Vlaams Parlement zou zijn. Het gaat over een dossier waarover de heer Vereeck gisteren zei dat er "een schijn van twijfel" over hangt. Een schijn van twijfel. Sta mij dan toe het hier te hebben over schijnverontwaardiging.

Ik vang hier ook op dat de oppositie een geheime stemming zou willen vragen. Ik weet dat niet, maar dat wordt gezegd. De dag dat ik zelf er in eer en geweten van overtuigd ben dat een minister zijn positie niet kan handhaven, dan zullen partijtucht en politieke akkoorden mij er niet van weerhouden om met open vizier de rode knop in te drukken. Wie niet de moed van zijn overtuiging heeft, zoekt blijkbaar een schuilplaats in de anonimiteit. Collega's, bezint eer ge begint. Zo niet zal mijn fractie de voorliggende moties niet goedkeuren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, minister-president, ministers, collega's, als ik de afgelopen dagen overschouw, dan kan ik enkel zeggen dat ik gedegouteerd ben. Ik ben gedegouteerd omdat ik niet akkoord kan gaan met het taalgebruik en de toon die hier wordt gehanteerd. Ik ben ook gedegouteerd wegens de manier waarop deze zaak wordt behandeld. Zoals voorgaande sprekers het ook al zeiden: dit is nooit gezien. Want de aanklachten die door een ware vierschaar – zonder een cordon – naar voren worden gebracht, roepen bedenkingen op. (*Opmerkingen bij het Vlaams Belang*)

Collega's, wanneer u het ontslag vraagt van een minister, dan vraag ik u open en eerlijk, met de antwoorden van de minister voor ogen: waar heeft deze minister gesjoemeld? Waar heeft deze minister gefraudeerd? Waar heeft deze minister bedrogen of zaken verduisterd? Waar heeft deze minister gelogen? Gisteren is het debat over de begrotingscijfers gevoerd. Als men een motie van wantrouwen indient omdat men het niet eens is met het beleid, mijnheer Watteeuw, dan moet u beseffen dat daarover de kiezer oordeelt. (*Opmerkingen van de heer Filip Watteeuw*)

U wilt ons een spiegel voorhouden, met de boodschap dat wij niet kunnen besturen. Maar wat is er in 2003 gebeurd, toen u hier een stoelendans hebt georganiseerd omdat u hiernaast een pandoering had gekregen? Waar was toen het respect voor dit parlement?

Mijnheer Watteeuw, ook ik heb dit dossier grondig bekeken. Ook ik heb mij de vraag gesteld hoe de N-VA zou reageren indien het geen N-VA-minister betrof.

Heeft de N-VA nooit het ontslag van een minister gevraagd? Natuurlijk niet, collega's. Mevrouw Vogels, waar zat mijn partij toen u gevraagd werd ontslag te nemen omdat u reclame maakte voor Volvo? Waar zat de N-VA, mijnheer Van Mechelen, toen u gevraagd werd ontslag te nemen voor een vermeende – dat was ook de stelling van mijn partij – aantijging van gesjoemel met het toekennen van licenties? Wij hebben steeds, collega's, steeds – de feiten tonen het aan – de zaken op hun inhoud bekeken en niet op de schijn, en niet op loze bewoordingen. Mijnheer Keulen, ik hoor u wel degelijk zeggen: het kabinet en de minister zijn één. Splinter en balk, mijnheer Keulen. Waar was de N-VA toen een kabinetsmedewerker van u beticht werd omdat hij de Armeense genocide ontkende? Ook toen hebben wij niet meegehuild met een aantal wolven in het bos!

Collega's, deze minister heeft aangetoond in de verschillende aantijgingen dat hij correct gehandeld heeft. U zegt: hij heeft minachting, maar het lijstje van wanneer de minister initiatieven heeft genomen om eerst het parlement en dan pas de buitenwereld te informeren over tal van zaken, is groot!

Ik rond af met drie conclusies. Er is de voorbije dagen gesproken over 'een bijkomend element'. Een bijkomend element in de emmer. Welnu, als ik het antwoord aanhoor en kritisch beluister, dan blijft er van die emmer alleen nog een vergiet over. Open en eerlijk vraag ik u om straks te stemmen, en om oprecht te stemmen. Laat ons deze bladzijde dan omdraaien en straks overgaan tot beleid, want dat verwacht de burger van ons. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Marino Keulen: Collega's, de minister had zich heel veel leed kunnen besparen als hij niet zo hardnekkig was geweest. Minister, u hebt bij elke gelegenheid die u geboden werd, in de kranten, op de radio en hier in de commissie, de kans gehad om het boetekleed aan te trekken en te zeggen: mea culpa, dit is fout. Hier wordt de oppositie vals beschuldigd de oorzaak te zijn van de vertraging van de invoering van de nieuwe BIV. U hebt dat hardnekkig volgehouden. Dat is uw modus operandi, uw manier van werken, die u heel vaak gebruikt: puur communicatief denken. Als het plotseling begint te schuiven en u krijgt zeemansbenen, dan maakt u er een welles-nietesspelletje van. Daarmee hoopt u uw gezicht te redden in de media en bij de publieke opinie.

Ik denk dat u op een botte manier blijkt geeft van een gebrek aan de verinnerlijking van de parlementaire waarden zoals die bestaan en die eigen zijn aan mensen die wel parlementaire

ervaring hebben. De manier waarop u op een zeker moment het parlement behandeld hebt, was stuitend. U hebt ondertussen uw bocht genomen. Ook vanuit de meerderheid hebben we daarover meerdere commentaren gehoord die ons gelijk gaven.

Het moet me ook van het hart dat ik het jammer vind dat de motie van vertrouwen er niet is gekomen, voorzitter. Ik hoor daarover dat men absoluut niet zeker was wat de repliek van de minister zou zijn en dat men zich daar niet aan wilde verbranden. Minister, kijk in de spiegel. U hebt het helemaal in eigen handen. U bent aangeschoten wild. De kruik gaat zolang te water tot ze breekt.

De heer Lode Vereeck: Minister, ik wil toch nog even kort antwoorden. Ik ben van mening dat u volhardt in de boosheid. Wat de topsportschool betreft, was er een wetenschappelijke studie. U zou die met ons bespreken, zei u. Op het moment dat u dat verklaarde op de radio, had ik gewoon de mail in handen waarin u zei aan de ouder dat u ze ging sluiten.

Wat de BIV betreft, ja, u hebt excuses aangeboden. Maar de vraag was en is nog steeds: wat gaat u doen om te vermijden dat dat niet meer opnieuw zal gebeuren? Mijnheer Van Malderen, de discussie gisteren heeft niets met de motie van wantrouwen van vandaag te maken, want de motie is al ouder.

Er is inderdaad nog altijd twijfel over wat de minister wist op het moment dat hij sprak. De twijfel is niet weggenomen in de commissie.

En, minister, wat de begroting 2012 betreft, moet u misschien nog heel eventjes luisteren. De verwijten die wij u hebben gemaakt over het feit dat wij hier een schijnbegroting zaten te bediscussiëren, zijn dezelfde als de verwijten die uw begrotingspecialist, Steven Vandeput, maakt aan de Federale Regering, namelijk dat de begroting op het moment dat erover gestemd wordt, al wetens en willens fout is. Het is die spreidstand die wij ook willen aanklagen. (*Applaus bij LDD*)

De heer Filip Watteuw: Ik ben wat verbaasd over de teneur van de fractieleiders van de meerderheid. Zij zeggen dat we dit maar moeten verdragen en dat we selectief moeten omgaan met de instrumenten die ons ter beschikking staan. Als dat neerkomt op het banaliseren van fouten, van een zwak beleid en van een zwakke communicatie, dan doen wij daar niet aan mee.

Mijnheer Van Dijck, ik vind het echt hypocriet wanneer u zegt dat dit lichtzinnig is. Ik heb het lijstje gegeven van alle ontslagen die uw fractie heeft gevraagd in de Kamer. Ik heb ook de elementen aangegeven die uw Kamerlid, Patrick De Groote gebruikte ten aanzien van minister Van den Bossche. Welnu, mijnheer Van Dijck, ik ga geen excuses aanbieden zoals de heer De Wever vraagt. Ik ga deze motie goedkeuren.

De heer Ludwig Caluwé: Ik wil nog even ingaan op de problematiek van een motie van vertrouwen. Het is uiteraard een zaak van de regering om die al dan niet in te dienen. Stel dat de regering dat had gedaan, dan had u hier allen gezegd dat de regering die motie had ingediend om op die manier met de voltallige regering het individuele lot van minister Muyters te redden. Dat zou niet het juiste signaal zijn. Er is geen enkele reden waarom we nu speciaal een motie van vertrouwen zouden moeten goedkeuren. Wij willen wel uitdrukkelijk het vertrouwen geven aan minister Muyters na de verontschuldiging en na de uitleg die gisteren is verstrekt. Dat kunnen we echter niet. We kunnen geen individuele motie van vertrouwen ten aanzien van een minister indienen. We kunnen dat enkel door de motie van wantrouwen weg te stemmen en dat zullen we dan ook publiekelijk doen.

De heer Kris Van Dijck: Het selectief inzetten van instrumenten hangt af van de waardebeoordeling die men aan iets geeft. Op basis daarvan, mijnheer Watteuw, kiest men zijn wapen om in te zetten. Dat gebeurt niet op basis van futiliteiten. En dat is wat ik heb proberen aan te tonen. Er zijn tal van voorbeelden waar wij niet het ontslag van een minister hebben gevraagd. Zo vonden wij vanuit de oppositie dat minister Vandeurzen geen ontslag

moest nemen. Wij willen het juiste instrument inzetten en niet telkens zomaar meehuilen met de wolven.

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Ik ga er niet te veel woorden aan vuil maken, maar mijn naam is hier verschillende keren gevallen. Ik heb dan ook het recht om hier duidelijk te stellen dat ik absoluut geen kandidaat ben om minister Muylers op te volgen. Ikzelf en mijn voltallige fractie behouden het absolute vertrouwen in minister Muylers en in de volledige Vlaamse Regering. Wat mij betreft, is deze stemming dan ook niet nodig. Ik trek mijn kandidatuur in, voor zover dat mogelijk is. *(Applaus bij de N-VA)*

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, mevrouw Homans trekt haar kandidatuur in. U werd ook genoemd. Trekt u dan ook uw kandidatuur in?

De heer Filip Dewinter: Voorzitter, u weet dat ook mijn fractie een motie van wantrouwen heeft ingediend. Die verschilt van de motie van de andere oppositiepartijen in dat opzicht dat we niet mevrouw Homans hebben voorgedragen, maar in onze grote wijsheid voor u hebben gekozen als vervanger. *(Gelach. Opmerkingen van de heer Bart De Wever)*

De heer De Wever meldt me dat ik zot ben als ik dat wil doen, maar goed, we doen het toch. Ik noteer dat u, in tegenstelling tot mevrouw Homans, uw kandidatuur ter zake niet intrekt, dus handhaven we onze motie.

Neen, alle gekheid op een stokje: wij trekken onze motie in. We wensen immers een krachtig en duidelijk signaal te geven, namens de hele oppositie. Onze motie was vooral een signaal van ongenoegen omdat het cordon, ondanks wat de fractieleider van de N-VA daarover heeft gezegd, ook in dezen wordt gerespecteerd en toegepast, en we de motie van de oppositie niet mee mochten ondertekenen. In het oppositie voeren zijn we uiteindelijk echter één. Daarom zullen we de motie van de andere oppositiepartijen steunen en de onze intrekken. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, voor we overgaan tot de stemming heb ik een heel spijtige mededeling. Er is een probleem met de steminstallatie. Ik schors de vergadering voor 10 minuutjes. Misschien is het euvel sneller verholpen. Dan wordt de vergadering sneller hervat. Anders stemmen we bij naamafroeping, en dan zal ik mevrouw Heeren vragen om de namen een voor een af te roepen.

De vergadering is geschorst.

– *De vergadering wordt geschorst om 18.11 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 18.30 uur.*

■

MOTIE van wantrouwen van de heren Marino Keulen, Lode Vereeck, Hermes Sanctorum, Sas van Rouveroij, Ivan Sabbe en Filip Watteeuw
– 1439 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming *(Voortzetting)*

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van wantrouwen.

■

MOTIE VAN ORDE

Beroep op het reglement

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer van Rouveroj bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer van Rouveroj heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroj: Voorzitter, collega's, ik wil de wijze van stemmen aan de orde stellen. Voorzitter, op het Uitgebreid Bureau hebt u meegedeeld dat een openbare stemming zou plaatsvinden. Ik heb dat toen ervaren als een mededeling, en geen beslissing. Op zich is dat niet het onderwerp van mijn tussenkomst. We zullen daar op een andere plaats op een ander moment verder op doorgaan.

Collega's, stel dat het een beslissing zou zijn, dan hebben we een vergissing begaan en moet die worden rechtgezet. We kunnen dit nog rechtzetten omdat de fout nog niet is begaan. Het is de eerste keer dat een motie van wantrouwen voorligt. Het reglement voorziet niet in een bepaling die specifiek geldt voor de stemming van een motie van wantrouwen. Dit is dus onontgonnen terrein. Wat we nu doen, zal dus normstellend zijn voor de toekomst; vandaar dat we er niet al te lichtzinnig overheen mogen gaan.

Ik wil vier argumenten aanhalen waarom de stemming geheim moet zijn.

Een: ik heb daarjuist gezegd dat het reglement niet in een specifieke bepaling voorziet. Dus moeten we terugvallen op bepalingen die zo dicht mogelijk aansluiten bij het agendapunt dat nu voorligt. Er is zo'n artikel, namelijk artikel 20, punt 3. Ik geef er even lezing van. Artikel 20 staat onder de rubriek die handelt over de verkiezing, de eedaflegging en het ontslag van de leden van de Vlaamse Regering. Artikel 20, punt 1, gaat over de opdracht die aan het parlement wordt gegeven om die regering te verkiezen. Punt 2 gaat over de klassieke lijst, zoals u die kent bij de start van de regering, bij de installatie. Punt 3: als er geen lijst als bedoeld in punt 2 is ingediend – en dat is nu het geval, er is uiteraard geen lijst –, dan verkiest de plenaire vergadering ieder lid van de regering afzonderlijk. Dat gebeurt bij dezen. De verkiezing gebeurt op grond van een voordracht per mandaat – er is hier een voordracht, weze het onder de vorm van een motie van wantrouwen – ondertekend door ten minste vijf volksvertegenwoordigers. Het tweede lid van punt 3 van artikel 20 stelt dan: “De verkiezing gebeurt bij geheime stemming.” Dit is het eerste argument. Ik denk dat dit artikel relevant is.

Twee, er zijn ook een aantal precedentes die aanleunen bij de huidige situatie. Ik ga er maar eentje geven, namelijk de verkiezing van de voorzitter van het parlement op 22 juli 2004. Die verkiezing was niet alleen geheim, maar werd zelfs uitgevoerd met stembriefjes, en dus niet elektronisch. Ik geef ook nog even mee dat dit mee geschiedde op voorstel van Open Vld – toen zaten we in de meerderheid –, zodat ons standpunt niet wordt bepaald door de positie waarin we ons bevinden, meerderheid of oppositie. Zo hoort het ook, want het gaat hier over de werking van onze parlementaire instelling, en die verdraagt niet het spanningsveld oppositie-meerderheid, vind ik persoonlijk, en mag al zeker niet het slachtoffer zijn van de wisselvalligheid van een meerderheid in de tijd.

Drie: het gezond verstand. Vlaanderen heeft een zeer rijk maatschappelijk middenveld, vaak georganiseerd onder de vorm van vzw's. Velen onder ons zijn daarin actief. Wat is daar de regel wanneer een beheerder tot ontslag moet worden gedwongen, wanneer de positie van een beheerder ter discussie staat? Een geheime stemming. Want, zeggen de mensen, het gaat over personen. Hier gaat het ook over een persoon, want het is niet zomaar een motie van wantrouwen, het is een constructieve motie. Ons reglement verplicht ons, wanneer een motie van wantrouwen wordt geformuleerd, automatisch een vervangend minister aan te duiden. Met andere woorden, de aanduiding van een persoon is een constitutief element van de motie, anders is ze onontvankelijk.

Voorzitter, ik heb in de wandelgangen gehoord dat men artikel 47 zou willen hanteren, maar dat kan dus niet, want men kan de persoon niet scheiden van de motie. De motie bestaat gewoon niet als in de motie ook geen vervangend minister wordt aangeduid. Met andere woorden, artikel 47 kan echt niet van toepassing zijn.

Het laatste argument is de context van deze concrete motie. Ik hoop dat er niet veel moties van wantrouwen moeten volgen, want deze incidenten moeten we ons allen besparen. Dat is waar. Ze worden niet door ons uitgelokt maar door de minister. Elke motie van wantrouwen situeert zich in een specifieke context. De context van deze motie is een sterk verstoorde verstandhouding tussen minister Muylers en het parlement. Dit treft niet alleen de oppositie – althans dat hoop ik – maar evenzeer de parlementaire meerderheid in het hart. Alleen een geheime stemming geeft elkeen, elk lid, de volle vrijheid om die afweging individueel en in eer en geweten te maken. Meer vragen we niet, maar ook niet minder.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Collega's, kunnen we dit kleuterspektakel nu eindelijk eens laten ophouden alstublieft? Eigenlijk is die motie van wantrouwen zelfs zonder voorwerp, want u maakt allerlei allusies op artikelen uit het Reglement met betrekking tot kandidaten, maar u hebt mevrouw Homans gehoord: er is geen kandidaat. Strikt genomen kunnen we dus zelfs niet stemmen over de motie. *(Rumoer)*

U hebt dit middel echt lichtvaardig gehanteerd. Ik wil niet elke week een poppoll van een minister meemaken. Ik stel voor dat we dit nu rap stoppen en overgaan tot de stemming. We hebben interessantere zaken te doen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: De redenering van de heer Caluwé gaat niet op. Het is niet vereist dat de voorgedragen kandidaat zichzelf kandidaat stelt. Voor de ontvankelijkheid van de motie wordt alleen van ons vereist dat wij een persoon voorstellen. *(Rumoer)*

Punt aan de lijn. *(Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie)*

Mijnheer Verfaillie, ik zal u in het Nederlands antwoorden, dat staat zo in het reglement. Wij passen dat reglement ook toe. Wij vragen de geheime stemming en de heer van Rouveroi heeft daarover een correcte redenering opgebouwd vanuit het gemeen recht en de regels van het verenigingsrecht: als het over personen gaat, moet er geheim worden gestemd. Als er hier een betwisting komt over de wijze van stemmen, mogen wij het advies vragen van de juridische dienst van het parlement, die zich op een neutrale manier over de kwestie zal uitspreken.

De voorzitter: Ik zet de feiten op een rijtje. Het Uitgebreid Bureau heeft vergaderd ter voorbereiding van de plenaire vergadering. Mijnheer Bouckaert, luister even, uw fractieleider was het daar dus wel mee eens. We hebben eerst gesproken over de motie over Ethias van de heer Van Rompuy; daarna over de beide moties van wantrouwen. Ik heb verwezen naar artikel 79 van het reglement. Ik heb het artikel geciteerd. Ik heb de expliciete opgave gedaan van de spreektijd van de indieners en de anderen. Als besluit heb ik heel duidelijk gesteld dat over de moties van wantrouwen openbaar en hoofdelijk zou worden gestemd, zoals bij alle andere stemmingen. Ik heb het dan nog over de volgorde van de moties gehad, de volgorde zou worden omgekeerd: eerst de motie-Keulen en dan de motie van het Vlaams Belang. Men was het daar eenparig over eens. *(Rumoer)*

Men was het daar eenparig over eens! *(Rumoer)*

Ik heb gevraagd: is men het daarmee eens? En de vergadering was het ermee eens. *(Opmerkingen)*

De vergadering was het daarmee eens! *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

U maakt van mij een leugenaar, mijnheer Van Hauthem. (*Opmerkingen van de heer Boudewijn Bouckaert*)

Mijnheer Bouckaert, ik heb het woord.

De vergadering was het ermee eens. Om alle discussie te vermijden, stel ik voor dat we nog eens stemmen bij zitten en opstaan. (*Opmerkingen van de heer Boudewijn Bouckaert*)

Nee, mijnheer Bouckaert, u krijgt het woord niet. Wie voorstander is van de openbare stemming mag nu opstaan. (*Opmerkingen*)

Wie de geheime stemming verkiest, mag nu opstaan.

Dat is duidelijk. De stemming is openbaar.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, een meerderheid heeft niet het recht het reglement weg te stemmen. Men noemt dat ‘majoritaire’ willekeur. (*Applaus*)

Dat is een stap naar communistische praktijken! Ik eis dat de juridische dienst zich daarover uitspreekt. Ik eis dat de juridische dienst zich ...

De voorzitter: U kunt eisen wat u wilt.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik eis dat de juridische dienst zich uitspreekt over de manier van stemmen! U bezondigt zich aan totalitaire praktijken.

De voorzitter: Mijnheer Bouckaert, ik stel voor dat u uw laatste woorden, dat ik mij bezondigt aan totalitaire praktijken, wel onmiddellijk terugneemt. Ik ben de voorzitter van het hele parlement en ik bezondig me niet aan totalitaire praktijken!

De heer Boudewijn Bouckaert: Ok, ik trek die laatste woorden terug, als u daar zo zwaar aan tilt.

De voorzitter: In het Uitgebreid Bureau zijn er duidelijke afspraken gemaakt.

De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, u hebt dit inderdaad in het Uitgebreid Bureau gebracht, maar dit is niet naar voren gebracht als een beslissing. Goed, daar is verwarring over. Zelfs als u het naar voren zou hebben gebracht, is het nog zo dat wij er moeten voor zorgen dat we geen collectieve vergissing maken.

Collega van Rouveroj heeft niet zomaar gezegd dat hij een geheime stemming wil. Hij heeft dat zeer goed beargumenteerd op basis van de artikels van het Reglement. U hebt niet terug geargumenteerd op basis van de artikels van het Reglement. U hebt alleen gezegd: “Ik heb dat gezegd”. Bovendien wil ik er ook even op wijzen dat er geen goedgekeurd verslag van het Uitgebreid Bureau is.

Voorzitter, ik betreur vooral dat u van uw positie gebruik maakt om de open stemming door te drukken omdat deze meerderheid een geheime stemming waarschijnlijk niet aandurft. Dat is jammer, want als iedereen het vertrouwen heeft in de minister, wat is dan het probleem van een geheime stemming? Wat is dan het probleem?

De voorzitter: Mijnheer Watteeuw, nog eens voor de duidelijkheid: ik voer uit wat het Uitgebreid Bureau – en dat doe ik als voorzitter altijd, in alle objectiviteit – beslist.

Mijnheer Watteeuw, u bent misschien niet geïnteresseerd in het antwoord. Als men in het Uitgebreid Bureau zit, kan iedereen misschien, in plaats van met de blackberry bezig te zijn, eens goed opletten zodat men weet wat er beslist wordt. Ik heb u heel duidelijk gezegd wat ik gezegd heb in het Uitgebreid Bureau. We sluiten hiermee de discussie af.

Het incident is gesloten.

■

MOTIE van wantrouwen van de heren Marino Keulen, Lode Vereeck, Hermes Sanctorum, Sas van Rouveroij, Ivan Sabbe en Filip Watteeuw – 1439 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming (*Voortzetting*)

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van wantrouwen.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

47 leden hebben ja geantwoord;

65 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie van wantrouwen niet aan. (*Applaus bij de meerderheid*)

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Eric Van Rompuy, Ward Kennes, Bart Van Malderen, Ludo Sannen, Matthias Diependaele en Kris Van Dijck tot besluit van de op 17 januari 2012 door de heer Eric Van Rompuy in commissie gehouden interpellatie tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de steun van de Vlaamse overheid aan Ethias

– 1435 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, excuseer dat ik de vergadering nog even een oponthoud bezorg, maar mijn fractie zal zich onthouden bij deze motie.

We zijn het in principe eens met de inhoud van de motie, namelijk dat het niet opportuun is dat de Vlaamse Regering intekent op de obligatielening van Ethias Finance. Maar wij begrijpen totaal de beslissing niet van de minister van Begroting en Financiën waarbij hij deze risicovolle lening blijkbaar wel goed genoeg vond voor de Vlaamse instellingen. We zullen een van de voorgedijministers daarover donderdag interpellieren. (*Opmerkingen van de heer Kris Van Dijck*)

Neen mijnheer Van Dijck, ik spreek niet meer over mijnheer Muyters, vanaf nu... (*Opmerkingen van de heer Kris Van Dijck*)

De minister van Begroting. Ik noem zijn naam niet. Het is de minister van Begroting... (*Opmerkingen van de heer Kris Van Dijck*)

Mag ik nog iets zeggen? Ik heb daarnet van de voorzitter van de N-VA gehoord dat ik mijn mond moet houden. Ik heb dat genoteerd.

Leden van de N-VA, indien u het niet erg vindt, zou ik nu graag verder gaan. Voor alle duidelijkheid: de minister van Begroting heeft Ethias Finance de toestemming gegeven om de ronde te doen van alle Vlaamse instellingen om te kijken of ze het geld daar kunnen ophalen.

Voorzitter, collega's, de motie is correct in de zin dat ze stelt dat het voor de Vlaamse Regering te risicovol was. Dat blijkt ook uit de analyse van Petercam, de adviseur van de

Vlaamse Regering. Mijn fractie begrijpt echter niet waarom het dan niet te risicovol is voor de Vlaamse instellingen. Daar zijn inderdaad andere voorgedijministers. De minister van Begroting heeft echter opgeroepen contact op te nemen met al die voorgedijministers, wat we ook gedaan hebben. Daarom onthoudt mijn fractie zich. (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Wij vinden de houding van de Vlaamse Regering in dezen totaal hypocriet. We steunen natuurlijk de motie zoals ze is ingediend. We begrijpen echter niet dat de Vlaamse Regering er blijkbaar geen bezwaar tegen heeft dat er via de Vlaamse instellingen geld wordt uitgetrokken voor Ethias Finance. De houding van de Vlaamse Regering is in dezen dus totaal hypocriet.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: We hebben in de commissie een interpellatie gehad. Mijnheer Vereeck, morgen kunt u in de commissie Economie uw bijkomende vraag aan mevrouw Lieten stellen.

Wat in de tekst staat, is duidelijk. We stellen vast dat de Vlaamse Regering terecht niet heeft ingeschreven op de obligatielening van Ethias Finance. De ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) of de Limburgse Reconvertiemaatschappij (LRM), die er misschien op zouden hebben ingeschreven – wat we tot nu toe nog steeds niet officieel weten –, zijn autonome overheidsinstellingen, die geen instructies mogen krijgen van de Vlaamse Regering.

Twintig jaar geleden, toen instellingen zoals PMV en LRM werden opgericht, heb ik de discussie meegemaakt dat het niet de Vlaamse Regering is die kan opleggen hoe een autonoom overheidsbedrijf, dat werkt met overheidsgeld, maar een autonoom statuut heeft, zijn portefeuille moet samenstellen. Ik heb de tijd meegemaakt dat ministers in de commissie Economie systematisch werden geïnterpelleerd over al wat die overheidsinstellingen deden, de beleggingen die ze deden, de participaties die ze namen enzovoort. Het Vlaams Parlement heeft daar toen bijna unaniem een einde aan gesteld. Die instellingen moeten werken onder bepaalde voorwaarden en niet onder voogdij van de Vlaamse Regering of het Vlaams Parlement. Anders zijn wij mee verantwoordelijk voor al die portefeuilles, moeten we die weer in handen van de Vlaamse Regering nemen en op die manier een economisch beleid voeren dat totaal verwerpelijk is.

Mijnheer Vereeck, ik denk dat u daar, als liberaal, geen voorstander van bent. Die motie beantwoordt perfect aan de manier waarop in Vlaanderen aan economische politiek wordt gedaan.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Van Rompuy, u zegt dat de Vlaamse Regering niets te vertellen heeft over die instellingen. Dat is ronduit hypocriet. Het zijn de Vlaamse Regering en de traditionele politieke partijen in dit parlement die de bestuurders binnen die instellingen politiek benoemen. Alstublieft, zeg.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

80 leden hebben ja geantwoord;

30 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

HULDE

De voorzitter: Collega's, ik wil hulde brengen aan de heer Carl Decaluwe. De heer Decaluwe neemt vandaag – in zijn huidige ambt van Vlaams volksvertegenwoordiger – deel aan zijn laatste plenaire vergadering. Dat moment wil ik niet onopgemerkt laten voorbijgaan.

Mijnheer Decaluwe, beste Carl, op 1 februari verlaat u het Vlaams Parlement om gouverneur te worden van West-Vlaanderen, de provincie waar uw hart ligt. Die carrièrewending maakt u zeer gelukkig en we gunnen u die van ganser harte. Met het temperament dat u eigen is, vurig, gedreven en bedreven, heeft u zestien jaar lang uw rol van parlementariër met verve vervuld.

Uw vertrek betekent dat het Vlaams Parlement afscheid neemt van een parlements lid, en niet zomaar een parlements lid. Midden de jaren 80 en met een universitair diploma in de economische aardrijkskunde op zak, begint u uw professionele loopbaan aan de stad Kortrijk en vertrekt u vervolgens naar het Europees Parlement als medewerker van europarlementslid Raf Chanterie. Van 1986 tot 1995 werkt u bijna tien jaar lang op de studiedienst van de christelijke arbeidersbeweging ACW in Brussel.

Europese zaken, huisvesting, media, leefmilieu en ruimtelijke ordening zijn er dossiers die u stuk voor stuk opvolgt. U zult ze blijven opvolgen, ook als Vlaams volksvertegenwoordiger. Dat wordt u in 1995 in opvolging van Luc Martens, die zelf minister van Cultuur, Gezin en Welzijn wordt. In de daaropvolgende regionale parlementsverkiezingen van 1999, 2004 en 2009 wordt u telkens opnieuw verkozen. Sinds 2004 bent u Bureau lid en vanaf 2009 onze eerste ondervoorzitter. Na de gemeenteraadsverkiezingen van 2000 wordt u ook nog gemeenteraadslid voor CD&V in Kortrijk.

Beste Carl, u bent uw parlementaire carrière gestart als lid van de commissie Mediabeleid. En het is meteen een rake start. Samen met de betreurde Tuur Van Wallendael stelt u paal en perk aan de exclusiviteitscontracten in de media en garandeert u het recht op vrije nieuwsgaring. Dit vernieuwende initiatief drukt tot op vandaag zijn stempel op het mediagebeuren. Het zorgt er zelfs voor dat de Raad van State en het Grondwettelijk Hof hun enge interpretatie van de Vlaamse bevoegdheden op het vlak van mensenrechten en vrijheid van meningsuiting opgeven. Het decreet vestigt meteen uw reputatie van geducht en vasthoudend debater en – niet onbelangrijk – het levert het bewijs dat een West-Vlaming wel degelijk met een Antwerpenaar kan samenwerken. (*Gelach*)

De mediacommissie wordt uw actieterrein bij uitstek. Zestien jaar lang schrijft u mee de Vlaamse mediageschiedenis. Onmogelijk om hier al uw initiatieven en interventies toe te lichten, maar er is één constante: als een ongeziene kuitenbijter gaat u onverdroten en onvermoeibaar op zoek naar de cijfers en de feiten. Uw ijver is gericht op het tot stand komen van een pluriforme, kostenefficiënte en transparante openbare omroep. Het conflict gaat u daarbij niet uit de weg. Misschien moet ik zelfs zeggen: u zoekt de confrontatie graag op. Ik kan daarvan getuigen. Voor een boude uitspraak meer of minder draait u uw hand niet om. Vrij en vrank blijft u opkomen voor uw mening en ontpopt u zich tot de mediaspecialist van uw partij. Ik vraag me af hoe ze dat nu gaan opvullen. Niet voor niets noemt men u de luis in de pels van de media.

Collega's, u kent ongetwijfeld het programma Man bijt Hond. Als u zich afvraagt waarop Woestijnvis zich inspireerde voor deze eigenaardige titel, kan ik u hier vandaag een onthulling doen. Man bijt Hond is gebaseerd op onze eigenste commissie Media. De man van wie sprake in de titel is Carl Decaluwe, de gebeten hond is Tony Mary. Dag na dag, week na

week, lag Tony Mary onder vuur van de man die de dag begint met te joggen op de Groeningekouter, collega Carl Decaluwe.

Beste Carl, de drieste West-Vlaming in u is niet voor één gat te vangen. Naast Media geeft u ook present voor Huisvesting, Energie, Mobiliteit en Openbare Werken. U doet dat in de u typerende actieve stijl en als een echte parlementariër die geen controlemiddel onbenut laat. Controle- en opvolgingscommissies zijn overigens kolfjes naar uw hand. Regerings-mededelingen, verkiezingsuitgaven, vermogens- en mandataangiften, ... : u houdt ze in het oog. Ik zou hier ook uw aandacht voor kwetsbare groepen willen vermelden: uw aandacht voor kinderen en reclame, de fietsers en de kansarmen in de maatschappij.

In totaal hebt u niet minder dan 67 voorstellen van decreet ingediend, waarvan 30 ook zijn aangenomen. Van uw 67 voorstellen van resolutie zijn er 35 aangenomen. U hebt 163 interpellaties gehouden en 634 actuele of mondelinge vragen of vragen om uitleg gesteld. En dan heb ik nog niet eens de 2971 schriftelijke vragen vernoemd waarmee u eveneens uw parlementaire controlerecht hebt uitgeoefend.

Met deze opsomming ben ik nog steeds niet aan het eind van uw parlementaire palmares. Vanaf 2004 wordt u incontournable als Bureau lid en in 2008 bent u samen met voorzitter Marleen Vanderpoorten de stuwende kracht achter het Festival van de Politiek. En wie zal zich niet 'The Sequence' herinneren? Het kunstwerk dat Arne Quinze creëerde en dat symbool staat voor interactie, is niet toevallig een kunstwerk waarvan u de gangmaker was.

Beste Carl, zestien jaar lang was u een opmerkelijk, volhardend en doortastend parlementslid. Ik weet dat ik namens iedereen in deze zaal spreek als ik zeg dat met u een parlementair zwaargewicht ons verlaat. Ik had u vandaag willen typeren als een politicus met het hart op de juiste plaats, maar ik zeg dat toch met enige aarzeling, want bij u ligt het hart op de tong, een bijzonder scherpe tong, het weze gezegd.

U weet dat het morgen Gedichtendag is. Toen ik onlangs het gedicht 'Twee minuten stilte of lawaai' van P.J. Sebrechts herlas, moest ik dan ook onwillekeurig aan u denken. Ik citeer:

“Tussen de twee minuten stilte
Stond een man te schreeuwen
Waarschijnlijk verward”

– u moet het niet te letterlijk nemen – (*Gelach*)

“Ik begin te twijfelen
Lawaai een uiting van onvrede
De stilte heeft lang genoeg geduurd”

– u krijgt straks de tekst, dan kunt u het gedicht nog eens nalezen –

“Weg met stille tochten
Lawaai wil ik horen
Anders is de strijd nu al verloren”

Samen met uw compagnon de route Eric Van Rompuy zorgde u inderdaad al eens voor een luidruchtig commentaar op de werkzaamheden. U zult het mij niet kwalijk nemen als ik u zeg dat ik soms aan Statler en Waldorf moest denken toen ik jullie beiden bezig hoorde. U weet wel: die twee figuren die regelmatig ironisch commentaar leveren op het optreden van de artiesten op de Bühne, soms wel graag zeuren, en hun kritiek geregeld vergezeld laten gaan van een bulderende lach. Met uw vertrek zal het beduidend stiller worden in het halfrond.

Nu ik toch in een poëtische bui ben, citeer ik ook een gepast stiltegedicht, ditmaal van Jo Robroek:

“De tijd lijkt stil te staan
Geen geluiden
die komen en gaan

Toch bedrijvigheid alom
Slechts mijn wereld
die blijft stom
Weer zijn enkele uren verstreken
Nee, zelfs dagen, weken...”

Beste Carl, collega Decaluwe, u gaat nu verder als gouverneur. In het gouverneurschap hebt u een nieuwe uitdaging gevonden, deze van het compromis. Ik ben ervan overtuigd dat u met de u kenmerkende toewijding snel aan het werk zult gaan. Ik heb dat de afgelopen maand al gemerkt. Ongetwijfeld bent u al bezig. We weten dat u een ervaren schipper bent en die steken goed en snel van wal.

Beste Carl, in naam van dit plenum wil ik u van harte en oprecht danken voor uw parlementair werk en voor uw jarenlange inzet voor de werking van dit huis. Namens ons allen wens ik u, mijn goede vriend, alle succes toe in uw provincie, het mooie West-Vlaanderen. *(Algemeen en langdurig applaus)*

De heer Decaluwe heeft het woord. *(Opmerkingen van minister Ingrid Lieten)*

De heer Ludwig Caluwé: Misschien is het beter om minister Lieten eerst te laten spreken.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Ik wilde heel graag het laatste woord aan Carl geven.

De voorzitter: Minister Lieten, alstublieft.

Minister Ingrid Lieten: Voorzitter, ik wil heel graag namens de regering felicitaties aanbieden aan Carl en ik zou hem ook willen danken. U weet allemaal dat het voor mij een persoonlijk genoegen is om dat te mogen zeggen. *(Gelach)*

Nee, nee. Een persoonlijk genoegen. *(Opmerkingen van de heer Lode Vereeck)*

Niet omdat hij weggaat. Mijnheer Vereeck, u hebt een slecht karakter.

Het is een persoonlijk genoegen omdat ik het Carl absoluut toewens. Alle kwaliteiten die Jan heeft opgesomd, Carl als goed debater en als standvastig en kritisch parlementslid, heb ik allemaal persoonlijk ondervonden. Wij hebben regelmatig de degen kunnen kruisen, maar het was altijd – dat mag ik toch zeggen – met het dossier en het algemeen belang voor ogen. In de discussie en het debat hebben wij elkaar leren waarderen. Ik zeg heel duidelijk dat het mij een genoegen is om Carl te feliciteren en te bedanken voor de jarenlange dienst die hij namens de gemeenschap heeft geleverd voor de West-Vlamingen en voor de onderwerpen die hem na aan het hart lagen. Ik wens hem nu, namens de Vlaamse Regering, persoonlijk evenveel passie toe in zijn nieuwe functie. West-Vlaanderen zal er wel bij varen. Proficiat. *(Algemeen applaus)*

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Dank u wel, voorzitter.

Mevrouw de viceminister-president, Ingrid, ik dank u voor de lieve woorden.

Geert, ik dank u voor het voorstel en de benoeming. *(Gelach)*

En Hilde, een dikke merci voor wat je allemaal hebt gedaan, maar dat blijft onder ons, bij manier van spreken. *(Gelach. Opmerkingen)*

Geen mails. We zijn slimmer. Geen mails. *(Gelach)*

Mijn medewerkster had hier geschreven “lieve collega’s”, maar dat zal ik weglaten. Na deze namiddag verander ik dat in “goede collega’s”.

Goede collega’s, ik moet eerlijk zeggen dat het toch met gemengde gevoelens is dat ik voor de laatste keer op dit spreekgestoelte sta, gemengde gevoelens, maar zonder tegenstrijdigheid.

Ik geef grif toe dat ik bijzonder blij en bijzonder trots ben dat ik volgende week de nieuwe gouverneur van West-Vlaanderen zal zijn. Het geeft me eerlijk gezegd ook een gevoel van voldoening om mijn parlementaire carrière af te sluiten door deze verantwoordelijkheid te kunnen opnemen.

Ik ben zoals de voorzitter heeft gezegd, meer dan zestien jaar ononderbroken lid geweest van dit Vlaams Parlement. Ik was een beroeps politicus en een ‘parlementair pur sang’. Geloof me, hier nu nog staan voor een bijna voltallig parlement, dat is een beetje sterven, vooral omdat er de komende weken bijzonder boeiende opdrachten zullen zijn: zware besparingen, maar ook de hele problematiek van de staatshervorming en alles dat naar hier komt. Ik heb er het volle vertrouwen in dat alles perfect geïmplementeerd zal worden. Ik wens de Vlaamse Regering alle succes toe om te volharden in deze moeilijke opdracht. Het Vlaams Parlement zal natuurlijk, zijn kernopdracht indachtig, nauwlettend toezien en indien nodig adviseren ter bijsturing. Daar ben ik zeker van. Wat men er in de media ook allemaal over schrijft, in dit parlement zit veel talent!

Volgende week word ik ambtenaar. Minister Bourgeois zei eerder al: “Decaluwe zal in de nacht van 31 januari op 1 februari moeten vervellen van politicus in ambtenaar.” Collega’s, de vervelling is al een tijdje bezig. De hemelbestormer in mij is wat ‘geluwd’, en ook al nam ik hier jarenlang misschien op een haast pavloviaanse wijze mijn stereotiepe rol op als verdediger of criticaster, die tijd is voorbij. Wie mij echt kent – en ze zijn niet met erg veel –, weet dat het voor mij geen enkele moeite zal zijn om mij hier voortaan voor een stuk van te distantiëren. Werken achter de schermen, weg van het politieke gewoel en de mediaheisa, zal ik graag doen. Ook al was ik in dit halfroend en in de commissie nu en dan eens degene die de animo aanzwengelde en die misschien dicht bij de grens kwam of zelfs over de grens van de overkill ging. Met graagte en inzet wil ik voortaan mijn energie inzetten om probleem dossiers in beweging te krijgen en om oplossingen aan te reiken in alle discretie. Ja, met graagte en inzet wil ik een bruggenbouwer worden, maar pas op, want ook voor de bouw van een brug moet er nu en dan wat dynamiet gebruikt worden, in de beste betekenis van het woord.

Na ruim zestien jaar breekt er voor mij een nieuwe lente en een nieuw geluid aan. Ze zijn meer dan welkom. Een aantal collega’s weten al dat ik een beetje oververzadigd was van het politieke debat, van de vermoeiende praatjes voor de vaak – bij manier van spreken.

Ik verwijt u zeker niets, het komt vooral door de steeds groter wordende impact van de media op het politieke toneel. Er zijn ‘uitwasemingen’, ik heb er vorige week een aantal gezien. Het waren bijna Hollywoodiaanse spektakels, ongenueanceerde oneliners, emo-politiek. De wederkerige afhankelijkheidsrelatie tussen de politiek en de media blijft een heel moeilijke evenwichtsoefening. De media als waakhond van de democratie. “Blaffen ze niet te veel?”, heb ik hier gevraagd, “staan ze niet te veel vanaf de kant te ‘betweteren’ zonder de zaken ten gronde te kennen?”

Het zijn misschien retorische vragen, ik wil niemand schofferen noch wil ik op de pianist schieten. Het is het commercieel doorgeschooten mediamechanisme dat van nieuwsgaring een ware koopwaar maakt. De mediawereld kent een bikkelharde competitiestrijd met een opbod van negativisme, en daar wringt het schoentje een beetje.

De zoektocht naar primeurs, de marketingbenadering die de goesting van het publiek brengt: ik wil er geen cliché van maken en ook niet generaliseren, want er is een nuance en er is nog steeds kwaliteit, maar ze vermindert mijns inziens. We moeten ook durven toe te geven dat het parlement misschien meespeelt in de aanbidding van spek voor de bek van de media.

Collega’s, sinds 1995, toen ik hier startte, is er zeer veel veranderd, vooral in de manier waarop aan politiek wordt gedaan. Ik verwijs naar de toenemende mediatisering, de opkomst van de sociale media, de communicatieversnelling en het assertief geworden publiek, vaak aangestuurd door de media, die het graag via een overdosis lezersbrieven een megafoon geeft. Hierdoor, collega’s, krijgt een gewoon parlementslid zijn verhaal quasi enkel nog verkocht

via soms ongenueanceerde oneliners, liefst dan nog met een zeker spektakelgehalte. Er is weinig plaats meer voor uitleg en motivering, als je moet scoren in de media.

Veel Vlaamse dossiers zijn complex. Dikwijls – goddank, zou ik zeggen – voert de regering realpolitik, om maar tot een oplossing te komen. Geharrewar door polarisering en verhitte politieke discussies in het parlement: het is zoete broodjes bakken voor de media, waarbij zij vervolgens voor de in Vlaanderen befaamde ‘cuisson’ zorgen. Dat doen ze door uitvergrottingen van een deel van een interview bijvoorbeeld en door enkel met oog voor het negatieve de bevolking te ‘miserabiliseren’.

Het heeft me enorm gestoord deze voormiddag toen ik Humo las, op welke manier men staatssecretaris De Block maar blijft schofferen. Ik vind dat het genoeg geweest is op dat vlak, als dusdanig. (*Applaus*)

Collega’s, laat ze het u niet meer lappen. Mijd journalisten die u op een slinkse manier woorden in de mond proberen te leggen of enkel op jacht zijn naar negatieve quotes. Weersta vragen die u verplichten te polariseren, want zo ontstaan ongezonde percepties. Laat u niet opjagen door de media en zeker ook niet door academici, die proberen carrière te maken op de kap van de parlementaire gemeenschap. Ik verwijs ook naar de zogenaamd academische website ‘Ze werken voor jou’. We hebben daarover in het Bureau al veel discussies gehad. Laat u daardoor niet beïnvloeden, collega’s.

Het mag dan nog waar zijn dat ons bestaand democratisch systeem niet sterk genoeg is om de kapitalistische excessen het hoofd te bieden, zoals de Sloveense filosoof Zizek stelde. We moeten dit niet in de hand werken. Er moeten zaken fundamenteel veranderen, dat is duidelijk. Gestaag en doordacht moeten we werken, en niet louter aangestuurd door de media. Zij hebben zeker niet de intellectuele almacht en kunnen beter stoppen met hun populistische aanklachten onder het mom dat ze de vinger aan de pols houden. Er is zowaar een opbod van negatief nieuws, met enkel negatieve quotes. De media moeten zich daarover misschien eens rustig bezinnen, want er zijn ook nog veel positieve dingen in de wereld.

Pers en politiek zijn aan elkaar gebonden. De media zijn een belangrijke megafoon voor het politieke werk. Zo weet de bevolking waarmee je bezig bent en waarvoor je staat. Daarom kijken ook veel mensen naar Villa politica. Ik roep u op, collega’s: probeer altijd voltallig aanwezig te zijn voor het uurtje Villa politica op woensdagnamiddag, ook al gaat het over thema’s die u geen bal interesseren. Toon dat de Koepelzaal vol gedreven politici zit. Villa politica is immers het uithangbord van het Vlaams Parlement en een volle zaal geeft de kijkers altijd een goede indruk. Bovendien kunt u zelf in beeld komen. Uw kiezers kunnen u zien. Ik weet dat veel collega’s berichtjes krijgen dat ze in beeld zijn of aan het babbelen zijn. In elk geval is een vol Vlaams Parlement bijzonder positief voor de politiek, voorzitter. Imagocampagnes kunnen de lege banken op woensdagnamiddag zeker niet compenseren.

Politici en politieke partijen hebben stemmen nodig. Het draait allemaal om het overtuigen van het kiespubliek. Laat dat, collega’s, u niet beletten om de neuzen in dezelfde richting te laten wijzen, over de partijgrenzen heen, om zo te kiezen voor een andere, constructieve benadering van de pers, door misschien wat meer afstand te nemen. De politiek die premier Di Rupo nu voert, door niet constant commentaar te geven op alles, vind ik een goede aanpak.

Ik herinner mij de woorden van mijn vroegere collega, de heer Van Grembergen, die acht jaar geleden in dit parlement in zijn afscheidsspeech zei dat zolang de media de touwtjes in handen houden en zij de politici laten koorddansen, datzelfde touw ook zal dienen om politici te doen hangen. Het is helaas een waarheid als een koe.

Collega’s, in dit Vlaams Parlement hebt u tijd om zich te specialiseren en te rijpen. U kunt hier groeien in uw mandaat. Ik gebruik bewust het woord ‘mandaat’, en niet ‘job’. Het is geen nine-to-fivejob. Tussen haakjes: wie in de discussie over het statuut van de volksvertegenwoordigers en de pensioenen stelt dat 36 jaar als parlamentslid voor een volledig pensioen niet volstaat en bovendien ook nog zegt dat wij in feite werknemers zijn, die degradeert het

ambt van een politiek mandataris. Misschien moet er dan ook worden gediscussieerd over de gepresteerde overuren, de groepsverzekering en nog veel andere zaken. Wie denkt dat hij met dergelijk discours populair wordt en stemmen haalt, rekent buiten de waard. (*Applaus*)

Collega's, volgende week word ik opgevolgd door mevrouw Els Kindt. Men kan hier uit de startblokken schieten en een batterij vragen afvuren. Eerlijk gezegd: ik ben een beetje geschrokken van mijn eigen cijfers – al slaan die wel op een periode van zeventien jaar. Men kan ook op één dag naar vier verschillende commissies hollen en lange interpellaties houden, in de hoop zo te scoren, maar neem het van een ervaren rot aan: het gaat niet over de kwantiteit. Werk op basis van een eigen agenda en vertrouwde met een bepaald domein, en baseer u niet op wat eerst in de pers verschijnt. De agendasettingtheorie mag dan wel stellen dat de media brengen wat bij het publiek leeft; eerder is het zo dat de media bepalen wat het publiek zal bezighouden. Men kan beter inspanningen leveren om eigen politieke punten op de commissieagenda's te krijgen en zo genoegdoening proberen te krijgen. Scherp uw kritische zin aan. Voor de meerderheid: wees loyaal aan de fractie en werk in de geest van het regeerakkoord. Aan de oppositie komt het toe om oppositie te voeren. Durf ondernemen en tast de grenzen goed af wat kan. Zoek naar een lont om zaken in beweging te krijgen. Dankzij beweging komt er verandering.

Eerlijk gezegd: ik ben vaak in overdrive gegaan. Soms was ik te scherp en pakte ik mensen te hard aan. In het heetste van de strijd vielen er soms zinloze, harde woorden. Mijn temperament speelde mij soms parten. Ik wil mij dan ook bij iedereen verontschuldigen voor de kwetsende woorden tijdens debatten of in gesprekken. Ingrid, na uw lieve woorden wil ik zeggen dat ik mij echt verontschuldig indien ik u ooit zou hebben gekwetst. Ondertussen hebben wij gelukkig toch al een paar aangename babbels achter de rug.

Ik heb hier ook kameraadschap gevonden. Ik had hier fantastische momenten van vriendschappelijke collegialiteit. Ik zal die missen. Ik leerde hier over de partijgrenzen heen veel fijne mensen kennen: mensen waartegen men iets vertrouwelijk kan zeggen, mensen waarmee men standpunten deelde, maar ook mensen waarmee men de strijd aanging. De politieke wereld mag misschien hard zijn, maar ik kan getuigen dat politici, naast hun politiek werk, ook mensen met gevoel voor humor en samenhang zijn, en het hart op de juiste plaats hebben. Het zijn mensen zoals anderen, met hun problemen en hun kleine kantjes. Ik heb hier vaak met collega's grapjes gemaakt. De boog kan immers niet altijd gespannen zijn. Ik dank u daarvoor, en ik zal die fijne momenten koesteren.

Niemand zal het mij kwalijk nemen dat ik mij in het bijzonder richt tot de collega's van de lichte 1995: Marino, Veerle, Kris en nog vele anderen. Wij zijn generatiegenoten. Wij legden een lang parcours af, en soms gebeurde dat in moeilijke omstandigheden. Ook deze namiddag was niet echt plezierig. Jullie in het bijzonder wil ik bedanken voor de fijne verstandhouding en de collegialiteit.

Voorzitter, ook u wil ik danken voor de jarenlange vriendschap en samenwerking. Het begon met het BAM-dossier, waarmee wij ons, eerlijk gezegd, hebben geamuseerd. Ik denk ook wel dat wij kunnen stellen dat wij, samen met Rudi Daems van Groen, baanbrekend werk inzake transparantie hebben geleverd. Vaak stonden wij schouder aan schouder, over de fracties heen, en dat leverde resultaten op.

Vanzelfsprekend ook dank aan mijn partij, de CD&V-ministers en mijn eigen fractie. Dank voor de gekregen kansen en vooral de kans die ik nu krijg.

Eric, ook speciaal dank aan u. In mijn beginperiode was u minister van Media. Ik heb van u als starter de kans gekregen om dingen te doen als jong parlementariër. Het was waarschijnlijk niet altijd met uw volle goesting, maar u was een minister die goed begreep dat de input vanuit het parlement fundamenteel is voor het beleid. De sterkte van het parlement wordt bepaald door de mate van de samenwerking met de regering. De regering mag misschien wel eens de neiging hebben om de touwtjes stevig in eigen handen te willen hebben – het is

meestal noodzakelijk – maar het is belangrijk dat parlementariërs ruimte hebben om te interpellieren en om voorstellen te doen. Oppositie en meerderheid, parlementariërs, hebben een verantwoordelijkheid die naar eigen behoren moet kunnen worden ingevuld, in het belang van onze samenleving en van onze democratie.

Ook dank aan alle collega's die ik tijdens mijn politieke carrière heb ontmoet. Dank voor de discussies, de beraadslagingen, de gedachtewisselingen. Ik moet eerlijk zeggen: het was verrijkend. Nog eens dank aan mijn eigen fractie. Dank u wel. Het was fijn werken met jullie.

Mevrouw de griffier en het voltallige personeel, bedankt voor jullie inzet. Collega's, er werken hier schitterende, competente en fijngevoelige mensen. Dank u wel aan het personeel. Collega's, we worden hier door ons personeel verwend! (*Applaus*)

Finaal natuurlijk, merci aan mijn trouwe medewerkers Katrien en Mathieu, en ook aan mijn echtgenote Ann. Je zult maar getrouwd zijn met een politicus! En ook dank aan mijn twee zoons, die nu en dan de zagerij van pa moesten aanhoren als die eens niet welgezend thuiskwam.

Collega's, ik verlaat jullie met een gevoel van dankbaarheid. Ik ben ook de Vlaamse Regering, Ingrid, Geert, Hilde en alle ministers, dankbaar voor het vertrouwen dat ze me schenken om provinciegouverneur van West-Vlaanderen te worden.

Vlaams Parlement, het ga jullie goed! Altijd welkom in West-Vlaanderen! (*Staande ovatie*)

De voorzitter: Carl, bedankt voor deze zeer overtuigende en mooie woorden.

Ik heb nog twee belangrijke mededelingen te doen. Het Uitgebreid Bureau heeft eenparig beslist om van de uittredende eerste ondervoorzitter nog gepast afscheid te nemen. Ik heb dat gewoon beslist namens het Uitgebreid Bureau. (*Gelach*)

Beste Carl, ik heb een klein cadeautje voor u. Ik heb er spijtig genoeg maar één exemplaar van kunnen vinden. Het tweede exemplaar zijn we aan het zoeken. We moeten dat bestellen via Amerika. Het is namelijk een dvd van The Muppet Show. Ik weet niet wie Statler en wie Waldorf was, maar we zullen er ook één aan Eric bezorgen. (*Gelach*)

We nemen gepast afscheid met het Uitgebreid Bureau, maar daarvoor nemen we nog de nodige contacten. In ieder geval: bedankt! Het ga u heel goed. Ik heb alleen maar heel goede herinneringen aan u. Dat is toch wel heel belangrijk. Ik heb begrepen dat u me snel zult uitnodigen in uw ambtswoning in West-Vlaanderen.

De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Collega's, voor wie zich de mail die erover is gestuurd, misschien niet meer zou herinneren: we nodigen u graag allemaal uit in De Schelp om er nog een glas op te drinken.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 1 februari 2012 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 19.17 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Patricia De Waele, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri.

Afwezig met kennisgeving

Fientje Moerman, Ludo Sannen, Jurgen Verstrepen: ambtsverplichtingen;

Erik Arckens, Els Robeyns, Christian Van Eyken, Linda Vissers, Ulla Werbrouck: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Patricia Ceysens

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen, Khadija Zamouri

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katrien Martens, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Wim Wienen, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Karlos Callens, Bart Caron, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Gwenny De Vroe, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Khadija Zamouri

■